

Luisteren naar Gaia

Luisterkindafstemmingen op de Aarde

GAIA

Inhoudsopgave

Inhoud

Inhoudsopgave	2
Welkom.....	5
Over de kaft.....	6
Voorwoord door Diana	7
Rianne Leijten over de aanleiding, de afstemmingsactie en dit boek	8
Afstemming op de Aarde – of hoe deze actie ontstond	9
1. Monique Bakker.....	12
2. Miriam Herweyer.....	15
3. Carla Goes.....	18
4. Baukje Mulder-Postma.....	21
5. Nancy De Neve.....	24
6. Carrie Tresoor Luisterkindwerker	25
7. Sylvana Tomaello	28
8. Tabine Zoethout.....	30
9. Yvonne Peijs.....	32
10. Sandra Laureys Kristalhelderhoren.....	33
11. Je Innerlijke Kind	36
12. Het licht in jou.....	38
13. Chantal Manshanden (praktijk Hart voor Luisteren)	40
14. Christine Dekker-de Waard	42
15. Sien Hellemans Koesterpraktijk.....	44
16. Grenzeloos Happy.....	46
17. Gea Vermeer – In lijn met jezelf	48
18. Natanja Hin, Praktijk Zonnenkracht.....	49
19. Yvonne Jansen	50
20. Els Croonen.....	51
21. Tineke Foole www.hartengroet.nl	53
22. Herma Wijnhoud.....	55
23. ErnA.....	58
24. Nel Rupa	60
25. Het Kinderrijk, Ank van Ravenswaaij.....	62
26. Ine van Inayo pure connections.....	65
27. Marijke van der Leij – Glazenburg	67
28. Kirsten Baartman	68

29. Ayn de Hart.....	70
30. Ciska Verwoolde	72
31. Rianne Leijten	73
32. Nicoline Valkenburgh – Soulview.nl.....	74
33. Willemijn Rutters	78
34. Tamara van Wetten – Luisterliefde.....	80
35. Monica Kemner-Lankreijer Luisterfeest.....	82
36. Marjolein Joosten	84
37. Jacqueline Haspels.....	86
38. Esselien Nijenhuis Ouwehand.....	87
39. Anja Vrugink.....	88
40. Petra van der Gulik.....	90
41. Annemarie Hinnen	93
42. Paulette Kreuk – Paulette Schrijft.....	95
43. I. van den Brand.....	97
44. Nienke Oudhuis.....	99
45. Hilde de Smet.....	101
46. Annette Oostelbos- De Ontmoeting	102
47. Brenda Mulder-Weideman, De kracht van luisteren.....	104
48. Marieke op het Strand	106
49. Iris van Nesselrooij Purple Flow Cure and Balance	108
50. Diana Hendriks – van Beaumont.....	111
51. Deborah Claeys.....	113
52. Marline Wieggers-Schreuder Praktijk de Witte Steen in Zutphen.....	115
53. Antoinette van Elswijk, Reiki praktijk Antoinette	117
54. EHLIA	118
55. Angela Benistant-Gras, Luisterkindwerker en energetisch therapeut.....	119
56. “Luisterwerkoost”	124
57. Ilze Engels-van Zoest	125
58. Monique Verhage, Healingpraktijk Voor Groot en Klein.....	127
59. Marisca Schutte	129
60. Ria Schoot.....	131
61. Angelo	132
62. Mariëlle – Praktijk Jijgewijs	133
63. Praktijk Tamara van der Hooft.....	136
64. Anita Brouwer – Energetisch Communiceren	138
65. Saskia Furst.....	141
66. Sylvia Nekeman – Luisterkindwerker & trainer	143

67. Grietje Pel-Bosscha	145
68. Marleen Elmers, 'Beautiful Power'	147
69. Anna Poppink, Luisterklank	149
Afstemming op Carlos – 9 april 2019.....	150
Dankwoord.....	152
Inspiratiepagina	154
Achterflap Luisteren naar Gaia.....	155

[Terug naar begin van de Inhoudsopgave](#)

Welkom

Alles is energie. Door wetenschappelijk onderzoek is vastgesteld dat zelfs het allerkleinste deeltje alleen maar energie is. In de energie kun je afstemmen op iemand anders. Zo maak je contact en kun je vragen stellen en antwoorden doorkrijgen.

De Luisterkindwerkers in dit eBook hebben contact gemaakt met de energie van de Aarde of, zoals zij het zeggen, met de ziel van de Aarde. De ziel heeft vele aspecten. Ook mensen hebben vele aspecten. Dus ook de Luisterkindwerkers. Als je dus met velen op eenzelfde onderwerp afstemt, kun je ook verschillende aspecten van dit onderwerp waarnemen. De ontvangen boodschap sluit altijd aan op de eigen ervaringen, levensvisies en gewaarwordingen van de ontvanger. Maar de essentie van iedere afstemming is toch steeds dezelfde. Zo ook met de Aarde. De essentie is hetzelfde; Er moet iets veranderen.

Wij, samenstellers van het boek, zijn blij te kunnen vermelden dat wij je dit eBook gratis kunnen aanbieden. Dit doen we zodat we zoveel mogelijk mensen kunnen bereiken. Dat is in het belang van ons allen.

Wij hebben onze uiterste best gedaan om de afstemmingen van de verschillende Luisterkindwerkers zo authentiek mogelijk over te brengen. Ook hun verzoeken over hoe zij vermeld wilden worden en andere wensen hebben wij in het geheel verwerkt. Zou dit toch niet geheel volgens wens zijn gebeurd, dan hoop ik dat ons dat vergeven kan worden. De afstemmingen zijn in het boek toegevoegd in volgorde van binnenkomst.

Denk aan de Aarde, voordat je dit document zou willen afdrukken. Zo zou ik gewoon instinctief in de inhoudsopgave klikken, waarna je gekatapulteerd wordt en je kunt gaan lezen. De afstemming die je dan leest, spreekt je dan waarschijnlijk het meest aan. En misschien spreekt een andere dag een andere afstemming je aan.

Wij wensen je in ieder geval veel leesplezier.

Carrie

Ook namens Ank, Anita,

N.B. Wij adviseren je om dit eBook in een echt PDF-leesprogramma te lezen (bijv. Adobe reader, Boeken, of iBooks). Dan kun je ook m.b.v. dit programma in het eBook zoeken op naam, onderwerp of wat je maar wilt. In deze programma's zit namelijk een gemakkelijke zoekfunctie.

Terug naar de Inhoudsopgave

Over de kaft

Het schilderij op de kaft is van Monique Bakker-de Schipper. In de realiteit is het 50x65 cm. Zij was geïnspireerd door de aarde – vanuit de ruimte; de blauwe planeet. Hier is haar verhaal, hoe zij tot dit prachtig schilderij is gekomen.

“Ik ga altijd in stilte zitten voor een leeg schilderspapier. Ik zak in meditatie en vraag om een contact met iemand die mij een beeld en boodschap wil geven.

Op dat moment voelde ik verbinding met moeder aarde, haar boodschap was dat er eenheid moet komen.

Voor haar zijn er geen grenzen, er is geen onderscheid.

Zolang wij in dualiteit blijven zal er onderscheid zijn in alles.

Zij liet toen haar aarde zien in eenheid, geen kleurverschil, geen grenzen, geen onderscheid.

En ze gaf door dat verbinden de grote factor is om dit te realiseren, daarom staat ‘verbinden’ in verschillende talen op het schilderij, want het woord verbinden draagt dezelfde liefdevolle energie.

Dit is waar ikzelf ook workshops in geef.

Vanuit meditatie krijg je de mooiste boodschappen door in beelden. Wij zijn een replica van moeder aarde in ons fysieke lichaam. Onze energetische lichamen zijn een replica van het universum.

Lieve groet Monique”

[Terug naar de Inhoudsopgave](#)

Voorwoord door Diana

Over de Luisterkind methode - door Diana

Als grondlegger van de Luisterkind methode voel ik me vervuld van blijheid. Wie had gedacht, toen ik in 2012 met de opleiding tot Luisterkindwerker begon, dat anno 2019 zoveel Luisterkindwerkers iedere keer weer de handen in elkaar zouden slaan voor een goed doel of een goede actie.

Ik had er geen weet van, maar door de jaren heen heb ik keer op keer mogen ervaren hoe Luisterkindwerkers samenwerken; op beurzen, tijdens acties of op ons besloten platform.

Luisterkindwerkers zijn geen concurrenten, nee het zijn collega's, die elkaar helpen en er voor elkaar zijn. Ze hebben met elkaar één gezamenlijk doel; de wereld mooier maken met gebruik van de Luisterkind Methode.

Deze Moeder Aarde actie is zelfstandig opgezet door een aantal Luisterkindwerkers. En ook nu weer werd er gehoor aan gegeven door maar liefst meer dan 70 collega's. Mijn inbreng is dit voorwoord en mijn bijdrage in de vorm van een Luisterkind-afstemming - en verder mogen alle credits naar de makers van dit mooie boekje gaan! Een diepe buiging van dankbaarheid is hierbij absoluut op zijn plaats.

Diana Hendriks – van Beaumont
Grondlegger van de Luisterkind Methode

Terug naar de Inhoudsopgave

Rianne Leijten over de aanleiding, de afstemmingsactie en dit boek

Tijdens de opleidingsdagen die ik als Moduletrainer verzorg, komt er altijd een opdracht waarin ik de Luisterkindwerkers uitnodig om af te stemmen op een ziel die gehoord wil worden.

Normaal maken wij Luisterkindafstemmingen als mensen een aanvraag indienen - en dus een Luisterkindafstemming aanvragen voor zichzelf, hun kind of voor een speciaal thema dat speelt.

Wij kunnen echter ook luisteren zonder "opdracht", maar gewoon omdat wij voelen dat iets of iemand gehoord wil worden. Zo ook op 1 december 2018, toen ik een aantal Luisterkindwerkers aan het bijscholen was over het onderwerp "geboorteverwerking". De boodschappen die dan doorkomen zijn zo mooi en boeiend. Ik ben er iedere keer weer door geraakt. Deze keer kreeg collega Ank een mooie boodschap door van kleine Carlos (een sjamaan) waarin hij eigenlijk de dringende boodschap doorgaf om ons als Luisterkindwerkers eens te verbinden met de aarde.

Tijdens het deelrondje vertelde Ank hierover en wij waren direct allemaal heel enthousiast. Al pratende kwamen we tot de conclusie dat we deze boodschap in ieder geval wilden verspreiden. Daarop heeft Ank deze Luisterkindafstemming gedeeld met andere Luisterkindwerkers.

Daarop ging de bal aan het rollen en werd er een datum geprikt waarop de Luisterkindwerkers zich af zouden stemmen op de aarde.

Wat heeft Moeder Aarde van ons nodig? Misschien gaat ze vertellen wat er nodig is om de aarde te laten overleven, maar voor hetzelfde geld gaat ze terug naar het ontstaan van de aarde en wordt het dus een "Luisterkindafstemming-geboorteverwerking".

Wij maakten verbinding met de aarde en lieten ons verrassen door gewoon maar te uisteren.....en hier is het resultaat.

Ik ben dankbaar
Rianne
Luisterkind Trainer

Terug naar de Inhoudsopgave

Afstemming op de Aarde – of hoe deze actie ontstond

Het is 1 december 2018 en ik ben in Leusden aangeschoven voor de module Geboorteverwerking, als vervolg van mijn basisopleiding in de Luisterkind-methode. Trainster Rianne geeft ons de opdracht om contact te maken met een van de zieltjes die ze – in de energie – heeft uitgenodigd voor een geboorteverwerkings afstemming. Ik ga zitten en voel na een poosje contact met een klein jongetje, dat nog in de buik van zijn moeder zit. Hij noemt zichzelf Carlos. Hier onder volgt het gesprek dat ik had met hem.

‘Het is zo fijn bij mama, ik voel heel veel liefde. Er is warmte, ruimte en zachtheid. Af en toe praat ik met mijn opa. Die leeft al niet meer, daarom kan ik met hem praten. Ik heb al een zusje, ze is 3 jaar. We wonen in Lima. We hebben niet veel, maar zijn wel gelukkig.

Ik ben sjamaan geweest en heb heel veel mensen kunnen helen. Dat was heel mooi. Mijn moeder van toen is ook mijn moeder van nu. Daarom weet ze zo goed wat ik nodig heb.

Je vraagt naar mijn geboorte? Ik weet nu al dat ik het niet ga redden. En dan ga ik weer terug naar mijn opa. Daarom is hij nu ook bij me, om me straks terug te kunnen helpen. Mijn moeder zal het moeilijk vinden, maar weet ook nu al dat ze me in dit leven snel zal moeten laten gaan. Ik ben een sjamaan en zonder lichaam kan ik mensen op dit moment beter helpen. Ik ben nu bij papa en mama omdat ik nog zo graag even bij ze wilde zijn; om ze te laten weten dat ik van ze hou. Ik zal na mijn geboorte heel even blijven leven, ze aankijken, en dan kennen we elkaar weer. Daarna zal ik bij ze blijven, maar dan als de adelaar-spirit die ik ben. Er komen nog meerdere kindjes bij papa en mama en ik zal ook bij hen zijn. Ik zal altijd bij ze zijn en ze helpen onthouden hoe belangrijk liefde is. Want dát is wat overblijft na alle verdriet.

Ik heb ook een boodschap, schrijf die maar op.

Iedereen heeft een zielsbestemming, die kun je niet ontlopen. De zielen die nu naar de aarde komen zijn van een heel oud, aarde-gebonden volk. Zij weten nog hoe het evenwicht was in het begin – toen mens, aarde, plant en dier nog in harmonie met elkaar waren. Die kinderen van nu moeten de ruimte krijgen om de plekken die ze van vroeger kennen, weer op te zoeken. Door op die plekken te zijn, helpen ze de aarde om weer terug te gaan naar evenwicht. De aarde snakt naar balans maar er zijn nu te veel mensen en hun machines, om dat evenwicht weer te kunnen voelen. Er is te veel ruis, zouden jullie zeggen. Te veel verstoring.

Jullie zijn nu toch bezig met geboorte-afstemmingen? Doe dan maar een geboorte-afstemming op de aarde. Wat is er fout gegaan, dat het evenwicht er nu niet meer is? De liefde moet weer groot worden, zoals hij was in het begin. De liefde van de Grote Moeder mag er weer zijn voor Moeder Aarde. Moeder Aarde heeft haar reis gemaakt en mag nu weer terug naar haar geboorte.”

In de nabespreking vertel ik over de boodschap van deze kleine wijze Carlos. Op verzoek van een mede-cursiste plaats ik hem op de Facebook pagina van Luisterkindwerkers. Carrie Tresoor doet het voorstel om gezamenlijk af te stemmen op de Aarde, en Anita Brouwer krijgt het idee om de afstemmingen te bundelen in een boek. Op 6 januari 2019 stemmen vele Luisterkindwerkers af op Moeder Aarde. Een kleine 70 van hen stuurt de afstemming op, om op te nemen in het eBook. En zo ontstond het boek 'Luisteren naar Gaia', de gevarieerde verzameling geboorte- en 'gewone' afstemmingen die nu voor je ligt.

En ik? Ik zou wensen dat de moeder van deze kleine sjamaan, die inmiddels haar zoontje heeft verloren, weet zou hebben van dit verhaal. Hoe haar zoontje, in de 9 maanden dat hij hier op aarde leefde, toch zo veel mensen heeft weten te inspireren om een helend gebaar te maken naar Moeder Aarde.

Geschreven door Ank

[Terug naar de Inhoudsopgave](#)

1. Monique Bakker

Natuurgeneeskundige praktijk de Leylijn

Monique Bakker
IJsselmeerstraat 13
1779XC Den Oever
www.deleylijn.nl

Afstemming op moeder aarde 6-1-2019

Als ik mij heb verbonden met de aarde dan beginnen er allerlei emoties door mijn lichaam te stromen.
Liefdevol, moe, angst, verdriet maar vooral verbonden zijn met haar.
De kernwoorden die zij met ons allemaal wil delen zijn: bewustzijn, onvoorwaardelijke liefde, samen zijn, verbinden, respect, rituelen, voor elkaar zorgen en samen de transitie doorlopen.

Monique

Moeder aarde.

Ze geeft aan dat ze het heel fijn vindt dat we met zovelen op deze dag in verbinding staan.
Dat verbinden wordt al wel steeds vaker gedaan door individuele mensen, en er komen steeds meer groepen mensen die samen afstemmen, dit verhoogt haar frequentie heel sterk.

Ze voelt ook dat de frequentie bij de mensheid aan het stijgen is, ze wil aan iedereen laten weten dat wij allemaal met haar verbonden zijn via een netwerk net onder het aarde oppervlakte, de leylijnen en platonische lijnen, wij mensen zijn een replica van de aarde. Ons eigen netwerk - de meridianen in ons fysieke lichaam - is met haar verbonden. Wij zijn allen één.

Ze geeft aan dat ze het heel zwaar heeft gehad, er was alleen maar roofofbouw door alle grondstoffen die werden weggenomen, dit gaf haar uitputting. Maar dat hoeft helemaal niet, ze hoeven het alleen maar aan haar te vragen en dan zorgt ze dat er voldoende is. Ze is geen object voor gebruik, ze is bewustzijn.
Er werd alleen maar genomen, ze kreeg niets terug, ja rotzooi waar ze van vervuilde, het afval van de mens, daar kan ze niets mee.
Dat maakt haar dan boos, en dat laat ze dan weer even weten.
Vulkaanuitbarstingen, aardverschuivingen, overstromingen, ze moet de balans herstellen.

Ze vindt het heel erg dat er dan mensen, dieren en planten doodgaan als ze voor balans moet zorgen in haar systemen.

Ze doet haar best om een zo goed mogelijk ecologisch systeem voor al het leven neer te zetten.

Ze vraagt de mensheid: kijk naar de planten en dieren, zij weten precies wat goed is, en nemen niets tot zich wat ze niet nodig hebben.

Er zijn nog maar enkele stammen die goed met haar bewustzijn zijn verbonden, zij nemen wat nodig is, maar geven ook weer aan haar terug. Deze mensen zien haar als gelijke en gaan met respect met haar om.

De meeste mensen zijn de verbondenheid met haar kwijtgeraakt.

Dat vindt ze heel jammer, "we moeten het echt samen doen" laat ze me weten.

De tijd van transformatie is al vele jaren aan de gang, ze geeft aan dat er vanuit de schepping is afgesproken dat de mensheid samen met haar zal ascenderen.

Vele mensen ontwaken nu, zij voelen dat er iets aan de gang is.

Ze merkt dit aan de opstand die bij de mensen komt, de ontbossing stop zetten, schone oceanen, de mensheid moet weten dat een oceaan geen grote plas met water is. Nee zij is een organisme met een eigen bewustzijn.

Maar deze groep mensen die nu ontwaakt en ingrijpt is nog te klein.

Hoe meer mensen ontwaken, hoe meer we ons licht kunnen laten schijnen.

Ons licht komt vanuit ons hart, en dit heeft de hoogste frequentie die er is. Dus als wij ons licht laten schijnen op de ander, schijnt het ook op haar. Ze heeft onze hoge hartfrequentie hard nodig.

Ze begrijpt dat dit voor de mensheid moeilijk is, we hebben lang in afgescheidenheid geleefd, maar nu is het tijd voor éénheidsbewustzijn, samenwerken, samen voor elkaar zorgen. Ze benadrukt nogmaals "we zijn allemaal één". Ze vraagt ons dan ook om haar te zien als een gelijke. Ze geeft met liefde, en ontvangt ook met liefde.

Ze is geen op zichzelf staande planeet. Ze is onderdeel van het grote geheel. Ze heeft een taak in het Universum, met ons samen. Ze geeft aan dat zij er klaar voor is om de volgende stap in groei te nemen - nu wij nog.

Ze heeft een aantal vragen aan ons:

Dat wij als mensheid weer vanuit gelijkwaardigheid, weer onvoorwaardelijk van de ander gaan houden. We zijn één dus dan nemen wij haar hierin mee. Zorg goed voor elkaar want dan zorg je ook goed voor haar.

Of wij ons weer willen verdiepen in oude rituelen waarin er respect is voor elkaar en onze leefomgeving - als je neemt, geef dan ook weer terug.

Dat we bewuster gaan leven, goed nadenken of we iets wel echt nodig hebben. Als we een dier doden om als voeding te dienen, dat we het dier bedanken voor zijn leven, dat het aan ons schenkt.

Dat wij ons bewust moeten worden dat de angst die dieren hebben voor zij het slachthuis ingaan, van een hele lage frequentie is, en dat dit de frequentie van moeder aarde weer naar beneden haalt.

Ze bedankt vele van ons die de verbinding met haar hebben hersteld. Ze geeft aan dat wij dit in ons fysieke lichaam kunnen voelen als een onrust - dan is ze ergens op aarde een onbalans aan het herstellen en voelen we haar frequentie.

Ze vraagt ons vaker een wandeling in de natuur te maken, voel de verbondenheid, als we wat zware energieën bij ons houden dan hoeven we alleen maar liefdevol onze handen op een boomstam te leggen en vragen aan de boom of deze die energie wil omzetten. We zijn allen één en zorgen voor elkaar.

Als jij je ineens heel gelukkig voelt, dan voel je haar energie, de hoge trilling van liefde.

Ze vraagt of wij zoveel mogelijk met haar in verbinding willen gaan. Ze heeft onze verbinding hard nodig.

Ze geeft aan dat samenwerken vanuit eenheid alles is wat zij en dus ook wij nodig hebben.

Ze bedankt nogmaals dat ze haar verhaal met ons mag delen.

Terug naar de Inhoudsopgave

2. Miriam Herweyer

Luisterkind afstemming op de Aarde.
6/1/2019

Ik voel de Aarde een diepe zucht slaken. Een diepe, kreunende zucht die haar landplaten en de bomen, planten, huizen en zeeën erop doet golven.

Alles is goed zoals het is. Zegt ze. Ze voelt als een rijpe, oudere dame die tevreden, doch wat krakkemikkig overeind komt.

Krakkemikkig, omdat haar fysieke gloriетijd wel een beetje voorbij is. Maar tevreden omdat elke stap die ze gezet heeft, elk proces dat ze doorlopen heeft, elke val, elke opstand, elke ademhaling, elke hartslag – alles - de moeite waard was. Alles is de moeite waard, want ze mag dan aanvoelen als een oudere, wijze dame, maar er zit nog genoeg pit in!

Dan zucht ik zelf ook. Want een grote golf van warme liefde stroomt door mijn lichaam. Ik voel vergeving en acceptatie bij haar. Wat is ze toch groots.

We zwijgen. Ik weet zelf ook niet goed wat ik moet zeggen. We zitten op de veranda van een houten huisje, midden op een groot veld vol met bloemen en leven. Zij kijkt wijselijk in de verte, schommelend in een schommelstoel, rimpelige handen samengevouwen. Totdat ze na een tijdje zegt: Er is niks mis met mij. Ik ben Perfect.

Je bent perfect... herhaal ik bedenkelijk. Voel je je ook goed? Niet ziek? Of mishandeld? Of vernederd, ondergewaardeerd? Ik ben maar gewoon straight-forward.

Langzaam draait ze haar hoofd om mij direct aan te kijken.

Lieverd. Zegt ze. Ziekte bestaat niet. Disbalans ook niet. Ik vind het heel lief van jullie, maar het idee dat verwoesting iets negatiefs is dat voorkomen moet worden, is een heel menselijke manier van denken. Ik ervaar dingen anders. Alles is goed zoals het is. Alles is zoals het zijn moet. Ook jullie mensen. Jullie zijn niet ziek, jullie zitten gewoon in een donkere fase van jullie bewustzijn. Ook donker is niet erg of negatief, gewoon donker, net zoals de nacht niet negatief is. Ja, laten we zeggen dat jullie in de nacht zitten van jullie bewustzijn, en dat stralen jullie uit naar alles waarmee jullie in aanraking komen. Deze nacht is nodig om later de dag te kunnen ervaren. Zo simpel is het. Het is fijn dat er mensen zijn zoals jullie, die bezig zijn met bewustzijn. Want hoe dan ook, wanneer het tijd is voor dageraad, dan mogen er personen zijn die de richting wijzen naar het Licht. Het is zo fijn dat jullie je best doen, maar focus je vooral op jezelf en op de mensen die je om je heen hebt. We zijn allemaal één, omdat de hele Creatie één geheel vormt, maar ik

heb een heel ander soort van bewustzijn dan jullie, mensen. Focus je maar op je Menszijn. Wees zo Menselijk mogelijk, naar jezelf toe, naar anderen toe, naar de dieren, de planten, de bomen, de zee... naar mij toe. Maar blijf bij je Menszijn, want daar is waar uiteindelijk de verschuiving plaats mag vinden, en dat is uiteindelijk het enige waar je invloed op kunt uitoefenen en hoe je de Schepping écht van dienst kunt zijn.

En jij dan? Vraag ik haar.

Ze glimlacht. Ik blijf bij mijn Planeetzijn. Als iemand authentiek is, helemaal zichzelf en helemaal doet waarvoor hij of zij bestaat, dan bestaat er geen lijden. Dan weet je gewoon dat alles goed is. Ik ben en doe helemaal honderd procent datgene waarvoor ik besta en dat maakt dat ik me vervuld voel. Daar kan niks tegenop.

Dus we kunnen niks voor je doen? Vraag ik vertwijfeld.

Het beste en mooiste dat jullie kunnen doen is jezelf zijn. Je hart voelen, voelen wat je behoeftes zijn, als Mens, als Individu. En dat gevoel mogen jullie volgen. Dat is jullie innerlijk kompas, dat jullie naar het daglicht zal leiden. En omdat wij onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, zal jullie evolutie ook mijn evolutie zijn en vice versa. Wees jezelf en volg je hart, dat is het enige dat ik van jullie zou vragen. Maar niet voor mij, maar voor julliezelf. Alles mag simpeler, alles mag worden opgeruimd. De dingen die jou bij je hart en je bestaansdoel vandaan houden, mogen gewoon opzij gelegd worden, net als oude kleren die je niet meer gebruikt of een kapotte machine die geen dienst niet meer kan doen. Opruimen en lasten van je afleggen zorgt er altijd voor dat je pas lichter zal zijn, en je reis draaglijker. Zie je hoe zinvol destructie eigenlijk is? Wat er nu nog voor zorgt dat veel mensen dit nog niet doen, is angst. Omdat jullie nog in het duister van jullie bewustzijn zitten, zijn er nog veel angsten en spoken die jullie achtervolgen. Zodra jullie je er echt van bewust zijn, dat jullie angst door jullie zelf gecreëerd is, en dat iemand die volledig verbonden is met de authenticiteit van zijn of haar Zijn niks heeft om bang voor te zijn, dan zullen jullie sprongen maken en geen angst en geen lijden meer kennen. Die sociale angsten vallen weg wanneer je je realiseert, dat de mensen die er in jouw leven echt toe doen, die mensen die echt van jou houden, alleen maar zouden willen dat jij je hart volgt en je niet door hen of door jouw eigen verwachtingen van hen zult laten tegenhouden.

Onzelf zijn, dus? Vat ik samen.

Ja. Zegt ze tevreden en glimlacht totdat haar ogen spleetjes zijn. Maak je geen zorgen om deze oude dame. Om iemand die Zichzelf kent, hoef je je nooit zorgen te maken. Ik weet dat alles Goed is, en ik weet ook dat jullie Goed zijn. Maar dat neemt niet weg dat ik het bezoek van vandaag wel fijn vind en ik vind het mooi dat er naar mij geluisterd wordt - want we hebben zo veel van elkaar te leren. En ik luister naar jullie. Elke dag. En ik draag jullie. En ik heb jullie in mijn schoot en voed jullie. Jullie zijn welkom op mijn oppervlakte omdat wij één zijn. Dan glimlacht ze, met glinsterende oogjes. Kom je ouwe oma nog eens opzoeken, m'n

kind! Zegt ze. En ze opent haar mond, en gooit haar hoofd in haar nek om de stilte van de natuur om ons heen op te schudden met een krakende, luide lach.

Miriam Herweyer,
www.dedieptein.com

Terug naar de Inhoudsopgave

3. Carla Goes

Met dat ik op de aarde afstem, voel ik een stroom mij tegemoet komen en door mij heen gaan - een witte stroom, alsof ik word schoongewassen van binnen. Maak je geen zorgen, maak je geen zorgen. Ik heb zo veel kracht.

Jullie mensen zijn een deel van mij, zonder mij kunnen jullie niet bestaan, alles waaruit je bestaat is uit mij ontstaan. Je ogen, je oren en ga zo maar door. Alles wat tastbaar is, is van de aarde afkomstig. Ik ben moeder aarde, en heb zoveel kracht.

Ik ben constant in ontwikkeling, al vanaf mijn geboorte. Ik verander constant, evolutie, dat is wat plaatsvindt.

Maar hoe goed was u in balans bij uw geboorte? vraag ik.

Met dat ik dit vraag, word ik weer verder schoongewassen in mijn systeem, ik voel de aarde en de kracht en de witte stroom door mij heen gaan.

Ik ben constant balans aan het zoeken, vanaf dat ik werd geboren. Zo gaat dat ook met een mensenlichaam en een mens. Je bezit een weten in je systeem, een geweten.

Er gaat nu een constante stroom vanuit de aarde via mijn voeten in mijn lichaam omhoog en weer naar beneden, via mijn voeten weer naar buiten. De stroom wordt langzaamaan groener en vervolgens blauwer, daarna blauw met groen. Het heeft even tijd nodig, ik blijf rustig ervaren. Het gaat nog even door.

Ik zeg ik voel mij bezwaard dat mijn zwaardere energieën terugvloeien naar de aarde.

De moeder zegt, maak je daar maar niet druk om, laat het proces maar gebeuren. Ik kan dat wel aan.

Maar ik wil graag juist hulp bieden, zeg ik.

Je biedt hulp door het los te laten, zodat je voor mij van betekenis kan zijn. Het is de bedoeling dat iedereen dit gaat doen, laat gebeuren. Drink hierna maar veel water, er komt heel wat los. Laat alle oude stukken maar los, ik kan het hebben. Ja, ook daar bij je stembanden.

Ik laat het allemaal toe.

Ja toe maar, laat maar los, dan kan er iets nieuws ontstaan. Knip het zelf maar door, zegt moeder.

Ik knip het los en het glijdt door de stroom die door mij heen gaat steeds verder naar beneden in mijn buik, naar mijn heupen en vervolgens spitst het zich in twee delen in beide benen naar mijn knieën en mijn enkels.

Ja, laat maar los.

Het lijkt wel een bevalling, zeg ik.

Ja, dat is het ook, bevalling van een nieuw leven, zegt moeder.

Het stuk gaat uit mijn tenen, voorzichtig, het raakt moeder aarde aan en floep, verdwijnt het ineens helemaal in moeder aarde.

Dat stuk dat is verdwenen kun je nu gebruiken voor mij, zegt moeder aarde.

Ik vind het moeilijk, zeg ik. Blijf ik dan wel mezelf?

Ik geef je iets dat je altijd al hebt gehad, zegt moeder.

Het wordt helderder, krachtiger, het past helemaal bij jou. Ik heb het voor jou in bewaring genomen/gehad, nu mag je het weer gebruiken.

Het voelt in mij heel krachtig, heel eigen en ergens ook onwennig. Ik moet er bijna van huilen, geeuwen, krijg een brok in mijn keel. Maar moeder, dank u wel dat u dit heeft bewaard voor mij. Hoe kan ik er het beste mee omgaan zodat ik het op de beste manier gebruik, zoals het bedoeld is?

Neem eerst even rust, het was wel een hele operatie, zegt moeder, ik zie je geeuwen en zuchten, het heeft even tijd nodig om te settelen.

Maar ik ben eigenlijk een afstemming op u aan het maken moeder aarde, voor de balans van de aarde.

Maar dit proces hoort hier ook bij, dit geeft mij meer balans. Ik ben je dankbaar, het is wederzijds.

Ik knuffel ineens moeder aarde, mijn armen passen eromheen. Hoe is het mogelijk. Moeder aarde zit ineens bij mij op schoot.

Alles is relatief Carla.

Kijk, en ineens is de aarde moeder weer zo groot als bekend is.

Wat wilt u daar mee zeggen, of kwijt? vraag ik.

Het is maar hoe je er naar kijkt.

Maar hoe is het nu met u? vraag ik.

Ja, wat zal ik ervan zeggen.

Het gaat op het moment niet al te best. Ik krijg geen rust om te herstellen.

Hoe kunt u weer in balans komen, of bent u in balans?

Ik ben momenteel wel uit balans.

Hoe is dat ontstaan en kan de mensheid helpen om de balans te hervinden?

Ik heb kracht genoeg om de hele mensheid uit te roeien, maar dat is niet mijn doel.

Moet ik mij zorgen maken om de aarde of ...wat kan ik doen?

Ook nu ben ik in proces, jullie mensheid hoort bij mij. Ik kan zelf bepalen wat voor mij het beste is en er ook aan werken om dat te veranderen. Ik ben daar op het moment heel druk mee bezig. Er zijn zoveel zielen op de wereld die mogen leren en ontwikkelen, dit is de drukste periode ooit. Ik doe mijn best om hen allemaal van dienst te zijn.

Ja, dat zie ik lieve aarde moeder. Lieve aarde moeder, wat wilt u vertellen, wat is van belang om te weten als mensheid? Voor de mensheid is het van belang om meer bewust te worden van zichzelf, daarom ben je op deze aarde, hier kun je het leren. Heel veel stappen kun je maken om te kunnen evolueren. Jullie worden ook enorm geholpen. De blokkades van angst en verdriet aankijken, je vrijer voelen. Je niet laten leiden door iets van buiten jezelf, ontstaan door angst - daardoor ontstaat afscheiding. Terwijl je met alles één bent; als je dat hebt ervaren, maak je je ook nergens meer druk om, niet om tijd, geld of wat dan ook. Dan leef je in verbinding met alles, in vertrouwen met alles, er is genoeg voor iedereen. Er is genoeg voor iedereen. Als iedereen dat kan ervaren, dát zou mooi zijn. Dat kun je alleen ervaren als je vertrouwen hebt in jezelf, volledig - dan vind je vertrouwen in de buitenwereld. Het komt dan naar je toe, beter nog: het is al bij je.

Hoe kunnen mensen daar aan werken, aan vertrouwen en bewustzijn?

Dat is al bezig, er is heel veel bezig, steeds meer en versneld bewust worden, het gaat als een olievlek. Zo ontstaat er ook meer ruimte. Voor de mensheid. Wat de ene mens ontdekt, en steeds meer mensen ontdekken, is hun eigen kracht, net als jij laatst hebt ervaren. Dat is een heel mooi proces. Het geloof in zichzelf, met daarbij natuurlijk het geweten.

Na een nacht rust maak ik opnieuw contact met moeder aarde.

Gelijk ontstaat er weer een stroom energie vanuit de aarde via mijn voeten door mij heen omhoog, via mijn hoofd en weer terug naar beneden via mijn voeten naar buiten. Alsof alles wat niet bij mij hoort vannacht is losgeweekt en nu via de stroom naar buiten stroomt. Ik word helemaal doorgespoeld, alle overbodige resten vloeien mee met de stroom.

Laat maar gaan, laat gaan, zegt aarde moeder. Ja toe maar, ook uit je tenen, laat het er maar uit stromen.

Er gaat nu een stroom door mij heen waar zelfs de kleinste overbodige deeltjes in mee gaan en niet achter kunnen blijven. Het is een dikke stroperige stroom die wel vloeit. Ik zie en voel het gebeuren. Alsof er nog lood/verzwaring onderaan de stroom bij de uitgang wordt gehangen, om alles eruit te krijgen.

Je raakt jezelf niet kwijt, je wordt meer een met jezelf, zegt aarde moeder wanneer ik die laatste stukjes moeilijk los kan laten.

Het laatste stuk verdwijnt uit mijn lichaam en verdwijnt in de aarde. Daarna vindt een afsluiting plaats, in die zin dat deze stukken niet meer terug in mijn lichaam kunnen en alleen maar kunnen verdwijnen in de aarde.

Zo, hoe voelt dat nu? vraagt aarde moeder.

Ik voel in mijzelf - het is heel schoon, voelt heel schoon, zeg ik. Het voelt heel puur, ik wil u hiervoor heeeel erg danken.

Dit is een onomkeerbaar proces, zegt aarde moeder, ga je weg zo verder.

Zo werkt het ook bij mij. In die zin dat ik mijzelf kan reinigen. Alles wat binnenkomt bij mij, zoals ook de oude stukken van jou, het klinkt gek maar dat voedt mij, als een soort compost. Hier heb ik wat aan, hiermee kan ik verder werken en mijzelf verder evolueren. Er zit namelijk informatie in waar ik iets mee kan, waarmee ik weer iets kan leren, dat was eerst voor mij afgesloten. Het klinkt gek maar ik ben er blij mee. Aan de hand van deze informatie kan ik kijken welke transformatie het beste past bij alles. Wat ik van jou en jullie wil vragen is, houdt de verbinding met mij open zodat er een wisselwerking plaatsvindt. Ik stroom graag door jullie heen om te verschonen, vernieuwen, oude stukken komen weer naar mij. Zeker in levende vorm/ lijve kan ik daar wat mee, dan is het meer in het nu. Dan kan ik daar vervolgens weer direct actie op ondernemen, zegt aarde moeder.

Lieve aarde moeder, ik wil u ontzettend danken voor deze uitleg, u mag altijd door mij stromen en ik zal er alles aan doen om oude stukken met de stroom mee te laten vloeien. U heeft mijn volledige vertrouwen, ik ben blij dat ik dat weer terug heb en daarom een 100% optimale verbinding en stroming is ontstaan. Dat voelt weer als één met elkaar. Ik ben er ontroerd van, vele malen dank, het is niet te

beschrijven zo mooi.

Graag gedaan lieverd, hoe meer mensen dit gaan ervaren, hoe mooier jullie wereld wordt - het gaat zich dan versnellen, het hele proces.

Dank u nogmaals, ik zal het verhaal delen.

Ja, dat is goed, doe maar. Vraagt wel moed hé?

Ik knuffel aarde moeder nog eens zoals ik al eerder heb gedaan.

En zij gaat weer even op mijn schoot zitten.

Dag lieve Carla, dag lieve aarde.

Dag hoeven we eigenlijk niet te zeggen want we zijn één.

Terug naar de Inhoudsopgave

4. Baukje Mulder-Postma

Afstemming op Moeder Aarde, Gaia.

Wat ik voel is warmte, licht, kracht en liefde.

Wat een liefde stroomt er binnen.

Zo veel, zo groot, zo mooi.

Pure, heldere liefde en het blijft maar stromen, steeds maar door.

Het mag ons allemaal, mens, dier, plant, al het leven in en op de planeet raken.

Voel maar de liefde van Gaia, want door deze liefde is leven in en op deze prachtige planeet mogelijk.

Voel de trilling, de liefde, de klanken die zo ver reiken en het diepste in ons raken.

Prachtig, machtig en heel erg krachtig.

Wat een liefde en vertrouwen is er in Moeder Aarde aanwezig om de zorg over te kunnen dragen aan de mens.

Gaia, ze is het voorbeeld van liefde geven en vertrouwen hebben in het ontvangen van liefde, dwars door alles heen.

Liefde die alles overwint.

Welke boodschap gehoord en verteld mag worden naast de boodschap van liefde?

Het draait alleen maar om liefde, meer hoeft er niet verteld te worden.

Liefde heelt.

Liefde brengt balans.

Liefde zorgt.

Liefde geeft overvloed, is overvloed en is er overvloedig.

Liefde is oneindig, krachtig, moedig, gevend en ontvangend.

Dat is de boodschap die de mensheid mag ontvangen en tot zich mag nemen, in het hart mag sluiten, bewaren en vervolgens verspreiden.

Alles draait om liefde, het kan niet vaak genoeg gezegd worden.

De mind van de mens is vervuild - vervuild van alles wat tegenover liefde staat. Angst is de grootste boosdoener. Het leven is als het ware besmet met angst. Nu is het tijd om ons als het ware te besmetten met liefde. Daarom is het nooit te veel om liefde steeds maar weer te benoemen. Liefde uitstrooien over de mensheid, over al het leven, over de aarde. Elke liefdevolle gedachte aan de aarde is helend. Als de aarde geheeld wordt, wordt het leven op de aarde geheeld. De aarde is als een magneet; de liefde die zij aantrekt slaat zij op om zo ook weer weg te kunnen geven aan het leven in en om de aarde. Liefde is de genezer van alles en iedereen. Ook van Gaia, Moeder Aarde.

Elke dag één keer in liefde aan Moeder Aarde denken, liefde geven door dankbaar te zijn voor de draagkracht, voor het leven, voor het water, de voeding, voor de aantrekkingskracht, de schoonheid en noem het allemaal maar op. Dankbaar zijn is liefde geven.

Als deze boodschap over komt en wordt uitgedragen door de mensheid, dan raakt de aarde weer in haar balans. Moeder Aarde is de basis. Is zij in balans en ervaart zij meer liefde, dan is de mens in balans en ervaart de mens meer liefde. Een spel van geven en ontvangen, oneindig.

De mens heeft vanaf het allereerste begin keuzemogelijkheden gekregen. De aarde is immers een planeet van tegenstellingen. Het is er warm, koud, droog, nat enz. Al deze tegenstellingen zijn ook in de mens aanwezig en mogen ervaren worden om te leren. Ervaren is leren, is ontwikkelen. De ziel kiest bewust voor deze ervaringen om zich op deze manier te ontwikkelen. Om te kunnen weten wat licht is, is de ervaring van donker nodig. Om te kunnen weten wat liefde is, is de ervaring van angst nodig. De mens denkt dat het moeilijk is om de juiste keuzes te maken. In wezen is het niet moeilijk, want in ieders hart is bekend dat liefde overwint. Vertrouwen, het tegenovergestelde van angst, is nodig om de juiste keuzes te maken. De mensheid heeft genoeg donker ervaren en is er aan toe om het licht te ervaren. Alles wat dit tegenwerkt, kan worden ontkracht door de liefde te verspreiden, uit te strooien over de planeet, over de mensheid. Daar is het nu de hoogste tijd voor. Liefde overwint het negatieve. Jij kunt bewust kiezen voor de liefde. Dat mag iedereen weten.

Met liefde verdwijnt de nacht en volgt de dag.
Daarmee kunnen we de hemel op aarde ervaren.
Het enige wat nodig is, is liefde.
Onvoorwaardelijke liefde.
Onbaatzuchtige liefde.
Geven en ontvangen in dankbaarheid.

In Moeder Aarde klopt het moederhart.
Het hart van overvloed, liefde en warmte.
Het hart dat openstaat voor iedereen, voor alles, voor troost, beminnen, groei en bloei, evenwicht en balans.
Het moederhart is heel, is veilig, is liefdevol, genezend, helend, prachtig.
Het kloppend hart zorgt ervoor dat de aarde blijft bestaan.
Vanuit het hart is leven in vertrouwen, in liefde en overvloed mogelijk.
Zo binnen zo buiten.
Het hart van Moeder Aarde klopt.
Alles is er kloppend.
Ze straalt het uit en omarmt de liefde die ze ontvangt en opslaat in haar warme hart.
Zo is het ook in het hart van de mens.
Het klopt er allemaal, het is er warm, licht en liefdevol.

Alles is opgeslagen in het hart van de aarde, zoals in het hart van de mens.
Het hart van de aarde blijft liefde en leven geven aan het leven op de aarde.
Het hart van de mens blijft liefde en leven geven aan het leven van de mens.

Het hart, gevuld met liefde is de bron die leven geeft.

Zoals je liefde kunt geven aan de aarde, kunt sturen naar het hart van de aarde,
zo kun je liefde geven aan jezelf, naar je eigen hart.

Luister naar het hart van Moeder Aarde en geef het de aandacht die ze verdient, omdat ze
het leven geeft.

Luister naar je eigen hart en geef het de aandacht die het verdient, omdat het je leven geeft.

Geef en ontvang.

Liefdevol.

Gaia

Moeder Aarde

Het liefdevolle hart

voor alles wat leeft

Moederliefde

Terug naar de Inhoudsopgave

5. Nancy De Neve

Als ik mij afstem op de Aarde, onze moeder Aarde, zie ik haar van een afstand. In het donkere heelal is zij er met haar mooie kleuren. Alle kleuren van de regenboog zijn in en op haar aanwezig. Blauw van de oceanen en de lucht, Groen van de bomen en de natuur, Oranje van de ochtend- en avondzon, geel van de zon op zijn hoogst, Rood van het bloed van haar aderen en Paars als een binnenste kern. Al deze kleuren pulseren en roteren, als één lichaam. Een hele bijzondere planeet, gadegeslagen door alle ogen in het grote heelal. Zij wordt gevolgd, bekeken, besproken en geholpen. Wij mensen wonen op deze mooie planeet, maar daarbuiten is er zoveel hulp en mededogen. Als helende handen omsluiten alle energieën in het heelal onze moeder Aarde. Hiermee beschermen zij haar en helen zij haar. Zij helen de Aarde met al haar mensen en dieren. Eén deel donker, in rust, één deel licht, actief. Moeder Aarde gaat om en om, en zij draait en draait.

Om dit natuurlijke ritme zo optimaal mogelijk te kunnen gebruiken, mogen haar mensen dit ritme ook meer tot zich nemen. Net als moeder Aarde half om half, rust en actie. Niet meer, niet minder. Hiermee komt balans, hiermee houdt moeder Aarde haar balans, en hiermee komen mens en dier ook meer in balans. Dit is niet onmogelijk, en niet moeilijk. Het draait allemaal om bewustzijn, het bewustzijn van de mens. Wij mensen mogen meer kijken, dan voelen, dan denken, dan pas handelen. Ook dit handelen mag vanuit rust, waarom zo snel? Vanuit rust handelen geeft zoveel meer plezier en resultaat.

Onze moeder Aarde zal er altijd zijn, maar hoe zij er zal zijn, dat is aan de vele mensen die haar bewonen. Heb moeder Aarde lief, bewoon haar met liefde, behandel haar met liefde. Zodat zij voor nu en voor altijd die mooie, kleurige planeet kan zijn die zij altijd is geweest.

Terug naar Inhoudsopgave

6. Carrie Tresoor Luisterkindwerker

Afstemming op: de Aarde
Leeftijd: ongeveer 4,5 miljard jaar

Datum: 6 januari 2019

Thuisituatie: draait rond de zon, zweeft door de Melkweg.

Vraag: Hoe goed was jij, moeder Aarde, in balans bij je geboorte en hoe kan je weer in balans komen?

Ik zie de aarde door de ruimte vliegen. Ze lijkt te lachen. Het lijkt of ze binnenpretjes heeft. Ik vlieg achter haar aan en vraag; 'Hallo moeder Aarde, wat heb je een lol. Mag ik weten waarom?'

'Hallo Carrie' zegt ze lachend 'Ja je mag weten waarom. Ik lach om de mensen. Ze bedoelen het echt wel goed, maar ze zijn toch wel een beetje arrogant, hoor.' Ze kijkt me aan en ik voel of ze wil weten, of ik niet beledigd ben.

'Ha moeder aarde. Ik ben niet beledigd hoor. Maar waarop baseer je die mening?'

'Nou, de mensen denken echt, dat ze mij uit balans kunnen brengen. Maar dat is toch helemaal onmogelijk? Zie hoe klein de mensen zijn, en hoe groot ik ben. Dat kan toch echt niet?'

'Tja moeder Aarde daar heb je natuurlijk wel gelijk in. Maar de laatste tijd gaan de veranderingen op de aarde extra snel en dat verontrust de meeste mensen natuurlijk. Ze willen toch niet vergaan in een stijgende zeespiegel of door een kapotte ozonlaag.'

'Ach ja, daar gaat het natuurlijk weer om; om de mens zijn eigen hachje.'

'Oei moeder Aarde. Zo klinkt het wel heel egoïstisch en kortzichtig.'

'Maar ja,' zegt moeder Aarde, 'dat is het ook natuurlijk. De mensen zijn geen eenheid. Ze zijn altijd maar voor zichzelf bezig. Daarom vind ik het wel super van jullie, Luisterkindwerkers, dat jullie deze actie houden. Daar tonen jullie, dat jullie het wél samen kunnen doen. Dat vind ik echt fantastisch. Een voorbeeld.'

Ik bloos een beetje en zeg verlegen; 'Dankjewel moeder Aarde...'

'Jullie zouden de vraag beter wat kunnen veranderen door te zeggen; hoe kunnen wij mensen weer in balans komen? Want jullie waren ooit in balans met de aarde. Dat is in jullie ogen al heel lang geleden, maar in die van mij is het nog geen tel geleden. En als je dat te ver gezocht vindt, denk dan aan hoe je in balans was bij je geboorte. Waarschijnlijk kunnen jullie je geboorte niet meer herinneren, maar kijk dan naar een andere pasgeborene. Kijk hoe dat kleine mensje, zo minuscuul, nog helemaal in balans is met de wereld, met de natuur, met de dieren, met zijn of haar omgeving. Dat is toch fantastisch om te zien? Daar kun je zoveel van leren, alleen maar door te observeren. Verdrink jezelf in de ogen van die kleine. Voel wat hij/zij voelt. Hoor wat hij /zij hoort. Ruik wat hij/zij ruikt. Proef wat hij/zij proeft. Denk wat hij/zij denkt. En denkt die kleine wel iets? Of is die alleen aanwezig? Helemaal zen in het zen-zijn.

Snap je Carrie? ... ja als ik je zo aankijk, geloof ik, dat je het snapt.' En de aarde glimlacht vriendelijk naar me.

'Fijn. Die uitleg moeder Aarde. Begrijp ik uit je woorden goed, dat je wilt, dat we ons concentreren op een baby en van hem of haar de wijsheid leren, hoe wij in balans kunnen komen?' vraag ik aarzelend.

'Ja,' bevestigt moeder Aarde 'zo zou je het kunnen omschrijven. En dat jullie van een baby, de natuur en de dieren leren, hoe jullie weer in balans met mij, moeder Aarde kunnen komen.

Dat kun je leren door een baby te observeren, als die rustig is.

Of je gaat veel de natuur in en luistert en ruikt en proeft de lucht en probeer de energie van de natuur in je op te nemen. Er één mee te worden.

Of je observeert dieren en kijkt hoe zij leven en spelen en zichzelf schoon houden en genieten van rust en jagen. Kijk zonder te oordelen. Probeer alleen te observeren. Daarvan leer je zelf ontzettend veel. Je komt tot rust, je leert allerlei dingen en als je er helemaal in opgaat, dan kun je zelfs met de baby of de natuur of het dier communiceren. En dan openen zich weer veel meer deuren.'

'Begrijp ik het goed, moeder Aarde, dat u ons aanspoort om meer te observeren en minder te oordelen en te proberen in de natuur en wezens op te gaan?'

'Ja inderdaad Carrie, dat beveel ik de mensen aan. Het is misschien zelfs noodzakelijk voor jullie om in balans te komen. Want nu voelen jullie zelf toch ook wel aan, dat je helemaal chaotisch en wanordelijk bezig bent. Jullie streven is naar harmonie. Maar die is toch ver te zoeken, nietwaar? Tot rust komen, dat is het eerste wat jullie mogen leren. En wat is daar beter geschikt voor, dan het observeren van een lieve baby? Of heerlijk de natuur in gaan en daar alle geurtjes opsnuiven en prachtige dingen aanschouwen en schitterende geluiden horen? Of naar een magnifiek dier kijken, hoe het zich gedraagt en leeft en geniet?

Daarmee kunnen jullie leren tot rust te komen. En dat is wel de eerste en belangrijkste stap.'

'Ok moeder Aarde, dat zullen we via de e-book verder verspreiden.' zeg ik flink tegen moeder Aarde. 'Ik probeer me zo voor te stellen, dat de mensen dat inpassen in hun drukke levens. Hebt u daar nog tips voor?'

'Ja, de mensen zullen het op de eerste plaats moeten willen. En als ze het echt willen, dan kiezen ze vanzelf elke dag daar de tijd voor om dat te doen. Als ze steeds dezelfde tijd aanhouden, lukt het sommige mensen goed. En anderen zijn er dan weer beter in om het te doen als ze er even aan denken. En weer anderen als ze er zin in hebben. Probeer naar die impuls te luisteren. Dan komt het wel goed.

Jij hebt natuurlijk al in de gaten, Carrie. Dat het vooral gaat om een manier te vinden, die alle mensen aanspreekt om tot rust te komen. Zoals vele mensen terugschrikken van het woord Yoga of het woord Meditatie, zijn er natuurlijk mensen al goed mee bezig. Dat is de juiste weg voor die mensen. Maar ook de andere mensen zouden een weg mogen vinden om tot rust te komen en daar baat uithalen en dat komt hun relatie tot zichzelf en automatisch tot hun omgeving en de aarde ten goede.'

De aarde zwijgt en kijkt mij onderzoekend aan. Ik denk even na en zeg dan; 'Ja lieve moeder Aarde,' ik zwijg even en kijk naar moeder Aarde's reactie. Ze kijkt me echter nog steeds op dezelfde manier aan. Ik vervolg gerustgesteld; 'dat lijkt me een fantastische boodschap voor de mensen. En als het ze lukt, zullen ze daar zeker voordeel uittrekken.'

'Juist Carrie. En dat is mijn antwoord voor jou. Een boodschap voor alle mensen. Het zal ze ten goede komen, als ze hier lering uit trekken.'

'Dank u wel moeder Aarde. Ik ben er heel blij mee. Wilt u er nog iets aan toevoegen?'

'Nee, het is goed zo. Ik vroeg me alleen af, waarom je me nu met u aanspreekt.'

'O,' bloos ik tot achter mijn oren. 'Ik.. ik heb nu ineens een nog veel groter ontzag voor u gekregen...'

De Aarde zegt niets en glimlacht alleen. Ze zwaait en ik zwaai terug met een diepe voldane zucht.

[Terug naar Inhoudsopgave](#)

7. Sylvana Tomaello

Afstemming op moeder aarde: 6 januari 2019

Als ik me op moeder aarde afstem zie ik een prachtige, machtige grote vrouw met een lichtbruin gezicht en een grote haardos die in een wring op haar achterhoofd is vastgebonden.

Een vrouw die haar kinderen, rondlopend op deze aarde, wil beschermen en omarmen. Haar armen kunnen dit niet omvatten. Het is too much voor haar alleen.

Voordat ik begon met schrijven wilde vader zon, nee zo wil hij niet genoemd worden. Hij wil gewoon net als moeder aarde, vader aarde genoemd worden. Hij wil ook meedoen en niet aan zijn lot worden overgelaten.

Vader aarde is niet zo'n machtige, grote, prachtige gedaante als moeder aarde. Hij is lang en rank.

Hij neemt plaats tegenover moeder aarde, met de voeten tegen elkaar. Hun handen raken elkaar, met tussen hen in de grote goudgele bol die aarde heet. Nu zij samen zijn, hun handen en voeten tegen elkaar steunend, kunnen zij alles wat op deze aarde plaatsvindt omarmen en beschermen.

Moeder en vader aarde willen niet meer afzonderlijk van elkaar genoemd worden.

Zij zijn al zo lang afgescheiden geweest. Dit moet nu stoppen.

Als moeder en vader aarde met hun innerlijke zon de aarde mogen verwarmen worden zij zielsgelukkig. Zij hebben elkaar intens lief.

De tranen stromen over de wangen van geluk en blijdschap. Zij kunnen niet meer zonder elkaar.

Hun tranen zijn de irrigatie voor een vruchtbare aarde. Een uitzuivering en opschoning van het leed dat hen beide, zowel de man/vader als de moeder/vrouw is aangedaan in de laatste decennia.

Door de snelle bewustwording op dit moment van de mens, man, vrouw, kan er weer gezaaid, geoogst en gevierd worden. Kan er weer liefde groeien voor mother and father earth, all over the world.

Respect and harmony voor de planeet.

Het is ons/ jullie erfgoed. Je hebt geërfd van ouders, grootouders en oneindig veel generaties terug.
Houd dit in ere. Zo zullen wij in nog meer liefde en vriendschap verder kunnen leven.

Het geduld en de liefde van vader/moeder aarde is zo immens groot, bijna niet te bevatten. Zij zijn voor de mens die nu op de aarde rondloopt, maar ook voor alle generaties die nog na ons komen. Ook zij zullen van de aarde de vruchten krijgen die zij nodig hebben.

Het enige dat gevraagd wordt is om met liefde en respect te worden behandeld. De energiebronnen, de flora, fauna, de waterbronnen, de bodems, de zeeën, de bergen. Zij zijn allemaal met elkaar in liefde en harmonie verbonden.
Alles is een lange aaneengeregen ketting.
Boven deze ketting staat met grote kleurige en sierlijke letters: seulement respect.

Ook de regeringsleiders worden opgeroepen om doordrongen te raken van het feit dat moeder/vader aarde zo enorm meegaand en hulpvaardig is. Het enige dat zij in ruil daarvoor willen is respect en liefde.
De aarde deint en zingt en swingt mee op de wonderschone muziek die er voor hun oren gemaakt is.
Zij willen dat wij dit ook horen. Dan volgen respect en liefde vanzelf.

Zij bedanken ons, maar vooral ook de initiatiefnemers, dat er vandaag zo grootschalig naar hen is geluisterd.
Er zijn zoveel mooie initiatieven all over the world in gang gezet dat de tranen van moedeloosheid, het gevoel van bijna de handdoek in de ring willen gooien, plaats hebben gemaakt voor vreugde.
Vader/moeder aarde verwarmen zich aan hun innerlijke zon en zijn zielsgelukkig dat het tij gekeerd is.
Zij gaan er weer voor en wij gaan met hen mee in liefde, respect en plezier voor alles wat bloeit, groeit en leeft.
Een grote omarming voor de hele aarde en alle andere planeten waar vandaag nog niet over gesproken is. Zij horen er ook bij.

Terug naar Inhoudsopgave

8. Tabine Zoethout

Moeder Aarde

Lieve mensen,

Ik ben heel blij deze mogelijkheid te hebben om iets tegen jullie te zeggen. Allereerst ben ik best blij met jullie. Zonder mensen zou het ook maar saai zijn op de wereld. Jullie brengen een geweldig mooie diversiteit met je mee en dat vind ik heel fijn. En zeer velen onder jullie menen het heel erg goed met mij, dat voel ik zeer zeker wel. We moeten nu alleen die paar akeligheden nog zien te overtuigen van hoe het echt moet.

In 2012 is de ommekeer ingezet en ik merk al wel dat ik wat te snel wil voor jullie. Ik heb me dan ook voorgenomen het wat rustiger aan te doen. Als ik jullie fysieke problemen bezorg en geestelijke nood, dan werkt het niet. Dan kunnen jullie helemaal niet meer bij me komen zagezegd. Als ik nu vooral ook zorg dat het een tempo is dat jullie bij kunnen benen dan komen we er samen wel doorheen. Waar doorheen? Nou, dit proces van verandering, kentering. Uiteindelijk willen we allemaal hetzelfde - die paar uitzonderingen even aan de kant schuivend, want die komen aan het einde vanzelf mee omdat het niet anders kan.

Zoals ik al zei in 2012 is de verandering al begonnen. Ik ben me steeds meer gaan herinneren hoe ik was bij mijn geboorte. En daar wil ik weer naar toe, naar dat gevoel, die balans. En die kentering heb ik toen in gang gezet. Ik ben aardig onderweg zelf, maar kan uiteraard niet zonder jullie hulp. Al het andere, zoals dieren, planten en zo gaan vanzelf mee als jullie het juiste doen.

Ons gezamenlijke einddoel mag die balans zijn. Voor mij, maar zeker ook voor jullie. Ook voor de mensheid is balans enorm belangrijk. En dan gaat het om balans in liefde en geluk. Balans inderdaad en niet puur alleen geluk bijvoorbeeld; als er geen tegenhanger is dan herken je het niet. Zonder donker is er geen licht. Dus denk nu niet dat we allemaal zingend en swingend door het leven zullen gaan en alleen maar happy zijn. Dat wordt uiteindelijk ook maar saai en zou niet werken. Balans is het fijnste wat er is en zal ons het gelukkigst maken.

Dus de boodschap voor nu is ook vooral, leer de geluksmomenten herkennen en erken hun waarde. Ze wegen ruimschoots op tegen de donkere momenten, maar jullie laten die toch vaak de overhand houden. Doe dat alsjeblieft niet en laat juist dat gedachtegoed omkeren. Als er een aantal mee beginnen, gaat de rest wel mee, als ze het steeds vaker horen en lezen. En alles gedaan vanuit Liefde natuurlijk, dan kwetst het niet en accepteert men het eerder. Zo scheppen jullie de positiviteit die zo nodig is om

mij te helpen met mijn balans. Als jullie meer en meer in balans komen, dan ga ik vanzelfsprekend mee. Zo kunnen we samen enorm veel bereiken.

En het grote codewoord is LIEFDE. Vanuit daar gaan we de verdere verandering in. Nu weet ik dat velen zullen denken, waar blijft de waarschuwing om goed voor de natuur te zorgen en zo meer? Nou weet je, dat gaat ook vanzelf als we starten met die gezamenlijke balans te zoeken. Dan zorgen jullie als vanzelf weer goed voor de natuur. Dat kan dan ook ineens niet anders meer. Dus het aloude gezegde “begin bij jezelf” klopt hier volkomen. Ieder voor zichzelf aan de slag, dan kom je vanzelf bij je buurman uit en nog iets verder, de gehele straat. En als jullie mooi zo doorgaan dan al snel het hele dorp of de hele stad en uiteindelijk de hele wereld. En dan zullen zeer zeker ook als vanzelf degenen die zo graag nog blijven dwarsliggen mee moeten, anders zijn ze nergens.

En ja ik weet, dit gaat niet even één, twee, drie gebeuren. Er gaat een flink lange tijd mee gemoed. Maar om alweer een cliché te gebruiken: “wat telt is de eerste stap”. Als jullie die zetten, dan loop je vanzelf door en komen jullie daar waar de mensheid uiteindelijk moet zijn. Samen met mij in een heerlijke, warme en liefdevolle balans. Lijkt jou dat nu ook niet geweldig !?!

En oh ja, wat ik bijna vergeet, naast Liefde is Licht heel erg belangrijk. Zorg ervoor dat alles wat lichter wordt. Ook dat zal deels vanzelf gaan, als we de balans gaan vinden, maar wat extra aandacht is ook daar niet verkeerd. Steek lekker je hoofd boven het maaiveld uit en lach. Elke dag een extra glimlach is al een begin. Want weet je, glimlachen is besmettelijk, als jij begint doet een ander vanzelf mee, die glimlacht terug. En zo gaan jullie dan verder en verspreidt de glimlach zich en wordt het steeds lichter op de wereld. Daar doen jullie mij dan ook enorm goed mee, want op licht vaar ik zeer wel.

Boeiend ook dat beide woorden met een L beginnen, ze horen echt bij elkaar. Zelfs in een aantal andere talen: Licht und Liebe, Light and Love. Maar dat terzijde. Het gaat om de woorden op zich en dan vooral hun betekenis voor jullie. En uiteindelijk voor mij.

Samen kunnen wij door Licht en Liefde meer toe te passen de gewenste balans bereiken.

Doe je mee !?!?

Afzender: Moeder Aarde

Terug naar Inhoudsopgave

9. Yvonne Peijs

Afstemming op de geboorte van moeder Aarde 6 januari 2019

Als ik me afstem op moeder Aarde, voel ik haar liefdevolle warme blik op ons allemaal. Ze voedt ons en draagt ons, onvoorwaardelijk. Zonder uitzondering. Vol liefde, vol warmte, vol draagkracht. Er is genoeg voor iedereen en meer dan voldoende diversiteit om aan ieders behoefte tegemoet te komen.

Wij mensen hoeven het alleen maar te zien. We zijn allemaal verbonden met elkaar. Hoewel het erop lijkt dat we dit zijn vergeten. Onze wijsheid lijken we te zijn losgelaten of kwijtgeraakt, alsof we ons kompas zijn verloren. Kijk achterom, naar de voetstappen van onze voorouders en pik de wijsheid en rijkdom die daarin schuilt, weer op. Voed je met vertraging en aandacht en geniet ervan om te wachten op zaken die daardoor tot bloei kunnen komen. Er bestaat geen 'quick fix', geen 'instant oplossing'. De zaken waar je naar smacht, hebben simpelweg tijd nodig.

Voel wat je nodig hebt en laat datgene wat jou niet voedt, liggen voor een ander die het wél kan gebruiken. Zo is er meer dan voldoende voor iedereen. Technologie is een prachtige ontwikkeling maar zorg dat je het op zijn tijd loslaat en niet verward raakt door meer versnelling dan goed is voor je. Keer naar binnen en zie. Zie wat er vlak voor je neus aan schoonheid en rijkdom is. En verbaas je over het wonder dat vlak voor je neus plaatsvindt. Geef daar aandacht aan, wees dankbaar en voel je nederig. Moeder Aarde is degene die je alles kan geven wat je nodig hebt. Je kunt dansen op haar, eten, vrijen, ademen, lopen, rennen, vrij zijn, sporten en ga zo maar door.

Toen ze geboren werd, was ze zich direct bewust van haar taak en die nam ze vol liefde op zich. Ook alle uitrusting waar ze over beschikt, liet ze rustig tot bloei komen. Ze accepteert dat dingen tijd kosten en wacht telkens geduldig tot wij ook zover zijn. Ze heeft oneindig veel geduld en zal altijd voortleven, in welke vorm dan ook. Zelfs als we elke zee, elke berg, elk grassprietje verwoesten, zal moeder Aarde in een andere vorm voortleven; ze is geboren om telkens opnieuw geboren te worden, zich aanpassend aan wat de tijd nu weer van haar vraagt. Ze zal dit blijven doen, aanpassen en zich vormen. Als we iets willen doen voor haar, is het volop de vertraging ingaan en ons bewust zijn van alles wat we doen - want die aandacht maakt alles echt mooier. In ons, om ons heen, in haar en daarmee voor ons allemaal.

Ze vindt het heerlijk dat wij haar vandaag eren met aandacht, ze is dankbaar en het raakt mij dit te voelen. Wij die haar geweld aandoen en toch, alleen onvoorwaardelijke liefde voel ik in haar, voor ons allemaal. Geen uitzondering, ik kan het niet genoeg benadrukken. Lieve moeder Aarde dankjewel voor je wijze woorden en je draagkracht. Ik voel me ontzettend geliefd en weet, dat dit er altijd zal zijn.

Terug naar de Inhoudsopgave

Kristalhelderhoren

Luisterkind afstemming op Moeder Aarde

Datum geluisterd: 6-1-2019

Als ik mij op Moeder Aarde afstem ontmoet ik een rustige vriendelijke energie. Ik voel heel veel liefde en totale acceptatie van alles wat is, en dat gunt ze de mensheid ook.

Ze begrijpt niet waar wij mensen ons nou zo druk om maken. Waarom wij mensen zoveel buiten onszelf zoeken, terwijl alles in ons al aanwezig is. Waarom willen wij toch altijd maar meer? Er is genoeg op het moment dat je iets nodig hebt; verzamelen, sparen en oppotten is zo overbodig.

Als iedereen zich daar nou eens bewust van zou zijn, om alleen datgene te nemen wat je op dit moment nodig hebt. Niet meer en niet minder.

Dan zou alles veel meer in balans zijn. Dan kun je het andere weer laten voor diegenen die er ook iets van nodig hebben. Het is een zienswijze volgens Moeder Aarde. Een manier van kijken naar de dingen. Een manier van kijken met gevoel. Een natuurlijke orde van de dingen. Maar veel patronen zijn in ons menszijn ingesleten. Het is aan ons om opnieuw te gaan kijken naar alles, en alles opnieuw betekenis te gaan geven. Veel meer vanuit liefde, respect en vertrouwen.

Meer leven met elkaar, in plaats van tegen elkaar.

Maar angst regeert nog bij veel mensen, zegt Moeder Aarde. Toch ziet zij zoveel moois in de mensen van deze aarde. Zij weet dat wij tot veel meer in staat zijn dan we nu laten zien. Zij heeft wel vertrouwen in ons, meer dan wij in onszelf hebben. Ze voedt ons op door ons haar aanwezigheid te laten merken.

Ze probeert onze aandacht te trekken door mooie en minder mooie communicatie. Dit om ons meer bewust te laten worden van onze zienswijze, en dit om ons te attenderen op onze ware natuur en hoe het bedoeld is dat wij leven. Zodat wij mensen net als Moeder Aarde kunnen groeien en bloeien.

Bij haar geboorte was zij een ruwe diamant. Een diamant die nog een hele ontwikkeling voor zich had. Net als wij, had zij alles in zich om zich te ontwikkelen. Net als wij, was zij ook toen precies goed zoals ze was. Een prachtige ruwe diamant vol potentie, net als de mensen die hier geboren werden. Ook zij kregen deze mogelijkheden tot groei en bloei mee. Maar omdat de mensen tegenwoordig steeds verder van hun ware natuur af zijn komen te staan, doet haar dit pijn. Ze wil het beste - ook voor ons. De connectie met Moeder Aarde is er altijd, maar de mensen voelen deze connectie minder en minder. Gelukkig zijn er ook mensen waarbij het bewustzijn wel steeds meer groeit, en die de andere bewoners van de aarde er weer op wijzen wie en wat ze van oorsprong zijn. En dat ze zich alleen maar hoeven over te geven aan hun ware natuur, en aan de natuurlijke cyclus van het leven. Wij denken er veel te veel over na en luisteren niet naar onze ware behoeftes en verlangens. Het denken haalt ons uit ons natuurlijke ritme en ons denken haalt ons uit balans.

Moeder Aarde geeft aan dat het niet zo is dat zij iets nodig heeft van ons, maar dat de mensen iets nodig hebben dat altijd al in hen aanwezig was en is. Als wij mensen in ons zelf gevonden hebben wat wij nodig hebben, kan de connectie of de verbinding met Moeder Aarde weer hersteld worden. Dan kan de connectie met onszelf hersteld worden, want dat is in wezen hetzelfde. Dan komen de dingen veel meer in balans. Het is de collectieve balans, die niet alleen een positief effect heeft op de aarde, maar ook op alle mensen individueel - en dus gezamenlijk. Want wij zijn allen door liefde met elkaar verbonden, en wij zijn allen één.

Een liefdevolle groet van Moeder Aarde.

Geluisterd door: Sandra Laureys, www.kristalhelderhoren.nl

[Terug naar Inhoudsopgave](#)

11. Je Innerlijke Kind

Je Innerlijke Kind

6 januari 2019

Luisterkind-afstemming op Moeder Aarde

Als ik mij op Moeder Aarde afstem, voel ik meteen haar enorme kracht. De kracht om zichzelf te beschermen, zichzelf te delen maar ook de kracht om zichzelf te herstellen. Moeder Aarde gaat al zo lang mee en zij heeft alles al eens meegemaakt en doorgemaakt. Zij koestert enorm veel liefde voor de natuur, de dieren en de mensen zelf en heeft ook een grote mate van geduld en respect voor al wat er op haar bodem, in haar wateren en in de lucht leeft en ademt.

Moeder Aarde vindt het belangrijk dat zowel de mensen als de dieren hun eigen natuur kunnen ontdekken, zichzelf kunnen evolueren, kunnen groeien op alle niveaus die er bestaan. Dat betekent dat zij ons allen de kans wil geven om te zijn, om te leren en te leven zoals ons dat goed dunkt. Moeder Aarde heeft een groot hart voor ons allemaal en zij wil ons de kans geven om onze eigen keuzes te maken en daarmee ook onze eigen fouten te maken.

Moeder Aarde is flexibel en liefhebbend. Zij oordeelt niet en veroordeelt ook niet. De mensen hebben keuzevrijheid in alles wat zij doen. Moeder Aarde straft niet, ook niet in de vorm van aardbevingen, ziektes, overstromingen en orkanen. Het is de mensheid zelf die deze natuurkrachten toebedeelt aan Moeder Aarde als een straf. De aarde is een leerschool en een manier om te groeien en jezelf te ontplooien. En net zoals er onder de mensheid een grote diversiteit is, is deze er ook binnen de verschillende delen van de aarde. Ieder deel van de aarde is geschikt om dingen van te leren. De ziel kiest ervoor om op een bepaald deel geboren te worden, net zoals de mens kiest om binnen een gezin geboren te worden. De aarde mag daarom gezien worden als een grote leerschool. En vanuit dat oogpunt is de aarde een geduldige maar ook intelligente leraar. Ingrijpen zal Moeder Aarde alleen maar als het niet anders kan. En daarmee kenmerkt Moeder Aarde zich als een geduldige maar vooral ook liefhebbende moeder. Een moeder die haar kinderen onvoorwaardelijke liefde wil meegeven en haar kinderen wil helpen om hun eigen pad te vinden, zonder dat zij hen aan hun lot overlaat.

Moeder Aarde weet en voelt wat er op haar oppervlak gebeurt. Zij voelt de gevoelens, hoort de gedachten en ervaart wat de mensheid doet. Zij neemt dit in zich op en filtert dit, door dit weer in de vorm van zuurstof, voeding en groei van planten en dieren terug te geven.

Soms ervaart Moeder Aarde ook verdriet, zeker op de momenten dat diersoorten uitsterven en er oorlogen woeden. Moeder Aarde ziet dit en voelt dit, maar nooit vanuit een oordeel. Zij biedt troost en warmte vanuit de aarde, door de zon en de regen. Door de aanwezigheid van bloemen op de meest onwaarschijnlijke plekken, door regenbogen, vogels en vlinders.

Moeder Aarde is een liefhebbende aanwezigheid die er altijd voor de mensen en dieren zal zijn. Zij gunt het ons dat we mogen leren, dat we mogen liefhebben en zou graag zien dat wij dit ervaren. Juist omdat zij weet hoe rijk de wereld dan kan zijn, omdat zij weet dat er zoveel werelden zijn zoals de onze, waarin dezelfde stappen gezet mogen worden. Werelden die lijken op de onze, werelden die al verder geëvolueerd zijn, maar ook werelden die nog maar net geboren zijn.

Moeder Aarde geniet van de momenten zoals deze, waarop er met zoveel mensen tegelijk naar haar geluisterd wordt. Want zij is wijs en heeft veel kennis te delen voor diegene die het horen willen. Kennis over onvoorwaardelijke liefde en de wijze waarop niet alleen de mensheid, maar ook de planten en dieren daarmee tot bloei komen. Deze wijsheid deelt zij met de dieren, met de bomen en met de planten. Zelfs met de ijskristallen en regendruppels. In alles wat leeft, laat zij haar kennis,

haar schoonheid en liefde achter. En iedereen die de moeite neemt om te kijken, te voelen, te ruiken en te horen, kan dit ervaren. Het begint als een gevoel van warmte uit de aarde, samen met de rijkheid van de geur van de natuur, de zachte ritsels in de bladeren, de warmte van de zonnestralen, de geuren in de lucht. Maar ook de wind die door de haren speelt, de kringels op het water, de mooie zandstructuren en de stromen van het water. In alles zit een boodschap en in alles zit een andere boodschap, die je kunt horen als jij je daarop afstemt.

Moeder Aarde nodigt de mensen uit om deze boodschap aan te horen. Door handen op de schors van een boom te leggen, handen in het water te steken, in de grond te woelen, je gezicht naar de hemel te richten in de wind, de regen en de zon. Ieder element heeft iets te vertellen en Moeder Aarde wil het je ook graag vertellen. Zij vraagt de mensheid dan ook om vaker de natuur op te zoeken. Om juist zelf ook op zoek te gaan naar de handen die zij naar ons uitstrekt. Op deze manier kunnen wij onze lichamen weer in lijn brengen met de natuur, worden wij er weer meer een onderdeel van. Want dat is wel wat wij zijn, ook al vergeten wij dat soms door onze kleren, onze huizen en onze elektronica. In onze eenvoud zijn wij rijk, zijn wij puur, zijn wij liefde en zijn wij licht. Wij zijn allen een deel van haar, zijn haar kinderen zolang wij op deze aarde zijn. Want zij waakt over ons, beschermt ons op velerlei manieren. Zij heeft ons onder haar hoede genomen. En het enige dat zij graag zou willen zien, is dat wij haar erkennen als beschermer. Haar herkennen als de moeder die zij voor ons allen is. Want zij geeft ons te eten, zij kleedt ons, zij biedt bescherming en onvoorwaardelijke liefde. En de enige manier waarop wij haar hoeven te erkennen, is door ons er van bewust te zijn dat zij er is en dat wij een onderdeel van haar zijn, net zoals zij een onderdeel van ons is, zolang wij op deze aarde mogen zijn.

Moeder Aarde leeft en is een bron waaruit wij mensen en dieren kunnen tappen, een bron die onuitputtelijk is, zolang er met de juiste intentie gebruik van wordt gemaakt. Op het moment dat bronnen uitgeput raken is dit omdat de balans er niet meer is, maar ook dat is geen oordeel van haar. Alles is energie en energie is intentie. En wanneer de intentie is om in balans te leven met de natuur, zal de aarde zich herstellen. Omdat de mensheid dan net zoveel teruggeeft als zij ontvangt. De aarde is hiermee geen onuitputtelijke winkel, maar een weegschaal van energie. Een weegschaal die bestaat uit liefde en licht. Wanneer wij deze aan haar geven, geeft zij deze aan ons terug. Want waar energie wordt opgezogen wordt deze als vanzelf gevuld met andere energie, als een vacuüm. Het is aan ons om te bepalen welke energie wij terug willen geven voor hetgeen wij nemen, is dit dankbaarheid, blijdschap, liefde, licht en warmte of is dit verdriet, boosheid en angst. Maar wat wij ook teruggeven, Moeder Aarde zal dit van ons aannemen, zonder oordelen. Moeder Aarde zal dit blijven filteren en teruggeven. En dat betekent dat de mensheid niet alleen diegene is die ons lot bepaalt, maar ook diegene is die ons lot kan veranderen. Want iedere intentie, ieder beetje liefde, ieder liefdevol gebaar, wordt herkend en aangenomen door Moeder Aarde. En daarmee kan iedere kleine gift, elke dankbaarheid, een verschil maken. Moeder Aarde vindt het dan ook belangrijk dat de mensheid weet dat alle kleine beetjes helpen en dat iedere hulp herkend wordt en de aarde helpt te floreren en te herstellen. Moeder Aarde nodigt ons uit om naar haar boodschappen op zoek te gaan en wil dat wij weten dat ieder klein gebaar, er één is dat telt.

www.je-innerlijke-kind.nl

Terug naar de Inhoudsopgave
r Inhoudsopgave

12. Het licht in jou

Moeder Aarde is verdrietig en tegelijk woedend. Zij ervaart geen respect voor haar voedende kracht. Toen zij geboren werd was het een hemel op aarde. Alles bloeide en groeide en levende wezens en mensen gingen met respect om met de natuur, met alles wat er aan rijkdom in de grond aanwezig was. Van alle natuurlijke hulpbronnen werd op een natuurlijke manier gebruik gemaakt. De aarde was voedend en de voeding raakte nooit uitgeput. Nieuwe bomen, nieuwe gewassen groeiden, elk jaar opnieuw en rijker. Er was ook respect voor haar immense kracht. Respect vanuit intuïtie en ervaring. Respect voor de vulkanen, voor de wilde oceanen, de forse stromingen, de stormachtige wind, de felheid van de zon, de hoeveelheid regen. Er werd mee omgegaan en er werd geleerd hoe er gebruik van te maken, er was evenwicht. Mensen echter waren inventief en in tegenstelling tot de dieren verdween bij een deel van de mensen het respect voor de natuur, voor Moeder Aarde en werd Moeder Aarde vooral gezien als leverancier voor mooie uitvindingen. Er werd steeds meer gebruikt, steeds meer gewonnen. Meer dan nodig was om te leven en teveel om in balans met de natuur te blijven. Het belang van de natuur werd ondergeschikt aan andere belangen. Economische belangen en welvaart verstoorde de balans. Een onnatuurlijke groei vond plaats die de natuurlijke groei belemmerde. De mens dacht het beter te weten dan Moeder Aarde.

Moeder Aarde laat weten dat de balans al lang zoek is en dat zij veel meer verwerken moet dan zij kan. Ze wordt nog wel gezien maar door een groot deel van de mensheid niet. Moeder Aarde ziet echter wel dat het deel dat respect heeft voor Moeder Aarde en haar weer gezond wil zien, groeit. Dat geeft haar hoop. Maar aan de andere kant wordt het deel dat geen boodschap heeft aan het welzijn van Moeder Aarde steeds machtiger, niet qua omvang maar qua invloed. Moeder Aarde geeft aan dat het tij nog gekeerd kan worden. Zij geeft al enige tijd signalen die ons moeten waarschuwen en daar blijft zij mee doorgaan. Moeder Aarde kan dit niet verliezen, de mensheid kan het wel verliezen. Het is in het belang van de mensheid dat het tij keert. Moeder Aarde heeft een enorme veerkracht en kan alles aan. De mensheid is echter nietig, daar geldt het niet voor. Zij kan aan welvaart ten onder gaan. Helaas bepaalt een klein deel van de mensheid het lot van het overgrote deel. Wat de mens zich mag realiseren is dat de kracht zit in de hoeveelheid, de aantallen die zich gaan inzetten voor Moeder Aarde. Zij roept ieder individu op om betere keuzes te maken uit liefde voor Moeder Aarde. Ieder telt mee. De kracht zit in het aantal dat dit gaat doen. Als ieder die liefde voelt voor Moeder Aarde, zich gedragen voelt door haar, de pijn ervaart die Moeder Aarde wordt aangedaan en gaat leven in respect voor Moeder Aarde, dan is een ommekeer mogelijk. Elk individu telt. De macht ligt eigenlijk bij de massa, die dat nog niet genoeg beseft. De macht ligt bij elk individu dat een stap zet. Ieder die spaarzaam omgaat met energiebronnen, ieder die geen plastic meer koopt, ieder die niet meer vliegt. Wanneer een product of dienst niet meer gekocht wordt, verdwijnt het product of wordt het verbeterd naar wat de consument wil. Zo werkt het. Moeder Aarde roept een ieder op om het goede voorbeeld te geven en niet te oordelen over anderen. Laat de liefde het voorbeeld zijn. De liefde voor Moeder Aarde. Zij smeekt om deze keuze, door ieder afzonderlijk, naar beste weten te nemen. Het hoeft niet perfect, elke stap, elk besluit is meegenomen. Als de intentie maar is om zo lief mogelijk te zijn voor Moeder Aarde. Zij draagt ons ook met liefde. Draag die liefde uit. Zoek de kracht in de verbinding. Sponsor goede acties, protesteer waar mogelijk. Dwing het af op een zachte krachtige manier, leef het voorbeeld. En laat de ander de keuzevrijheid. Niemand wil bij een minderheid horen, geleidelijk zal ieder meebewegen onder druk van de massa. En degenen onder jullie die energetisch werk verrichten, stuur energie en liefde naar Moeder Aarde. Zie een gezonde aarde voor je, verlang naar prachtige natuur en een samenleven in vrede en balans.

Zie het plaatje, voel het plaatje en straal het uit. Straal je licht naar Moeder Aarde. En luister vaker naar haar voor het maken van de juiste keuzes. Zij draagt ons niet alleen, zij ondersteunt ook en geeft kracht en inzicht.

Sommige veranderingen zullen onomkeerbaar zijn, maar op verschillende plekken op aarde is nog een enorme veerkracht. Moeder Aarde is tot veel in staat maar niet alleen. Er is verbinding en samenwerking nodig als de mensheid wil overleven. En minder groei, en tevredenheid met minder. Dat is een keuze. Hoe meer mensen individueel die keuze maken, hoe sneller veranderingen mogelijk zijn.

Terug naar de Inhoudsopgave

13. Chantal Manshanden (praktijk Hart voor Luisteren)

Luisterkind® afstemming Op de aarde

Als ik me op de aarde afstem voel ik onmiddellijk dat ze mij omringt met een soort jas van warmte en liefde. Ze laat mij weten dat zij alles maar dan ook alles op deze aarde koestert. Wat er ook gebeurt haar liefde is onvoorwaardelijk. Gaandeweg zijn de mensen dat vergeten, wat het inhoudt om onvoorwaardelijk lief te hebben. Zij zijn zichzelf los gaan zien van elkaar en van de aarde. Zij laat mij weten dat het ontbrekende stukje dat velen onder ons zoeken, simpelweg verbinding is. Verbinden met haar (de aarde) en elkaar maar vooral het stuk aarde energie in onszelf. Als we daar ons mee verbinden dan werkt dat in alles door en kunnen wij ons in de grote (onder)stroom mee laten voeren. Hoe meer mensen zich weer mee laten voeren door deze stroom, hoe meer anderen en de aarde zelf daar profijt bij hebben. Voor de aarde is het bewegen in energie fijn. Daar waar de energie zich ophoopt komen giftige stoffen vrij, en dat vervuult de aarde maar vooral de mensen die er op leven. Zij laat ons weten dat we een voorbeeld mogen nemen aan het dieren rijk. Daar is alles zelf oplossend. Dieren passen zich aan, aan deze onderstroom maar zullen daarbij nooit zichzelf onnodig veranderen. Zij hebben hun eigen manieren om zich met de aarde en elkaar te verbinden. Daarbij vertrouwen zij blindelings op de aarde energie die zij in zich dragen. Het is een onuitputtelijke bron waar je jezelf altijd op aan kunt sluiten laat zij ons weten. En als je iedere keer dat je je bewust verbindt met de aarde deze energie ook weer deelt dan blijft de energie in beweging en dat doet de aarde goed. Je moet het zo zien dat iedere keer als de aarde een upgrade krijgt, jij jezelf daar in mee kunt laten gaan. Daarvoor is het wel van belang om zoveel mogelijk contact te blijven maken. Het kan zo zijn dat als je het niet zo gewend bent in het begin kan overkomen als een groot contrast, zware gevoelens, alsof je lood in je benen en armen hebt. Laat het gewoon toe is haar advies. Geef je systeem de tijd om zich aan te passen op deze energie. Als je heel lang uit verbinding ben geweest dan zijn jouw cellen daar op aangepast en heeft het echt even de tijd en regelmatige herhaling nodig om te verbinden. Gaandeweg zul je merken hoe warm en vertrouwd deze energie zal zijn en dat het altijd maar dan ook altijd voor je zal werken. Dus gun jezelf alsjeblieft de tijd om in goed contact te komen met haar energie. Ze geeft ons mee dat we als het ware een knop om mogen zetten in onszelf. Zoveel mensen staan uit, het wordt nu tijd om de spreekwoordelijke aan knop in te drukken. Dit kun je doen door op de grond te gaan zitten, je handen plat op de aarde te leggen en de intentie uit te spreken dat je aan wilt staan om de aarde energie in jou te activeren

en daarmee tegelijkertijd de aarde energie ook volledig kunt ontvangen. Het grote voordeel daarvan is dat je eigenlijk gelijk bij het contact maken met de aarde ook al oude energie die jou niet meer dient laat gaan, deze wordt dan gelijk door de aarde getransformeerd. Op het moment dat je je steeds meer met haar energie verbind zul je steeds meer herinnert worden aan de eenheid en liefde die wij allemaal zijn. Het gevoel los van elkaar te staan zal steeds meer vervangen worden door het gevoel van eenheid en heel zijn. Daarbij zal je je gedragen voelen door haar energie en zal alles met veel meer gemak en plezier verlopen. Haar boodschap is om zoveel mogelijk mensen te herinneren aan het feit dat zij deze aarde energie in zich hebben en dat ze alleen maar de knop aan hoeven te zetten om te ontvangen en ook weer door te geven. Zij laat ons ook weten dat we daardoor als vanzelf steeds meer in haar liefde zullen delen voor alles wat op en in de aarde leeft en daaruit voortkomend er met steeds meer respect mee om zullen gaan. Uiteindelijk zullen we weer begrijpen dat we alles zelf op kunnen lossen en overal in kunnen voorzien, net zoals dat in het planten en dierenrijk gaat. Wij zullen begrijpen dat alles uit een grote ziel bestaat, dat zij niet los is van ons maar dat zij ons is en wij haar zijn.

W www.hartvoorluisteren.nl
F www.facebook.com/hartvoorluisteren
I www.instagram.com/chantalmanshanden

Terug naar **Inhoudsopgave**

14. Christine Dekker-de Waard

Soul-Connection

Christine Dekker-de Waard

Afstemming op de Aarde

6 januari 2019

www.soul-connection.nl

Beste bewoners van de aarde,

Jullie zijn hier, maar ook weer niet. Jullie zijn ooit hier begonnen, jullie voorouders en die hadden weinig. Hadden ook met weinig genoeg. Maar er werd naar elkaar gekeken met een oordeel en door te oordelen en veroordelen werden de ego's van heel veel mensen heel belangrijk.

En het belangrijkste werd vergeten.....de mens zelf, de liefde voor zichzelf. De eigenwaarde, het gevoel van kracht en liefde voor de mens zelf. Nu gaat het alleen maar om hebben, lijkt het wel en met weinig is de mens niet meer tevreden. Hij wil meer en meer.

Ik ben moe, de aarde, mijn bodem begint uitgeput te raken. Ik huil en laat mijn tranen soms lopen en dat geeft veel overlast. Er zijn overstromingen, verwoestingen, hoge golven en tsunami's. De aarde kan het niet meer aan. De voedingsbron lijkt uitgeput.

De verdeling klopt niet meer, heeft ook niet geklopt, maar vormde een ware uitdaging om jullie zelf uit te dagen om er een groot geheel van te mogen maken, en te laten blijven zijn.

Balans. Eerst zelf in balans. Dat betekent blij zijn met jezelf. Houden van jezelf. Om de dingen waar je trots op bent en ook de dingen die beter zouden kunnen. Oordeel niet, jij bent hier om te leren.

Daarna, na die liefde voor jezelf, mag je om je heen gaan kijken. Want wat heeft een mens nodig?

Voeding, water, beweging naast liefde. Warmte om te overleven, zoek de warmte bij elkaar. Help elkaar. Laat de ander niet wegteren terwijl jij het zo goed hebt. Heb uw naasten lief.

Deel jouw leringen. Wat heb jij hier geleerd tijdens jouw leven? Deel dit en ga een ander helpen die dat nog niet ontdekt heeft.

Er zijn basismiddelen en daarnaast mogen jullie meer van elkaar genieten. Elkaar weer zien en horen.

Zonder internet of telefoon. Terug naar de basis, terug naar jezelf.

Jezelf weer ontdekken en alles uit jezelf halen wat je kan. Nu laat niemand meer wat zien. Er wordt nog amper nagedacht of bewogen.

Terug naar de basis, terug naar jezelf. Zodat ik weer tot rust kan komen, kan groeien daar waar er tekorten zijn. Er zit heel veel onrust van binnen, uitbarstingen zijn er op een gegeven ogenblik. Ik kan niet anders. Het moet eruit. En dan zijn er plekken op aarde waar er barsten komen en er natuurgeweld naar buiten komt. Daar waar de aarde kwetsbaar is.

Help mij om in balans te komen. Begin bij jezelf. Begin met alles wat niet past in jouw leven, te stoppen. Terug naar de basis, je hebt zo weinig nodig. Qua eten, qua leven.

Waarom ben jij op aarde gekomen, wat was jouw missie? Wat had jij toen nodig? Wat is er van die plannen uitgekomen?

Laat zien wat jij in huis hebt, laat zien welke bijdrage jij kan zijn voor de aarde, voor jezelf en voor anderen. Leer ervan, sta open voor de mensen om jou heen. Diegenen die jou wakker schudden, diegenen die van jou houden en er altijd voor jou zijn.

Ik sta open, open voor de mogelijkheden die er zijn. Om van mijn huis, de aarde, een mooi thuis te kunnen en blijven maken. Daarvoor heb ik jullie nodig. Terug naar binnen, terug naar jezelf en alles wat je niet nodig hebt mag je los laten.

Zo kan ik weer ademen, zo kan ik weer leven en groeien. In balans zijn. Samen met de hulp van jullie, de bewoners. En vergeet vooral de natuur niet, hoe moeilijk is het om een keer met zijn allen af te spreken en jouw liefde naar de natuur en de dieren te sturen.?

Zij lijken afhankelijk van de mens. Maar in wezen zijn zij jullie spiegels, ga eens in die spiegel kijken. Adem de natuur in, gratis voor iedereen.....

En dankjewel voor jouw aandacht. Voel de kracht van de aarde en neem hem in je op. Je bent er klaar voor.....

namens de aarde, Christine Dekker-de Waard

Terug naar de Inhoudsopgave

15. Sien Hellemans Koesterpraktijk

Afstemming op Moeder Aarde 6 januari 2019 door Sien Hellemans

www.koesterpraktijk.be

Lieve prachtige Godin Gaia, onze aller 'moeder' Aarde ik groet U vanuit diep respect.

Lieve Sien wat fijn om op zo'n mooie manier te worden verwelkomd door jou.

Hoe voel jij je lieve Moeder?

Ik beleef turbulente tijden maar doorheen de zovele eeuwen dat ik al besta heb ik ook de kennis en ervaring om te weten dat een transformatie steeds gepaard gaat met woelige periodes van golven die hoog op en neer gaan, en weer neerslaan op de bodem. Tegelijk voel ik een diepe boosheid in mij voor zoveel onbegrip en kortzichtigheid - of is het eerder voor God spelen? - van de meeste geciviliseerde aardebewoners.

Nog steeds hebben de leiders van de geciviliseerde -zo noemen ze zichzelf toch ten aanstaande van de mensen uit de 'ontwikkelingslanden' - wereld hun lot en dat van de hele mensheid in handen. Als ze mij onleefbaar en onbewoonbaar maken is het ook gedaan met het menselijke leven op mijn mooie planeet, voor heel vele jaren.

Ik probeer het hen duidelijk te maken door grilliger te worden wat het klimaat betreft. Ze ontnemen mij mijn prachtige groene tropische wouden en bossen; alles om plantages op te richten voor de Westerse landen nog meer te bedienen, want hun verlangens naar exotische producten en gewassen blijft maar toenemen. Dit omdat machtige industriëlen daar dan zeer heilzame eigenschappen aan hebben toegekend die een belofte van vitaliteit en gezondheid beloven aan de westerse zieke mens, die zijn heil zoekt bij deze superfoods. De mens wordt chronisch ziek gemaakt en gehouden van kinds af tot aan de dood. Ze manipuleren het klimaat in hun eigen voordeel via HAARP engineering, en ze denken dat ze dat allemaal ongestraft kunnen doen.

Ik reageer dan door mijn vuur te spuwen via vulkaanuitbarstingen en woeste zeeën met tsunami, heviger tropisch onweer, veel fellere winden en opwarming van de Aarde als gevolg van deze mismeestering.

Natuurlijk ben ik ook ontzettend blij met alle mooie initiatieven die er overal op Aarde zijn. Hoe mensen weer meer en meer openstaan voor de oude authentieke culturen en sjamanen gaan opzoeken, die nog de wijsheid in zich dragen van hun vele voorouders, die weten hoe ze in harmonie met mij en zichzelf vanuit pure liefdesenergie een mooie transformatie op gang trekken.

De dualiteit op aarde is nu op haar hoogtepunt, het licht gaat sowieso zegevieren. De duistere kant weert zich als een duivel in een wijwatervat, omdat ze weet dat ze verslagen is.

Het licht, dankzij de zovele lichtwerkers die jullie allen als luisterkindwerkers zijn, en dankzij alle prachtige mensen en organisaties die zich inzetten voor het behoud van hun mooie planeet, voel ik me gesteund om al die vreselijke mishandelingen nog even te ondergaan en mijn uiterste kracht te geven aan mooie projecten op Aarde.

Prachtige initiatieven voor biologische landbouw zoals permacultuur, steun ik heel graag en hun vruchten zullen talrijk zijn wanneer zij vanuit hun Hart met de handen in de Aarde nieuw leven planten en zaaien. Hun opbrengsten zullen rijk zijn aan gezonde levensnoodzakelijke vitamines mineralen enz., om hun lichamen te voeden en gezond te houden.

Wanneer deze opbrengsten dan ook met dankbaarheid en respect voor mij genuttigd worden zal hun lichaam weer vitaler worden.

Maar waar ik vooral de aandacht op wil leggen is op hoe jullie omgaan met mijn wilde planten - die jullie vaak 'onkruid' noemen.

Veel mensen hebben de oude wijsheid nog in zich van geneeskundige planten, ze waren vroeger kruidenvrouw of sjamane en het is de bedoeling dat ze weer deze oude kennis gaan uitdragen.

Het is hoogdringend nodig dat deze prachtige planten weer in ere hersteld worden en niet vernietigd worden vanuit onwetendheid, met chemicaliën die zo funest zijn voor de mensheid, zoals "roundup".

Ze dragen in hoge mate bij aan de genezing van de mensen op een natuurlijke wijze.

Ja er zijn mooie initiatieven, zoals meer groepen die workshops organiseren rond kruidenwandelingen en wildpluk, ook meer bewustzijn rond verpakkingsmateriaal - vooral dan plastic - is eindelijk tot de grote massa mensen aan het doordringen. De overheden hebben daar een grote rol in te spelen.

Willen we de zeeën redden, en het rijke leven van zeedieren en -planten beschermen, dan is er ook meer actie nodig dan enkel vanaf nu plastic verpakkingsmateriaal verminderen. De zeeën moeten ook gereinigd worden, er is dringend meer geld nodig om die plasiectroep te verwijderen overal ter wereld in de zeeën. De zeevogels en zeedieren stikken er letterlijk in.

Ik hou van alle wezens op aarde, alle planten en dieren en de mensen, maar houden de mensen ook van mij?

Mogen hun harten opengaan en hun bewustzijn groeien, zodat ze gaan beseffen dat we óf samen overleven óf dat mens en dier allemaal ten onder gaan aan het hebzuchtige materialisme van de kleine groep rijken die het nog steeds bepalen op mijn planeet.

Lieve Sien ik ben heel dankbaar dat je naar mij geluisterd hebt en groet jou ook vanuit diepe liefde en respect.

Namaste

Lieve Gaia, Lieve Moeder Aarde dank je wel voor je wijze woorden. Ik deel ze graag verder met de mensen op jouw prachtige blauwe planeet.

Namaste

Sien Hellemans

www.koesterpraktijk.be

Terug naar de Inhoudsopgave

16. Grenzeloos Happy

De aarde aan het woord:

De balans die ik had, is ver te zoeken - maar dat weten jullie al.

Alles wat ik in me heb, wordt gewonnen ten gunste van de mens, maar ik krijg er bijna niets voor terug - dat houdt niemand vol.

Ik kreun en schud, maar zelfs de gekste aardbevingen worden niet begrepen. Jullie in NL snappen dat beter, maar ook hier is het niet vanwege de aarde maar vanwege het woongenot van de mensen. En het duurt te lang. Ik word daar wel verdrietig van. Maar ook de overstromingen vertellen mensen niets. Ik zucht, maar de stormen neemt men voor lief.

Wat heb ik nodig, vraag je dan? Dat ze me met rust laten en niet zo veel in mij graven. Ik weet ook wel dat het niet te stoppen is, maar als je bomen rooit, zet dan nieuwe neer. Als je grond afgraaft, laat deze dan niet in de zon uitdrogen.

Merk je hoe humeurig ik ben? Ooit was ik samen met de zon een gezellig duo. Maar ik ben ziek, en daar lijdt mijn humeur onder. Natuurlijk zie ik de kleine dingen die helpen. Gescheiden afval inzamelen, plastic verminderen, herplanting, maar het moet juist ook op de plekken waar ik het meest te pakken wordt genomen. Azië, Zuid-Amerika, Afrika. Daar gebeurt nog te weinig. Europa probeert het, ook al kan dat in het zuiden nog wel wat beter.

Amerika is ook mondjesmaat bezig en Canada gaat goed met mijn bossen om, ook al duurt het jaren voordat de bomen weer zo dik zijn als de bomen die ze gerooid hebben. Maar daar zit in elk geval een positieve gedachte achter. En zo zijn er wel meer projecten te vinden. Projecten - en dat is jammer. Het zou gemeengoed moeten zijn om te herstellen wat je kapot maakt. Dat doe je thuis toch ook??

De aarde is je thuis, dus: kleine moeite toch?

Zo'n dag als nu, doet mij goed. Veel aandacht en liefde, positieve energie, geven mij het gevoel dat er toch mensen zijn die blij met mij zijn en niet alleen maar van me willen nemen.

Ook prachtige energie teruggeven en liefde, dat kan iedereen. Knuffel eens een boom, herstel de natuur in je buurt, let op je afval en ga vaker de natuur in. Ik zorg voor jou als jij voor mij zorgt.

Het grote geheel zou ik dolgraag willen aanpakken en ik zie ook dat er mensen zijn die dat proberen, maar het geld he? Dat speelt ook een te grote rol. Sommige van mijn materialen zijn zo veel waard dat het ze niet interesseert hoeveel schade ik (of andere mensen) er van oploop, oplopen. En herstellen? Nee, dat kost alleen maar geld. Jammer genoeg kan ik dat niet veranderen, goud en diamant is nu eenmaal veel waard en dat verander ik niet, ook al zou ik niets meer geven. Dan wordt het juist alleen maar meer waard. Erbij maken zodat het nutteloos is? Nee dat gaat niet. Je merkt, ik denk er ook over na, maar ik ben zo moe.

Dus zoek ik mensen die na willen denken over herplanten, over het minder waard maken van dure materialen, of over een betere winning hiervan.

Het plastic in de oceaan is letterlijk ziekmakend voor iedereen. Dat moet opgeruimd kunnen worden, om er daarna voor te zorgen dat het niet meer in de oceaan terecht komt... zie het maar als het bloed van de aarde: hoeveel troep kun je in je bloed hebben?

Misschien iets met een mega-zeef of zo iets? Als ik het kon had ik het al gedaan... Ik denk serieus dat hier een uitdaging ligt voor de jeugd. Zij leren zo ver door tegenwoordig, kan ik daar dan iets van terugkrijgen? Zelf zullen ze er niet minder van worden, in ervaring en misschien zelfs geld...

En met de jeugd bedoel ik dus niet de kindjes die nu geboren worden. Die zijn al bewust. Allen hebben zij een start nodig waar ze straks verder op kunnen gaan. Er moet alleen op korte termijn iets gebeuren en daarom zou het top zijn als de uitkomst van deze actie bij een universiteit belandt, zodat zij ermee aan de slag kunnen! Het buitenland lokt! En als je met veel bent, heeft het effect! Verzin een project, ga er met een (grote) groep vrijwilligers heen, neem de lokale bevolking en vooral de bestuurders mee en herstel mijn wonden.

Wat ik al zei: als er veel geld in omgaat moet je wel voorzichtig manoeuvreren. Corruptie en misdaad liggen dan op de loer. Een heel grote groep, of mensen met aanzien, werkt dan wel.

Nog een ander punt: jullie eten. Wat is er mis met wat ik jullie verschaf? Waarom moeten er allemaal chemicaliën doorheen om het "lekker" te maken? Hier zou ik vanaf willen, want door de productie en met de afhandeling komt er veel van die troep op mijn bordje. Gewoon zo natuurlijk mogelijk eten. Ga naar een lokale boer, vraag of hij meer wil verbouwen en maak samen reclame.

Weer een project.. Kortom, ga met z'n allen aan de slag, betrek mensen bij jullie ideeën of vertel wat je zoekt, herstel mijn wonden en wie weet kom ik dan weer in balans. Nu geef ik alleen maar en krijg wat mini pleisters op de wonde. Ik heb meer nodig om in balans te komen en dat kan NU al. Dus daar hoeven geen commissies of regeringsplannen voor bedacht te worden (misschien uiteindelijk wel, maar nu nog niet). NU actie !!!

Ik fleur helemaal op bij het idee!

Volgend jaar kijken of er iets veranderd is en weer zo'n dag? Graag ! En positiviteit en liefde mogen altijd !

Dank jullie wel voor het luisteren !

Terug naar **Inhoudsopgave**

17. Gea Vermeer – In lijn met jezelf

6 januari 2019

Hoe goed moeder aarde in balans was bij haar geboorte en hoe ze weer in balans kan komen.

Moeder aarde was als een klein kind dat al groeiende haar balans en evenwicht aan het zoeken was. Het duurde lang voordat de chemie op een prettige manier tot stand kwam. Met horten en stoten, zichzelf steeds verder ontwikkelend. Van een donkere grijze massa met alleen gepruttel en grote leegte, naar daar waar het nu is. In goed contact en in evenwicht met het hele universum.

In al die miljoenen jaren is er een goede energetische balans tot stand gekomen. De aantrekkingskracht tussen de aarde en de planeten heeft ervoor gezorgd dat de ontwikkelingsmogelijkheden zijn blijven groeien. Een inspiratiekracht als het ware, voor alle levende wezens op de planeet aarde en de aarde zelf.

Duistere krachten hebben ook hun invloed gehad op de aarde, door het sturen van hun negatieve energieën waarmee ze de mens aanzetten tot zelfvernietiging. Dat was ook een makkelijke ingang destijds, omdat wij als mensheid zo onbewust leefden. De ingezette flow van vooruitgang heeft er voor gezorgd dat deze krachten niet de overhand kregen. Maar wel een besef dat we zelf verantwoordelijk zijn voor hoe wij hier leven en wat we hier te doen hebben.

Tegenwoordig zijn we ons veel meer bewust van onszelf en onze omgeving. Om deze door onze hartsenergie steeds verder te doen opliften.

De trillingsfrequentie van alles en iedereen om ons heen verhogen, waardoor herstel plaatsvindt.

Herstel van negatieve invloeden, de goddelijke energie in een ieder van ons wakker maken. Zodat wij in volle harmonie met onszelf en de wereld om ons heen verder kunnen gaan.

Elkaar dragen en steunen, elkaar zien. Onnodig geweld zal hierdoor afnemen, omdat we van elkaar voelen hoe het is.

We worden steeds gevoeliger. Leren steeds meer om op een hoger niveau met elkaar te communiceren. Elkaar waarschuwen als de grens wordt overschreden, maar ook met de vraag om hulp. Om dingen samen op te pakken, kwaliteiten te vermenigvuldigen en samen te laten smelten. Grotere woongroepen om op een efficiëntere en prettigere manier met elkaar samen te leven. De liefde voor de medemensen te laten stromen. Niet meer ieder voor zich, maar samen voor het behoud van de mensheid en de aarde.

De aarde heeft ook deze zorg en liefde nodig. Wanneer iedereen zich op een paar m² focust op de aarde, zal het natuurlijke evenwicht zich weer gaan herstellen. Focus in de vorm van zorg, energie en aandacht.

De kleurenpracht zal daardoor weer meer gaan toenemen. Eenieder zal weer graag buiten zijn om de liefde en de harmonie die de aarde hierdoor gaat uitstralen, in zich op te nemen.

De mens en de aarde in evenwicht. Het mooie er weer in zien, deze voelen en beleven. En door dagelijks even de aarde denkbeeldig tussen de handen te houden en haar energie te geven. Energie aan de aarde en al wat daarop leeft. Behalve dan dat het evenwicht wordt hersteld, zal er een mega shift in positieve energie komen. Die ongekend is. Je zult het voelen en merken aan alles en iedereen om je heen. De verbintenis tussen ons, de trillingen om je lijf, en wat je terugkrijgt uit je omgeving. Het is werkelijk wonderschoon. Het gevoel van verlichting, opluchting en een warm voldaan gevoel treden op. De noodzaak van ruzie, jaloezie en boosheid is er niet meer. Een harmonieuze planeet waarin op een open, begripvolle en eerlijke wijze met elkaar wordt gecommuniceerd. Het breng jou, de ander en de aarde weer heel dicht bij elkaar. Puur en eerlijk.

Gea Vermeer – In lijn met jezelf
Luisterkindwerker & IEMT-coach
www.geavermeer.nl

Terug naar **Inhoudsopgave**

18. Natanja Hin, Praktijk Zonnenkracht

Tijdens de geboorte van Moeder Aarde was er eenheid. Alles was puur, in balans en alle organismes stonden in verbinding met elkaar. Door deze verbinding konden alle organismes leven in puur licht en pure liefde. Langzaam werden de verbinding minder. De mens kwam en het gevoel van eenheid en liefde ebde weg. Er kwam aandacht voor meer en groter, en daarbij werden alle andere organismes vergeten. De liefde voor de natuur en de dieren verdween naar de achtergrond.

Er kwam meer aandacht voor het bouwen van woningen, steden, werktuigen en al het andere wat men nodig vond in de maatschappij. Dit was niet perse alleen een slechte ontwikkeling, maar we verloren daardoor de verbinding - de eenheid van Moeder Aarde en de bewoners. Gelukkig is het besef er steeds meer dat we mogen zorgen dat de eenheid op Moeder Aarde en met Moeder Aarde weer terug mag komen. Mensen beginnen weer vanuit liefde te kijken naar hun omgeving. Verbindingen worden hersteld tussen de mens en Moeder Aarde en alles wat er op Moeder Aarde aanwezig is. Om weer geheel in balans te komen heeft Moeder Aarde het nodig om weer licht en liefde te voelen. De eenheid weer te zien groeien en ervoor te zorgen dat alle organismes weer hun licht laten schijnen. Door licht te zijn en het licht te laten schijnen zal Moeder Aarde weer kunnen stralen en zullen er meer onvoorwaardelijke liefde en positieve energie kunnen stromen. Wat wij als mens kunnen doen is zorgen voor de natuur en de dieren. Onszelf niet afvragen wat en wanneer we weer nieuwe spullen kunnen aanschaffen, maar tevreden te zijn met wat we hebben. Onze huizen en omgeving opruimen en er voor zorgen dat we meer natuurlijke materialen gaan gebruiken, die niet belastend zijn. Onze tuinen volzetten met bloemen en planten, en de bomen laten groeien in het bos. De natuur niet willen beheersen, maar laten zijn zoals hij is. Zorgen voor natuurvriendelijke alternatieven en ervoor zorgen dat er ruimte blijft voor natuur. Ruimte laten op de aarde, zodat er meer energie kan stromen en er meer licht kan schijnen. Bewust zijn en een eenheid vormen met alles om ons heen - dat is belangrijk voor Moeder Aarde. De balans weer in onszelf vinden en de verbinding voelen met alles om ons heen. De natuurwezens, de dieren, de planten en bomen. In verbinding met alles kan het licht stralen en de positiviteit stromen.

Natanja Hin

[Terug naar de Inhoudsopgave](#)

19. Yvonne Jansen

Luisterkind-afstemming

06-01-2019

Afstemming op de aarde

Beste mensen die gebruik maken van de aarde.

Jullie mogen bewuster omgaan met de aarde. Laat geen onnodig “vuil” achter in de natuur of op straat. Wees zuinig met de aarde, heb de aarde lief.

De aarde is verdrietig om hoe het eraan toe gaat in de wereld. Waar is de liefde gebleven? We mogen meer van onszelf en van de medemens gaan houden. Wij mogen het licht in onszelf meer laten schijnen. Zo kunnen wij andere mensen verder helpen, om hun licht beter en verder te laten schijnen. Hoe groter het licht, hoe mooier. De aarde wil graag dat er meer vrede komt. De aarde begint een beetje te lachen. Wat zou dit prachtig zijn.

Wij, de mensen, mogen meer één zijn met de natuur. Uit de natuur kunnen de mensen veel leren, er wijzer van worden. De aarde wil graag meer gelijkheid, meer vrede en vreugde. De mensen mogen hun gevoel meer gaan gebruiken, niet hun ego. Geven en nemen, geen strijd. Als iedereen elkaar meer in zijn of haar waarde laat wordt het allemaal lichter en mooier in deze wereld.

www.hetleeftinje.nl

Terug naar de Inhoudsopgave

20. Els Croonen

Els Croonen (wvdh wvdh op facebook)

6 januari 2019

Moeder aarde, onze basis, ons verleden, onze toekomst...

Onze toekomst, de toekomst van de aarde, maar ook onze toekomst en de toekomst van onze kinderen en de kinderen van onze kinderen en ook van hun kinderen.

We hebben er een zootje van gemaakt, de aarde is moe, de aarde is zo moe en we putten haar elke dag opnieuw uit voor ons eigen belang. Maar dit wordt moeilijk voor haar om vol te houden. Elke dag opnieuw probeert ze opnieuw en opnieuw, maar haar kracht wordt minder. Dit is ook voelbaar bij ons, bij de mensen. Wat we met de aarde doen, spiegelt zich ook af in onze eigen levens. Er ontstaan meer ziektes en veel mensen zien het ook niet meer zitten. Onze moeder ziet het ook niet meer zitten en is zo blij met deze oproep om haar te helpen en ze kan hier opnieuw kracht uit putten. Ze is zo dankbaar voor alle mooie wezens die er zijn, die haar zo hard in hun hart dragen en haar koesteren. De liefde die momenteel door de lichtnetten van Moeder Aarde stroomt, is immens en zo broodnodig. Het is zo nodig dat er veranderingen komen want de situatie voor Moeder Aarde is onhoudbaar. Er heerst ook onrust bij de elementalen - deze kleine wezentjes met een hart dat klopt voor de aarde, lopen er erg onrustig bij. Ze zijn bang dat de kracht van de moeder niet oneindig is.

Ze lopen zelf op de toppen van hun tenen om de aarde te beschermen, om het kwaad dat wij doen, te proberen te verzachten en de schade ervan in te perken. Maar ook zij verliezen bijna de moed. Het is dankzij de liefde van een warme groep mensen met een groot hart, dat ze keer op keer de moed weer vinden om door te gaan. Door te gaan voor het behoud van de hele mensheid. Ja, voor heel de mensheid want dat is wat er op spel staat als er niet dringend wordt ingegrepen.

Maar het is niet zeker dat het nog omkeerbaar is want er wordt al jaren disrespectvol omgegaan met de Aarde.

Er dient een zaadje geplant te worden waaruit de aarde opnieuw kan groeien, als een boom. Een grote sterke mooie boom die gezien wordt als men er langs passeert. Eentje met kracht, met een enorme kracht waar men niet aan voorbij kan gaan als men gevoelens heeft. De aarde dient gekoesterd te worden als een baby in de buik en niet als een afgeschreven gepensioneerde die voor niets of niemand meer nut heeft. Wat niet meer gebruikt kan worden, wordt weggegooid en aan de kant gezet. Zonder omzien, zonder gevoel. Zonder gevoel wordt datgene wat oud is vervangen door nieuwe dingen zonder karakter, zonder inhoud. Zo handelt de mens met spullen maar zo handelt de mens ook met andere mensen. Er is gewoon te weinig gevoel onder de mensen en men neemt gewoon datgene wat men wil, datgene wat men denkt nodig te hebben, zonder rekening te houden met de ander, zonder rekening te houden met de aarde.

Dit is een tijdperk van verschillen onderling, van grote afstand onder de mensen, er is geen eenheid meer maar puur individualisme. We zijn vergeten waar we vandaan komen, we zijn de eenheid waar we vandaan komen vergeten, waardoor we geen gevoel meer hebben met de medemens, geen gevoel meer hebben met de aarde. Het lijkt alsof onze wortels verdwenen zijn, alsof onze connectie met Moeder Aarde verdwenen is. Het is belangrijk dat we blijven onthouden waaruit we zijn ontstaan. We zijn ontstaan uit de elementen van de natuur, en uit de natuur halen we onze voeding

en onze energie. Het zijn onze wortels. Als we deze energie dan weer delen met de medemens ontstaat er een wisselwerking waar ook de aarde weer erg blij van wordt. Respect en liefde voor elkaar, uit zich ook in liefde voor de aarde. Het is uit deze liefde voor de medemens dat de aarde ook weer haar voedsel haalt en dat maakt de cirkel rond. Zo wordt het een mooie cirkel van ontvangen en weer delen. De magie zit in het delen. In het delen van onze liefde voor elkaar en voor de moeder. Niets meer en niets minder.

Het hart van de moeder klopt langzaam verder en het hoopt bij elke harteklop dat haar gebeden verhoord zullen worden. Dat er een nieuwe aarde mag ontstaan met liefde voor elkaar en een onvoorwaardelijke liefde en dankbaarheid voor al datgene wat Moeder Aarde ons schenkt.

Dat de liefde verspreidt mag worden en in ieders hart terecht mag komen zodat ieder weer de moed heeft om op zijn of haar beurt te geloven in de liefde. In de liefde voor elkaar, in de liefde voor Moeder Aarde.

Halleluja Halleluja Halleluja

[Terug naar de Inhoudsopgave](#)

21. Tineke Foole www.hartengroet.nl

In gesprek met Moeder Aarde. Luisterkindafstemming van Tineke Foole www.hartengroet.nl

Ik voel enorme dankbaarheid als ik mijn relatie met Moeder Aarde beschrijf, maar hoe is het met Moeder Aarde zelf?

Ik voel verdriet als ik op haar afstem, een enorm groot verdriet. Ze is door velen misbruikt en genegeerd. Op een meedogenloze manier is er met haar omgegaan. Haar bodemschatten zijn geplunderd en vaak op een totaal niet respectvolle wijze.

Natuurlijk wil ze dat het goed gaat met de bevolking die op haar leeft. Ze heeft een allesomvattende liefde voor de mensen die op haar wonen, die ze voedt. En natuurlijk ook voor de dieren en planten en mineralen, en alles wat leeft en groeit in haar omgeving. Maar deze onvoorwaardelijke liefde begint voorwaardelijk te worden.

Er is zoveel vervuiling en er wordt door zo velen zo ondoordacht gehandeld, dat het voor haar niet meer op te brengen is om in evenwicht te zijn.

Gaia is er moedeloos door geworden, er moet paal en perk worden gesteld aan de uitbuiting van haar. Er moet een enorme kentering plaats gaan vinden. En de hele mensheid moet hieraan mee gaan werken.

Ze is diep dankbaar voor de milieu-activisten die al velen inzicht hebben gegeven in de consequenties van terreurdaden tegen haar.

Ze is ook diep dankbaar voor diegenen die wel begrijpen dat er zo niet langer met haar kan worden omgegaan.

Maar er moet een grote halt worden toegeroepen aan de hele mensheid. Er moet begrip komen voor haar, er moet medeleven komen, er moet compassie gevoeld worden. Ze heeft zoveel te bieden, zo enorm veel te geven, als het maar een wisselwerking kan zijn. En dan in wederzijds respect.

Ze gruwt van al het plastic dat wereldwijd gebruikt wordt en zo wordt weggesmeten. Weggesmeten op haar prachtige natuur, op haar bergen, heuvels, weilanden, grasvlakten en ook in de steden.

Plastic dat niet gerecycled wordt, niet gerecycled kan worden. Ze roept uitvinders op om hier serieus mee aan de slag te gaan.

Ze gruwt van alle vervuiling in haar prachtige wateren; in haar oceanen, zeeën, rivieren, meren, sloten, kanalen en zelfs in kleine plassen. Ze roept zoveel mogelijk mensen op om ideeën ten uitvoer te brengen die deze vervuiling kunnen oplossen.

Ze gruwt van alle gifstoffen die door de lucht zweven en die zoveel kwaad doen aan andere levenden. Ze roept mensen op om ook hier mee bezig te gaan. Er wordt zo enorm veel uitgevonden, maar de nadruk ligt op de verkeerde zaken. De nadruk moet liggen op het tegengaan van luchtvervuiling.

Ze roept de mensheid op om echt te stoppen met verslinden en verspillen.

Wat te denken van haar prachtige bomen? Sommigen zijn zelfs eeuwenoud en er staan er velen die af gaan sterven. Bomen schenken zoveel. Ze schenken hun vruchten en ze leveren de broodnodige zuurstof. En hoe worden ze behandeld? Vaak rondom slecht.

De mensen zijn er vooral op uit om winst te maken ten koste van haar hele hebben en houwen. Ze kijken niet verder dan hun neus lang is. Ze handelen kortzichtig en vaak enorm egocentrisch.

Het is al een hele tijd enorm slecht aan het gaan. En er moet echt een enorme ommekeer komen. Anders wordt het leven op en rondom haar onmogelijk.

De mensen hebben het aan zichzelf te wijten, maar wat te denken van het dieren- en plantenrijk? Wat te denken van het mineralenrijk? Deze zijn allen afhankelijk van de daden van de mensen. En de mensen gedragen zich rondom slecht.

Zo kan ze geen goede Moeder zijn, wat ze zich altijd heeft voorgenomen.

Er is rijkdom genoeg, deze rijkdom moet goed gebruikt gaan worden.

Er is energie genoeg, deze energie moet gebundeld gaan worden. Er moet samengewerkt gaan worden. Dit kan allemaal echt niet langer zo doorgaan. De totale mensheid moet dit gaan beseffen.

En niet alleen een kleine top laag van geleerde wetenschappers.

Het hele universum wil wel meehelpen zodat er een grote verandering plaats kan gaan vinden, maar dan moeten er stappen gezet worden door de mensheid. En dan moeten veel en veel meer mensen hier mee bezig gaan. Er moet een enorme omwenteling komen. Anders zijn de gevolgen niet te overzien.

Gaia dankt de mensen die haar wel met eerbied bejegenen. De natuurbeschermers en de mensen die haar respecteren en eren om haar gaven en schoonheid. Gaia dankt de volwassenen en vooral de kinderen die haar begrijpen en met haar meevoelen.

Gaia dankt ook de kringen van mensen die op haar afstemmen en die haar liefde toewensen.

Maar ze voelt vooral een enorm groots en verwoestend verdriet.

Ik vraag wat ik nu op dit moment voor haar kan doen.

Ze zegt mijn hart te openen en haar vooral veel heling en liefde te schenken.

Dat ga ik nu doen:

Ik open mijn aardsterchakra onder mijn voeten en verbind dit chakra met het Moederkristal in de Aarde en met het kristallijnen grid dat om de Aarde heen ligt.

En ik open mijn hart voor de plaats waar ik nu zit en waar ik geard en mee verbonden ben.

Ik stuur zoveel Liefde en energie terug ,via mijn hart, Moeder Aarde in. Ik dank haar voor alle energie, liefde, voeding en aarding die ik van haar ontvang. Dat mijn liefde een stukje vervuiling ongedaan mag maken en dat mijn aarding ook het kristallijne grid om de aardkorst heen mag verbinden en opschonen. Aho.

Terug naar de Inhoudsopgave

Antevasin

Inzicht en geneeswijs

Afstemming op de aarde op 6 januari 2019.

Lieve dierbare aarde ik wil mij graag op jou afstemmen. Welke boodschap mag ik ontvangen om door te geven aan de bewoners van deze aarde. Zijn wij nu op het punt gekomen om te luisteren?

Er is veel gaande in deze tijd. De energie verandert in een razend tempo en dat heeft alles te maken met de mensen die nu op aarde leven. De dualiteit is nog erg groot. Het snakken naar veel materieel en macht. Dit is nog een oude, maar toch heel hardnekkige energie die er rond gaat. Deze energie laat zich niet zo gemakkelijk verdrijven. Het voelt nog steeds of het veel zal opleveren. Nu hard werken en machten gebruiken, om later de vruchten te plukken. Dit is een energie die mij - aarde - schaadt. Ik ben moe en raak uitgeput. Het is vernietigend en pijnlijk. Ik voel mij machteloos als ik dit aanzie. Ik zou dit willen keren maar dit is niet mijn taak. De mensen die mij bewonen mogen te allen tijde hun eigen keuzes maken en die respecteer ik. Hoe dan ook. Er is geen goed of fout in. Het is de les die nu geleerd mag worden door iedereen samen en door ieder afzonderlijk. Het is niet mijn taak als aarde om hierin verandering te brengen. Ik aanschouw het en ween als ik de vernietiging voel maar heb daar geen oordeel over. Een snik en een traan en machteloosheid is er in mij aanwezig maar ik voel toch ook steeds de sprankeling van liefde in mij. Met deze sprankeling van liefde kan er veel kwaad en vernietiging worden omgedraaid. En voor mij aarde voelt deze

sprankeling soms krachtig en soms heel zwak. En toch blijf ik mij focussen op deze sprankeling van liefde. Wat er gaande is aan liefde wordt sterker. De energie van liefde is licht. Licht is vele malen sterker dan donker. Donker kan verdreven worden door liefde/licht. Op dit moment zijn er veel lichtwezens op aarde. Zij dragen het licht in zich en zijn hier om de aarde naar een keerpunt te brengen. Dat klinkt als een mooie taak voor deze lichtwezens en dat is het ook. Maar het is niet alleen een mooie taak, want het is nu nog erg zwaar. De wens om de ommekeer te maken is heel groot. Het verschil gaan maken hier op aarde is een grootse taak. Bij de start is de verbinding met het licht nog erg sterk. Eenmaal op aarde is de tegendruk zo groot dat meerdere lichtwezens voor lange tijd, zo niet voor altijd, de weg kwijtraken. Dit is niet goed of fout. Dit is. Geen enkel oordeel heb ik – aarde - hierover. Ik aanschouw het en zou lichtstralen door willen sturen maar mag niet ingrijpen op de wil van ieder ander.

Ook zijn er lichtwezens die veel donkerte kunnen verlichten. Dit doen zij met hun zijn. De kracht van de lichtwezens zit niet in hard werken maar in ontspanning en overgave. De liefde en het licht zijn steeds aanwezig, ook in de donkerte. Als lichtwezen is het de kracht om verbonden te blijven met dit licht.

Het donkere of in sommige kringen ook wel ego genoemd, is nog heel krachtig. En de verleiding zit in heel kleine dingen en die zijn mooi verpakt. De verleiding is zo geniepig dat je verleid bent voordat je er erg in hebt. Ook deze afdwaling wordt weer mooi verpakt in allerlei excuses en afdwalingen. Ik wil nogmaals heel duidelijk zijn over het feit dat hier van mij geen enkel oordeel over is. Wij allen samen zijn deze reis gestart en hebben ingestemd met de consequenties. Ik als aarde weet de spelregels maar jullie mensen zijn veelal de spelregels vergeten. Ook zijn de spelregels op veel verschillende manieren uit te leggen. En dat is ook geen enkel probleem. De moeilijkheid gaat zich voordoen als we denken dat we de spelregels begrepen hebben maar het ego er ongemerkt tussen is gekomen. Dan gaat het opeens niet meer om het gezamenlijke spel dat we hier spelen en uitwerken maar om een samensmeding van een bepaalde groep en daarmee dus afscheiding. Dan komt er opeens de dualiteit om de hoek kijken. Vooruitgang voor een bepaalde groep maar ten koste van iets anders. Dit kan ten koste zijn van iemand heel dichtbij, van iemand verder weg die we als persoon niet hoeven te zien of ten koste van mij als aarde.

Zeker is het belangrijk om te kijken hoe je met mij omgaat. Maar nog belangrijker is het om te ervaren wat het voor het geheel doet. Voor mij als aarde met daarin alles inbegrepen. Wat jullie - bewoners van mij - veelal vergeten is dat je het niet alleen hoeft te doen. De hulpbronnen staan op elke centimeter om je heen en willen werken. Licht brengen, sprankjes vreugde, genieten, tintelingen. Zie je leven hier op mij als een rollenspel. Je hebt een mooie rol op je genomen toen je hiernaar toe kwam. Je komt op je pad hier alle maal medespelers tegen. Die kunnen met je mee werken in het licht maar brengen soms ook heel veel donkerte. Hoe krachtig kun jij je liefde laten schijnen om deze donkerte op te lossen? Wat kan het soms frustreren als je ontdekt dat je aan het vechten bent. En dan is de neiging groot om naar de ander te wijzen. Maar weet dat alles in jullie zelf zit. Jullie menselijke energieën en ik als aarde, zijn allen één. Dat te begrijpen is niet gemakkelijk en kan ervoor zorgen dat je moedeloos wordt.

Het goede nieuws daarin is echter dat je bij de ander niets hoeft te veranderen maar bij jezelf aan de slag mag. Wat wordt er door de daad van de ander in jou geraakt waar je naar mag kijken. Gemakkelijk? Nee zeker niet want dat betekent dat alle verantwoordelijkheid bij jezelf komt te liggen. De vervuiling van mij als aarde. De uitputting. Alle honger en alle oorlogen kunnen overwonnen worden door zelf de eerste stap te maken. Deze stap hoef je

nooit alleen te maken want jij en ik zijn altijd verbonden met het licht. Hoe kun je een donkere plek licht maken met donkerte? Dat zal niet lukken.
Wat wel zal gaan is een klein stukje van de donkerte op te klaren door er licht te brengen. Universele Liefde. Voor allen en alles beschikbaar.
Wat een vreugde en blijdschap zal dat geven.

Als aarde raakte ik de afgelopen eeuwen en met name de laatste eeuw veel puzzelstukjes kwijt. Ik voel mijzelf als een hele grote legpuzzel die vreugde verschaft aan de bewoners maar ook frustratie kan geven. Een ego stukje van willen bezitten en willen winnen heeft gemaakt dat veel puzzelstukjes kwijt zijn geraakt of op totaal verkeerde plekken zijn beland. Als de ego's doorgaan zal de beschadiging groter worden. Wat de aardepuzzel kan helen is liefde. Deze liefde kan zich uiten op verschillende manieren. De creativiteit daarvan zit in ieder van jullie. Creatief met alles wat in jullie zit, waar liefde in voelbaar is. Helpen jullie mij om de puzzel weer compleet te maken?

Herma Wijnhoud

www.antevasin.nl

info@hermawijnhoud.nl

[Terug naar de Inhoudsopgave](#)

23. ErnA

Er gaat een rilling door me heen zodra ik me afstem op de aarde. Kippenvel gaat over mijn lijf. Op mijn achterhoofd lijken mijn haren recht op te gaan staan. Het lijkt of mijn lijf klaargemaakt moet worden om de informatie die de aarde me wil geven, te ontvangen.

De aarde ontvangt me en neemt me mee naar haar binnenste. Het voelt niet eng of benauwd. Ik voel me veilig en beschermd en laat me meevoeren. Dieper en dieper gaan we.

De aarde laat me zien hoe mooi en ingenieus zij is. Hoe mooi ze in elkaar zit. Zij vraagt of ik begrijp wat ik zie.

Ik schud mijn hoofd. Nee, dit begrijp ik niet. Ik kan alleen maar kijken en ontdek steeds meer. Het is geen massa vol van hetzelfde, want de kleuren verschillen van elkaar. Er lopen aderen doorheen. En tussen de massa's zijn holtes en vloeibare delen.

Het maakt diepe indruk op me. Het voelt zo krachtig en ik voel me klein en nietig ten opzichte van de aarde. Wat ben je mooi, zeg ik. Dit is zo bijzonder.

De aarde lacht. Ja, deze reactie zien we vaker. Het is fijn om te merken dat mensen zoals jij echt kijken. En willen luisteren. Ik begrijp dat de kracht die je voelt groot is voor je. Toch wil ik je iets vertellen.

Deze kracht is vele malen groter geweest. Ze neemt snel af. Te snel. Het lukt niet goed om bij te tanken. Kracht op te laden voor ons grote werk. De balans groeit schever en schever.

Op aarde wordt door de mens gebruik gemaakt van alles wat er geboden wordt, en binnenkort wordt er waarschijnlijk nog meer ontdekt en wordt ook daar gretig gebruik van gemaakt. En weet je, dat is op zich geen probleem. Alles wat de aarde biedt mag worden gebruikt. Maar met respect. Want als je respect toont neem je nooit meer dan je nodig hebt.

Er zijn vele inheemse volkeren op aarde. Zij zijn bekend geworden bij de mens. Zij hebben geprobeerd de waarde van de aarde door te geven. Maar de mens luistert slecht. Ze misbruikt de aarde. Ze neemt meer dan nodig, en vervuult haar ook nog extra door toevoeging van stoffen die de aarde niet of nauwelijks kan afbreken.

De mens neemt en neemt en geeft maar mondjesmaat. Grondstoffen, maar ook stabiliteit worden de aarde ontnomen.

Ik spreek over 'de mens'. Gelukkig zijn er ook mensen die er hard aan werken om wel zorg te dragen voor de aarde. Daar ben ik heel blij mee.

Ik spreek over 'de aarde' alsof het over een ander gaat. Dat is niet zo. Het gaat over mij, maar het maakt duidelijk dat het gaat over het totaal. Lucht, water en grond. Alles wat hiermee verbonden is en wat er op leeft. Want weet je, het gaat niet alleen om mij. Nee, het gaat om de leefbaarheid voor alle bewoners op de planeet aarde.

Die leefbaarheid neemt af. Ik ben niet in staat de snelle ontwikkelingen bij te houden en te zorgen voor het evenwicht.

De hoeveelheid licht, liefde en aandacht die nu in grote kracht wordt gevoeld door mij, helpt me zeker. Deze energie gebruik ik graag en zet ik om daar waar het het hardst nodig is.

De aarde wijst me op de verschillende lagen waar we doorheen gaan, op weg naar het binnenste.

Ik voel de energie waarmee het werkt en voel ergens van binnen dat dit bedoeld is om te zorgen voor een stabiele kern, waarop de rest rust. Het kolkt van energie en toch wordt het daardoor bijeengehouden. Ik kijk de aarde aan, kan niet onder woorden brengen wat ik voel.

Ze kijkt me geruststellend aan.

Het is overweldigend en fascinerend. Woest en mooi tegelijkertijd. Ik weet dat ik er maar een heel klein stukje van kan bevatten en vind dat al zo fantastisch dat er echt niet meer bij kan.

Deze kern wordt bedreigd, zegt de aarde. Alles wat hier boven gebeurt, dringt ook hier steeds meer door. Vergelijk het met de druppel in zee. Het lijkt zo onbetekenend maar kijk maar eens hoe ver die druppel golven kan generen om zich heen. Op het oppervlak en ook naar de dieper gelegen delen en

zelfs in de lucht. Ja, daar kijk je van op hè? Maar echt. Een druppel op zee heeft ook effect op de lucht erboven.

Ik ben diep onder de indruk van wat ik zie en wat er wordt verteld. Wat kan ik doen, vraag ik. Leef met respect alstublieft, reageert aarde. Respect voor de aarde. Respect voor de mensen op de aarde en respect voor dieren, planten en zelfs dat wat gezien wordt als levenloos materiaal op de aarde.

Wees bewust van al je acties, vraag je af of dit echt nodig is - en wanneer het antwoord 'nee' is of zelfs als dit 'misschien niet' luidt, doe het dan niet. Zoek naar betere alternatieven of doe het gewoon niet.

Ik laat dit op me inwerken. Probeer de consequenties te overzien en merk dat het me niet meteen lukt. Het lijkt zo simpel, maar het zal een hele klus worden.

Zoveel gewoontes gaan in tegen deze simpele logica.

De aarde ziet dat er van alles voorbijtrekt en ziet ook waar ik tegenaan loop en glimlacht me toe.

Gewoon beginnen. Iedere stap is er een. En vele stappen maken grote verschillen.

Aarde, begin ik, eigenlijk dacht ik van tevoren aan het helpen door meditaties. Verbinding maken en energie en licht en liefde sturen.

Ze lacht me toe.

Oneindig wijs komt ze over en dat raakt me. Dieper dan ik had kunnen voorzien.

Je hebt gelijk, zegt ze, dat zijn ook heel belangrijke dingen. Ik weet dat je dat wilt en doet. Maar weet je, het meest voor de hand liggende zien we vaak over het hoofd. Ook al leef je je leven zo bewust mogelijk, er blijven mogelijkheden om me te helpen. Heel belangrijk is om je bijdrage te leveren in het verminderen van het misbruik - en deze terug te brengen naar gebruik. Zoals het bedoeld is. Alle extra inspanningen en giften zoals je die noemde zijn cadeautjes die ook zeker helpen om het evenwicht terug te brengen. De eerste stappen zijn echt noodzakelijk.

Ik ben blij dat je me de kans hebt gegeven dat te zeggen en te benadrukken.

Aarde, woorden kunnen niet goed aangeven hoe bijzonder ik deze ontmoeting vond en hoe blij ik ben dat je me dit hebt laten zien en hebt verteld.

Bedankt hiervoor en voor het inzicht dat ik mijn bijdrage kan leveren en vergroten, stap voor stap.

Terug naar de Inhoudsopgave

24. Nel Rupa

Omarming van Moeder Aarde

Als ik me afstem in de energie van Moeder Aarde, voel ik het verdriet van een moeder die huilt om wat er met haar gebeurt. Lieve Moeder Aarde, wilt u mij uw verhaal vertellen? Ik luister graag, ook waar het verdriet vandaan komt dat ik nu bij u voel. Ik zal je vertellen waardoor het komt dat ik zoveel verdriet heb, mooi mens.

Moeder Aarde wiebelt wat heen en weer, het is net alsof ze de juiste modus moet vinden om mij haar verhaal te vertellen. Weet je, toen ik in het Universum kwam was alles mooi helder, voelde ik de blijdschap dat ik er mocht Zijn, omdat ik alle levende wezens kon voeden met mijn voedsel, dat overal groeide.

Samen met Vader Zon voelde ik me fantastisch, hij gaf mij het licht en de warmte die ik nodig had om alles te laten groeien en bloeien.

Maar de Bron creëerde een schepsel dat de mens werd genoemd, dat ook heerlijk rondliep en genoot van al het groen, het water en de dieren.

In het begin deed de mens mij niet veel pijn, dat is veel later gekomen. Hij waardeerde het voedsel dat ik hem gaf en hij verzorgde mij met heel veel liefde. Ik vond het fijn dat de mens veel tijd en zorg aan mij besteedde - begrijp je dat, mooi mens? Ja, dat begrijp ik wel, want iedereen vindt het fijn als hij zorgzame liefde mag ontvangen, Moeder, zeg ik.

De jaren verstreken en er kwamen steeds meer mensen, die verschillende theorieën over mij of voor mij verzonnen.

Zij deden uitvindingen, die niet goed voor mij voelden, het deed pijn en het doet nog steeds pijn.

De mensen willen rijk worden en de macht hebben over alles en iedereen - dus ook over mij, zegt Moeder Aarde verdrietig.

Ze nemen veel dingen van me weg, maar zij geven niets terug. Daar ben ik zo verdrietig van.

En soms, mooi mens, schud ik de mensen wakker, als mijn woede zo heftig is spuw ik vuur of schud ik ze door elkaar. De zeeën lopen soms over van mijn tranen, die ik huil om het verdriet dat door de mens wordt veroorzaakt.

Ik begrijp het Moeder, zeg ik verdrietig.

Je hoeft je niet schuldig te voelen, mooi mens, jij doet je best om het samen met mij fijn te hebben.

Het zijn die grote heren, de multinationals, die mij steeds verder uitmergelen - en dat alleen voor geld en macht.

Er zal een dag komen dat ik leeg ben en heel langzaam zal sterven. En dan zullen de bomen, planten, dieren en ook de mensen langzaam sterven omdat er geen voedsel meer voor hen zal zijn.

Moeder Aarde heeft u een boodschap voor ons? vraag ik hoopvol.

Mijn boodschap is dat het leven niet om geld en macht gaat, maar om liefde voor elkaar en met elkaar, de liefde voor alle levende wezens.

Laat de mensen voelen dat ze bezig zijn om zichzelf te vernietigen, omdat ze mij aan het vernietigen zijn met alle kunstgrepen die ze ontwikkeld hebben.

Laat de mensen er bewuster van zijn hoe ze met de Aarde kunnen omgaan. Leef bewuster, dicht bij de natuur, waar zoveel groeit - als ze het maar willen zien.

Deel de kennis van de natuur en deel de liefde voor Moeder Aarde met elkaar.

Als de mensen dit gaan doen, kan ik in volle glorie terugkeren naar de mensen die de waardering hebben en de liefde voor mij als hun voedingsbron, mooi mens.

Maar dat gaat toch niet van de ene op de andere dag Moeder? vraag ik.

Nee, dat klopt. Maar draag de boodschap uit dat ze de Aarde mogen koesteren om dat wat ze geeft, en haar niet mogen vernietigen; want hierdoor zal ik sterven en alles wat hier leeft. Begrijp je, wat ik hier mee wil zeggen, mooi mens?

Ja ik begrijp het wel. En ik hoop dat alle Luisterkindwerkers die vandaag naar u mogen luisteren ook begrijpen dat wij de boodschap mogen verspreiden die u zojuist verteld heeft, Moeder, zeg ik met veel liefde.

Zeg de mensen dat ze Moeder Aarde omarmen, en koesteren, en de liefde geven die ik nodig heb, mooi mens. Maak ze ervan bewust dat het zo niet langer kan, lieverd.

Ik ga hiervoor zeker mijn best doen, dat beloof ik u, zeg ik.

Moeder Aarde is moe. Ze sluit haar ogen en zegt tenslotte zachtjes, met de mensen komt het goed als zij maar hun liefde aan mij willen geven, en mij met heel hun wezen willen omarmen.

Ja, ik begrijp u, zeg ik liefdevol.

Zal ik nu gaan Moeder Aarde? vraag ik.

Ja, het is goed zo, mooi mensenkind. Vertel de mensen dat, wat ik jou heb verteld.
Dan, heel langzaam, komt Vader Zon met warmte en licht voor Moeder Aarde - waarin je ziet dat ze even tot rust kan komen.
Dank u wel voor deze boodschap, Moeder Aarde, zeg ik dankbaar.
Namasté.

Terug naar de Inhoudsopgave

Het Kinderrijk

Een Luisterkind geboorteaafstemming op Moeder Aarde

Wanneer ik me afstem op Moeder Aarde, voelt ze als een oer-oude ziel. Ze was er al eerder dan wij mensen ons kunnen voorstellen. En tegelijkertijd is ze ook nu aanwezig. Ze heeft het moeilijk, haar oorspronkelijk energie is overschaduwde geraakt. De Aarde is vervuild geraakt, er hangen grijze wolken rondom haar en de lucht ruikt lang niet meer zoals in het begin. Ze mist het gekwetter van de vogels, de liefde van de wezens in de Aarde en de kleurenpracht van plant, land en dier.

'Ooit was ik vol leven', vertelt ze. 'De oceanen krioelden van leven en alles was in harmonie. Alle schepselen leefden met en van elkaar en alles kon tot bloei en wasdom komen.'

'Wat was de oorspronkelijke bedoeling voor u, Moeder Aarde?' vraag ik.

'Grote Geest schiep mij, zoals Hij het hele heelal schiep. In oneindige wijsheid en met oneindig veel variatie. Alles had zijn doel en betekenis. Ik ook. Ik mocht een thuis zijn voor ontzettend veel levende wezens. En die variatie was er ook. In de bodem, op het land, in de lucht en in het water. Al die levensvormen, kleuren, samenhangen, samenwerking, vormen van contact. Het was zo mooi', zegt Moeder Aarde met een gevoel van ontroering.

'Was het bij uw geboorte de bedoeling dat dit zo zou blijven?' vraag ik dan.
'De Aarde ziet er nu zo veel anders uit, was dat de bedoeling?'

'Zoals het nu is, was niet gepland of voorzien', antwoordt Moeder Aarde.

'Maar we weten ook allemaal dat in het leven niets ooit hetzelfde blijft. Want leven is immers veranderen. Ik wist dat er donkere tijden zouden komen, ik wist alleen niet hoe ze er uit zouden zien. Zo veel pijn als dat er nu is, dat had ik niet voorzien. Jullie mensen doen elkaar zó veel pijn. Alles op Aarde lijdt daar onder. Alle planten, alle dieren, en alles wat volgens jullie geen ziel heeft. Mijn lichaam doet zeer.'

Ik ben stil – wat moet ik hier, als mens, op antwoorden? Ik kan het alleen maar beamen maar voel me ook niet bij machte om het tij te keren.

'Kunnen we iets van die oorspronkelijke harmonie weer terugbrengen?' vraag ik dan. 'Teruggaand naar uw geboorte - wat kunnen we daar verwerken, of daar uit meenemen, wat u nu zou helpen?'

'Remember who you are, herinner je je oorsprong' antwoordt Moeder Aarde. De mensen kwamen niet om kwaad te doen, en ieder mens heeft die herinnering nog in zich. Ieder mens heeft de vrije keus om dat stokje – het leven in harmonie – weer op te pakken. Dus doodt of eet niet zonder dankbaarheid. Zorg voor de wezens om je heen. Gun ze liefde, gun het ze om het leven te leven. Geef ze ruimte. Het is aan niets of niemand om zich oppermachtig te voelen. Dát is de belangrijkste regel van harmonie.'

Even is ze stil, dan praat Moeder Aarde verder.

'Mij zou het helpen als jullie mij ook zouden herinneren aan wie ik was. Een planeet vol leven en een onnoemlijke variatie. Geef aandacht aan die variatie, aan de variatie die je nu nog ziet. De vogels, de bloemen en bomen, de aarde, alle dieren. Let er op en benoem ze voor me, of teken ze, of schrijf er verhalen over. Zo kan ik me herinneren waar mijn leven oorspronkelijk omging. Dat maakt me sterker en helpt me om die draad weer op te pakken. Mijn geboorterecht. Als het lijden stopt komt er weer ruimte voor harmonie. En andersom. Het leven was bedoeld om tot bloei te komen, hoe mooi zou het zijn als we dat weer kunnen bereiken?'

'Dat is ook mijn hartewens', antwoord ik. 'En van velen met mij. Op dit moment luisteren meer mensen naar u, zoals ik nu. Ieder zal een stukje van uw boodschap verwoorden. We gaan die boodschappen verder verspreiden, in een boek. Hoe zullen we het boek noemen?'

'Noem het maar *Luisteren naar Gaia*. Gaia is mijn lievelingsnaam. En ik zou het heel fijn vinden om weer met steeds meer mensen te spreken. Zoals we dat vroeger ook deden, in de tijd van harmonie. Ik hoop dat heel veel mensen het boek zullen lezen, en weer contact zullen maken met hun oorsprong: de Grote Bron, de liefde waaruit ze zijn voortgekomen.'

'Is dat ook de bedoeling van het leven op Aarde, van de donkere tijden?' vraag ik.

'Je kunt het lijden alleen overleven als je weer terugkeert naar je bron, naar je geboortekracht, naar je oorspronkelijke plan. Als je dat weer weet, kom je weer op koers. Dat geldt voor jullie mensen, maar ook voor mij.'

'Ik ben diep dankbaar', geef ik aan. 'Voor dit gesprek, maar ook voor de kansen die het biedt en de mogelijkheden die het aanreikt. Ik zal de boodschap verder brengen.'

'Laten we dankbaar en liefdevol zijn voor elkaar', antwoordt Moeder Aarde.
'Dankjewel ook voor je luisterende oor, en wat je daar nu al mee teweeg hebt gebracht. '

Met een grote glimlach op mijn gezicht en in mijn hart neem ik afscheid. Voor dit moment.

[Terug naar de Inhoudsopgave](#)

26. Ine van Inayo pure connections

Wouw, 6-1-2019 20.12u

Woorden zijn een middel om iets over te brengen, om iets te omschrijven, beschrijven, om het te kunnen delen met anderen, die de woorden nog niet in deze volgorde kennen. Die deze samenbundeling van woorden nog niet eerder hebben gehoord of gelezen, maar graag de boodschap willen horen die deze woorden kunnen brengen.

En eigenlijk zijn woorden niet het juiste middel om over te brengen wat er gedeeld mag worden. Want het is zoveel meer een gevoel, een innerlijk weten, een kennis die wij allemaal al in ons hebben, maar die verborgen ligt onder lagen van menselijkheid. Diep van binnen voelen en weten we allemaal dat zoals we het nu aan het doen zijn, zoals we nu ons leven leiden (lijden), het niet bedoeld is.

Lagen van uiterlijkheden, maatschappelijke waarden en normen, geloof, afkomst, locatie, sociale druk, werkdruk, politiek, onderdrukking, geweld, oorlog, liefde, onderwijs, ziekte, armoede en rijkdom. Dit is wat in deze tijd bepaalt wie je bent en hoe je je leven vorm geeft. Te veel afleiding, te veel afgescheiden zijn van je ware zelf, van elkaar en van de aarde. We zijn vergeten dat we met elkaar een prachtige planeet delen. Een aarde, die ons allemaal kan en wil voorzien van alles wat wij nodig hebben. Een aarde die kan zorgen voor voedsel en drinken, voor alle middelen om te voorzien in ons bestaan. Een aarde die ons alle geneesmiddelen ter beschikking stelt in de vorm van planten, mineralen en vitamines. Een aarde die ons helpt te voorzien in energie, en die ons oplaadt en ontladst wanneer ons lichaam uit balans is. Een aarde die geduldig is en wacht, tot wij het ons weer herinneren. Die vol liefde blijft geven, omdat het niet anders kan.

Maar het is nu tijd dat wij wakker worden. Dat wij onze oude kennis onder al die uiterlijke lagen vandaan gaan halen en terugkomen bij die kern van liefde. Want we zijn op een punt aangekomen dat we er niet meer omheen kunnen. Dat we wel moeten toegeven dat wij mensen onze liefdevolle aarde behandeld hebben als vuil. Dat we haar hebben uitgebuit, mishandeld, vervuild, en uitgeput. Dat we de balans compleet zijn verloren. Overal om ons heen kunnen we zien dat we te ver zijn gegaan in onze hebzucht, onze angst en in onze afgescheidenheid. We leven in onze huizen, kopen ons eten in de supermarkt, betalen de energieleverancier voor onze energie, de waterbedrijven voor ons water en de hypotheek aan de bank, of de huur aan de huurbaas, om te mogen wonen op het kleine stukje land waar ons huis staat.

Het is zo ingewikkeld gemaakt, terwijl het eigenlijk zo simpel is. Leven is zo complex gemaakt door het toevoegen van allerlei externe factoren. En die externe factoren zijn zo ingenesteld in ons bestaan, dat het lastig is om het leven los daarvan te zien. Maar dat is wel waar we naar toe zouden moeten. Eenvoud, rust, liefde.

Hoe mooi zou het zijn, als we als mensen zouden besluiten dat we liefdevoller met de aarde om zullen gaan, dat we haar waarde weer gaan herkennen, dat we ons gaan herinneren hoe zij voor ons zorgt, ons in onze behoeften kan voorzien en ons gezond kan houden als wij dat ook maar voor haar doen. En het mooie is, dat als mensen collectief iets goeds en liefdevols doen, dat zich dit verspreid. Dat die liefde ook doorstroomt naar anderen, als een inktvlek. En dat die liefde ook op andere gebieden zal gaan doorwerken, een saamhorigheid creëert waardoor andere conflicten, verschillen en onenigheden niet meer relevant zullen zijn.

Als wij mensen ons kwetsbaar op durven stellen, als wij durven spreken over zaken als liefde, natuur, saamhorigheid. Als wij durven uitkomen voor onze dromen en om ons heen de steun voelen van anderen - met dezelfde dromen, of met andere, maar net zulke liefdevolle dromen - dan zal die inktvlek gaan groeien. Want diep van binnen, onder al die lagen, bij sommigen wat hardnekkiger en dieper dan bij anderen, maar uiteindelijk net zo krachtig, zit die liefde, dat innerlijke weten, die kennis. Ieder mens, ieder individu, heeft een kern van liefde en heeft de droom, de wens om een leven in harmonie en in liefde te leiden.

Laten we wat laagjes afwerpen om zo dichtter naar die kern te groeien. Laten we ons ook realiseren dat wij, jij, degene bent die de controle heeft over jouw deel. Ieder heeft de keuze en iedereen mag voor zichzelf bepalen hoe vorm te geven aan zijn of haar leven. Wees je bewust van wat jouw keuzes zijn en welke worden bepaald door externe factoren. Zodra je echt het onderscheid gaat zien, wordt het al een stuk simpeler en kun je veel eenvoudiger laagjes gaan loslaten. Het is een mooi proces: terug naar de kern, naar ons ware zelf, naar eenheid.

Afstemming door: Ine, Inayo pure connections

[Terug naar de Inhoudsopgave](#)

27. Marijke van der Leij – Glazenburg

Afstemming op moeder Aarde

6 januari 2019

Moeder aarde hoe kun je weer in balans worden?

In deze tijd van het jaar, de winter, in Nederland, komt moeder Aarde tot rust. De natuur slaapt en komt heel langzaam op krachten, om ons straks in de lente weer te verblijden met nieuw groen. Het nieuwe leven. Moeder Aarde vindt dit altijd een heel mooi proces. Het oude loslaten en weer nieuwe kansen op het nieuwe. Planten vergaan maar staan straks in volle glorie in de zomer weer te bloeien. In de lente planten de dieren zich voort. Zo gaat deze cyclus al duizenden en duizenden jaren voort.

Moeder Aarde is heel sterk en zal altijd met deze cyclus door kunnen gaan. Maar heeft hulp nodig. Hulp nodig van ons mensheid. En het hoeft niet groots en uitbundig te zijn. Het begint bij het besef van wat de natuur is. Wat doet de maan? Welke invloed heeft de zon? Besef, waar komt ons eten vandaan? Besef, kunnen we dieren zo misbruiken zoals we nu doen? Besef, hebben we al de spullen nodig waarmee we ons omringen? Besef, van alles wat in de vuilnisbak ligt. Besef, dat alles energie is. En hoe je alles liefde kunt toesturen. Besef, wat het openen van je hart voor jou en de omgeving kan doen. Begin klein. Lees boeken, kweek groenten, wees aardig. En wees vooral bewust van wat jouw doen en laten voor invloed heeft op moeder Aarde.

Moeder Aarde merkt dat er al een ommekeer gaande is. De bewustwording van de mensheid word steeds groter. En onze taak als volwassenen is, leer het de kinderen. Leer het je medemens. Schrijf erover, maak foto's, maak wandelingen, tuinier. Wees enthousiast. Zodat je samenwerking met moeder Aarde groter kan worden. En weet je even niet wat te doen, vraag dan. Moeder Aarde, waarmee kan ik je helpen? Haar antwoord komt naar je toe. In welke vorm dan ook. Een gesprek met iemand, een boek dat je leest, iets wat je ziet op tv, een gevoel, een droom en ga zo maar door. Alle grote dingen beginnen met iets kleins, iets kleins dat met je hart gekozen is. En dat kleine iets maakt moeder Aarde blij. Al die kleine dingen zullen uitgroeien tot iets groots en bijdragen aan het weer in balans brengen van moeder Aarde.

Terug naar de Inhoudsopgave

28. Kirsten Baartman

Alles is één, jij bent één met de natuur. Je komt voort uit de natuur.

Eigenlijk ben jij moeder aarde, omdat alles één is.

Doe je ogen dicht en besef dat jij moeder aarde bent, dat jullie één zijn.

Er is geen afscheiding tussen jou en de natuur. Samen maken jullie de wereld.

Voor ons denken is dit heel raar. Ik ben toch ik, jij bent toch jij. En natuurlijk is dit zo en ergens ook niet. We hebben dit stuk, 'ik ben ik en jij bent jij', en dat zijn wij gaan overwaardenen.

En het gevolg is groot, want als ik vooral ik ben en jij bent vooral jij, waar is dan de band met de natuur, met moeder aarde, met alles is één?

Ons eigen ik is belangrijk, dit maak ons tot wie we zijn, maar wij zijn het gaan overwaardenen en dat is zonde.

Wat we eigenlijk zouden mogen overwaardenen is de natuur. De natuur schenkt ons alles; energie, rust, niets, zijnskracht. Alles zit in de natuur.

Moeder aarde komt weer in balans doordat de mens weer in balans komt.

En doordat men ziet dat wij mensen één met de natuur zijn en leven.

Het westen heeft de neiging om minderwaardig naar andere werelddelen te kijken, gelukkig ook veel mensen niet. Maar eigenlijk zouden de mensen uit het westen mogen gaan afkijken van andere minder welvarende werelddelen, omdat zij vaak nog veel dichter bij de natuur staan en hoe dit ook zoveel moois geeft.

Geld is bijzaak, geld is niet een hoofdzaak en daar mag nu wel langzaam verandering in komen.

In het westen zouden de natuur, het leven met de natuur en het ervaren van de natuur bijvoorbeeld een belangrijk hoofdvak op scholen moeten zijn. Samen met kinderen de natuur in, hen heerlijk laten bewegen en de kinderen alles uit de natuur leren. Want als je de natuur waardeert, dan ga je hier ook goed voor zorgen. Gelukkig hebben veel van de kinderen die nu op de aarde komen een groot natuur- en bewustzijnsbesef, maar het is voor deze kinderen ook heel fijn als ouders/opvoeders dit stimuleren en voorleven. Want dan is het én én.

Ook zouden belangrijke leiders van landen deze rol pas mogen krijgen als ze, naast het hebben van een hoog bewustzijnsniveau, ook iedere dag tijd zouden doorbrengen in de natuur en zich sterk verbonden zouden voelen met de natuur. Als dit zo zou zijn, dan zouden er heel belangrijke en mooie stappen genomen worden. Nu is het alleen dat dit juist niet het geval is, juist de mensen met een hoog 'ik ben belangrijk gevoel' staan vaak landen te regeren en hebben vaak schrikbarend weinig met de natuur. Uitzonderingen daar gelaten.

En het voelt nu waarschijnlijk als een hele grote stap, jij kunt niet in je eentje het hele systeem veranderen - en toch kan dat wel. Door te beginnen met jouw wereld te veranderen. Door je eigen ik minder belangrijk te vinden. Door heel goed voor jezelf te zorgen en juist te doen waar jij blij en gelukkig van wordt. Maar niet het ego stuk, door te denken dat jij zo belangrijk bent. Zet vaker even alles uit en ga de natuur in. Jouw ego stuk vindt dit waarschijnlijk zonde van de tijd, maar voor jou is dit juist één van de beste investeringen in jezelf. Probeer iedere dag de natuur in te gaan en vul dit in op een manier die bij jou past. Iedereen is anders, dus doe waar jij blij van wordt.

En doordat jij contact met de natuur maakt, ga je beter voor de natuur zorgen. Je bent je bewuster van de natuur en krijgt zo meer respect voor de natuur. En iedereen doet dit op zijn of haar eigen manier. Er is geen goed en er is geen slecht. Doe wat jij kunt, wat in jouw mogelijkheden ligt en gééf. Geef vreugde, geef blijdschap aan de mensen om je heen. Klaag

zo weinig mogelijk en doe waar jij van houdt, tel je zegeningen en wees dankbaar. Iedere dag weer, voor de zon, voor de regen, voor de bladeren, voor de bloemen, voor de wolken. Open je ogen en zie dat de natuur een wonder is. Zie en geniet ervan. En als steeds meer mensen dit bewustzijn hebben en steeds meer mensen dit dragen, dan wordt moeder aarde gedragen. En als moeder aarde gedragen wordt dan kan zij langzaam weer in balans komen. Dan zal zij ons nog meer geven, dan wij aan haar hebben gegeven.

Kirsten Baartman

www.Kirstenbaartman.nl

Terug naar de Inhoudsopgave

29. Ayn de Hart

Luisterkindafstemming op moeder Aarde

6 januari 2019 om 19.30 uur

Wat een puinhoop wordt er over haar rug heen gemaakt. Moeder aarde huilt maar ziet alles ook in perspectief. De mens beseft niet welke impact ze heeft maar ook niet wat ze kan doen om het tij te keren. Dat komt nog, maar gaat langzaam. Er is nu wel haast bij geboden. De lichtwerkers doen hun werk heel devoot, het werken met licht ter heling van haar lichaam. Zij stuurt ze aan als het ware. Er is nog zoveel dat de mens niet kan bevatten. De mensen, de bewoners van moeder Aarde, kennen hun krachten nog niet waardoor de kentering niet snel genoeg gaat. Hoe komt dat besef dan, hoe vinden ze de moed om met gebundelde krachten de planeet op te schonen en te helen? Door de elementen te gebruiken, en ook alle 'ongeziene' krachten en energieën. Er zijn er steeds meer die zich hier sterk voor maken en zij zijn ongeduldig. De leden van de nieuwe generatie weet wat hun te doen staat en hun wegen zullen onorthodox en onconventioneel zijn. Zij krijgen de dingen voor elkaar in een handomdraai en met een knip van de vinger. Omdat zij garant zullen staan voor de toekomst van moeder Aarde ligt bij ons de schone taak hen te voorzien. De kinderen van de toekomst te voorzien van onvoorwaardelijke liefde. Zij zullen moeder Aarde helpen genezen. Sta ze bij in hun aardse worstelingen terwijl je ze beschouwt als de kinderen van de toekomst. Zwarte heersers zullen worden weggevaagd en verblind door hun licht. Heb moed, verzamel jullie krachten en verzorg je lichaam en je omgeving goed.

Terug naar de Inhoudsopgave

30. Ciska Verwoolde

Afstemming gedaan op de aarde op 6 januari 2019 om 14.00 uur.

Als ik mij afstem op de aarde voel ik heel veel onrust, de energieën vliegen alle kanten op. Een gejaagd gevoel komt naar voren.

Dan neemt de aarde mij mee terug naar wat voor mij voelt als een begin. Er is rust en vrede. De natuur bloeit weelderig. Alles is heel zuiver. De kleuren, de geuren en de smaken, alles is zo puur. Er was balans. Er werden wel dieren gedood, maar alleen de dieren die nodig waren en beslist niet meer. En alles van het dier werd gebruikt of benut. Datzelfde gold voor de bomenkap. Er werden daar bescheiden, natuurlijke huizen van gemaakt.

Dan ineens word ik meegenomen in een grote chaos. Er gebeurt heel veel door elkaar. Geen rust en geen ruimte meer. Weg is de puurheid. De meeste mensen worden hebzuchtig. Ik krijg nu ook grote, rode energieballen te zien die tegen elkaar botsen en alle kanten opgaan. Mijn hartslag gaat omhoog en ik voel mij erg gejaagd. De mensen willen meer en meer en meer. Groter, mooier, duurder. Er is een graaicultuur ontstaan. Alleen maar nemen van de aarde, veel meer dan nodig is. Op deze manier wordt de aarde volledig leeg getrokken. En wat ze ervoor terugkrijgt is negativiteit, onrust en vervuiling. Deze onrust en negativiteit worden veroorzaakt door de mens zelf. De meeste mensen leven niet meer met de natuur. Met zijn ritmes, de maanstanden, de seizoenen. Dat wat op dat moment het meest voorhanden is. Neem als voorbeeld kruiden. Voor alle aandoeningen en kwalen is er wel een kruid te vinden in de natuur. Het kost je niets en het brengt je veel. En als de mens dat kruid gebruikt in overeenstemming met de natuur, hun eigen natuur en de aarde dan is dat helemaal goed. Maar dan zet de mens liever de farmaceutische, vervuilende industrie aan het werk. Lekker chemisch en er dan veel geld voor vragen. Zodat deze mensen van deze industrie nog rijker worden en meer gaan bouwen en nog meer gaan vervuilen. Bij sommige middelen word je er zelfs afhankelijk van gemaakt.

De aarde laat weten; lieve mensen, lieve steeds bewuster wordende mensen ga terug naar het begin. Naar de balans. Je hoeft er niet voor terug in de tijd. Maar ga leven vanuit jouw natuur. Neem alleen dat wat nodig is en niet meer. In de zin van meer, meer, meer willen hebben. Maak bewuste keuzes en kijk naar wat voor jou haalbaar is. En dat is vast meer dan wat jij denkt en tot nu toe doet. Wees het lichtende, rustgevende voorbeeld voor anderen. Door jouw bewuste aanwezigheid en lichtheid raak jij ook anderen. En die zullen dan ook meegaan. Denk niet 'ik ben maar alleen wat heeft het voor zin'. Echt waar - het helpt mij. Jouw positieve energie, die bewuste energie voedt mij. En alle kleine beetjes helpen. Bedankt alvast voor je tijd en inzet, dit wordt erg gewaardeerd.

Opgetekend door: Ciska Verwoolde

Terug naar de Inhoudsopgave

31. Rianne Leijten

Rianne Leijten

PRAKTIJK VOOR REIKI EN LUISTERKIND

itsme@rianneleijten.nl

www.rianneleijten.nl

Rianne luistert naar: Moeder Aarde

Als ik me verbind met Moeder Aarde is het eerste wat ik voel liefde. Heel veel liefde heeft de aarde in zich. Liefde voor alles wat groeit en bloeit en leeft op aarde, maar ook liefde voor alles wat zich binnen in de aarde bevindt.

Ik voel ook verdriet naar boven komen en terwijl ik dit typ begint Moeder Aarde te vertellen en ik geef haar alle ruimte:

Tijdens mijn ontstaan, oftewel mijn geboorte groeide er van alles. De evolutie heeft alle planten en dieren laten ontstaan en daarna kwam de evolutie van de mens op gang. Een mooi proces waar ik me goed bij voelde. Ik genoot ervan hoe de mens in beginsel omging met wat de aarde voortbracht aan gewassen, kruiden en groente. De mensen en dieren gebruikten wat ze nodig hadden om te leven. Niet meer en niet minder, niemand gebruikte meer dan ze zelf nodig hadden. Ze legden voorraden aan om de schaarse maanden te overleven en dat hadden ze ook nodig. Zowel de mensen als de dieren gebruikten wat ze op dat moment nodig hadden, maar dat is helaas tegenwoordig anders. Het lijkt wel of er een groep mensen is die nooit genoeg heeft. De goede mensen hoeven zich niet aangesproken te voelen, want ik weet dat er heel veel mensen zijn, zoals jullie Luisterkind-werkers en heel veel anderen, die voelen dat dit niet goed voor mij en de mensheid is. Maar er zijn ook mensen die alleen maar op winstbejag uit zijn.

Jagen om de trofee of slagtanen is toch niet nodig? Ontbossingen waardoor het ecologisch evenwicht verstoord wordt? Geloven zorgen voor oorlogen, waarom? Er is niets mis met geloven in een Hogere Macht, en of je die nu God of Allah noemt dat maakt geen verschil. Het is het instituut "kerk" dat voor dogma's zorgt. Waarom lieve mensen, waarom.....

Ik kan niet anders dan voor mijzelf opkomen en orde op zaken stellen. Door alle vernielingen die aangericht worden door mensenhanden is het evenwicht helemaal weg.....

Het is mijn grootste wens dat de mensen weer gaan luisteren naar hun gevoel en leren om weer van alles wat leeft te gaan houden. De aarde en de mensen hebben elkaar nodig om weer in balans te komen. Geef liefde aan elkaar en aan de natuur.

Ik hou van jullie en wil je graag van dienst zijn en blijven, maar evolueer met mij mee door zorgzaam te zijn voor je medemens en de natuur om je heen.

Een mooi gezegde komt bij me boven "Verbeter de wereld en begin met jezelf". Laat alle boosheid los en gebruik wat je nodig hebt, dan kunnen we nog heel lang genieten hier op aarde. Ga spaarzaam om met wat de aarde voortbrengt en ruim op wat je op kunt ruimen. Laat ook los wat je niet meer dient en blijf vooral niet in boosheid of wrok hangen. Daar lossen we niets mee op.

Het doet mij zo'n plezier dat steeds meer mensen anders naar de aarde kijken en beseffen wat er momenteel gebeurt. Sla de handen ineen. Ga spaarzaam met energie en water om, dan is er genoeg voor iedereen. Geef liefde aan de medemens, de dieren, de planten en gewassen en vergeet daarbij jezelf niet. Jij bent een prachtig mens en jij kunt er voor zorgen dat het tij keert. Dus zorg goed voor jezelf, dan kun je er ook zijn voor alles en iedereen om je heen.

Terug naar de Inhoudsopgave

32. Nicoline Valkenburgh – Soulview.nl

Nicoline Valkenburgh - www.soulview.nl

De avond voordat we met veel Luisterkindwerkers de afstemming gaan doen op Moeder Aarde, raak ik al in verbinding met haar. 's Morgens vroeg krijg ik informatie door en kan ik niet wachten tot de afgesproken tijd in de middag. Dus daar zit ik, vroeg in de ochtend, achter mijn laptop.

Moeder Aarde toont zich als een ware Godin aan mij. Ze is prachtig, vol vuur en liefde. Ze voelt sereen en warm aan en ik voel duidelijk haar innerlijke stilte. Die is zó groots, bijna niet te bevatten. De Godin Moeder Aarde bevindt zich in het midden van de aarde. Ze is blij met mijn komst en neemt me mee aan de hand. Ze heeft me veel te vertellen, laat ze me weten. Ze neemt me mee naar een plek midden in de aarde, daar ligt iets en het straalt licht uit. Het is zo verblindend dat ik er bijna niet naar kan kijken.

Dit is onze kracht, vertelt Moeder Aarde en we kijken samen naar dit enorme licht.

Ik voel me ontroerd.

Het is zo overweldigend dat ik even tijd nodig heb om me te realiseren waar ik nu eigenlijk ben, laat ik haar weten.

Ik geef je de tijd lieve Nicoline, en ik begrijp het. Het zijn het licht en de kracht van lang gelee... zegt Moeder Aarde.

We houden nog steeds elkaars handen vast daar midden in de aarde, bij het prachtige licht dat alle kanten op straalt.

Lieve Moeder Aarde ben jij ook de Godin van het licht vol vuur en warmte? vraag ik haar.

Ja lieve Nicoline van daaruit laat ik mezelf zien voor jullie mensen, om de aarde te helpen redden, mezelf te redden.

Dat klinkt best verdrietig Moeder Aarde, kun je me er meer over vertellen? vraag ik haar.

Jullie weten dat het niet goed gaat met de aarde. De buitenkant van de aarde wordt misbruikt en er is te weinig liefde en bewustwording voor haar. Dat sijpelt langzaam de aarde binnen en dat is al jaren zo aan de gang. Echter midden in de aarde heb ik mijn kracht nog niet verloren, daar bruist het volop van pure energie. En het is er voor iedereen, alleen weten veel mensen dit niet. Deze pure energie kan iedereen benutten, iedereen kan daar bij. Deze is alleen te gebruiken als je deze zuivere energie wilt gebruiken voor zuivere doeleinden. Dit is wat er nodig is, dit is wat ik je wil vertellen. Laat de mensen dit weten en

leer hen hoe zij gebruik kunnen maken van deze zuivere energie. Want hoe meer mensen dit weten, hoe meer er gebruik gemaakt mag worden van dit licht, deze kracht, dit vuur! Hoe meer mensen hier gebruik van gaan maken, hoe groter dit licht zal blijven. Want de negatieve energie van de mens, het misbruik van de aarde zal naar binnen sijpelen en zal op een dag het middelpunt van de aarde bereiken. Dit kunnen jullie als mensen tegenhouden door positief gebruik te maken van mijn kracht - in plaats van mij te ontcrachten!

Wat prachtig en verdrietig om te horen, lieve Moeder Aarde. Ik ben er heel stil van geworden. Ik ga zorgen dat veel mensen deze informatie krijgen, want de Aarde en haar licht en vuur mogen niet verloren gaan, zeg ik haar. Ik kijk haar aan en de Godin kijkt naar mij. Moeder Aarde kijkt niet verdrietig, maar straalt kracht en vastberadenheid uit.

Dat is heel fijn lieve Nicoline, dat jij dat wilt doen want weet je - dit zijn eigenlijk het licht, het vuur en de kracht dat de mens zelf ooit heeft helpen opbouwen. In de tijd van Lemurië en Atlantis, voordat ze ten onder gingen, hebben de liefde en het bewustzijn zich daar zo hoog opgebouwd en ontwikkeld dat het mij gevoed heeft. Dit waren voedende jaren voor mij. En zoals alles in dualiteit is gekomen, heb ik dat ook mee ervaren. Diep in mij heb ik dat mee gevoeld en dat is nog steeds aan de gang. Ondanks dat we naar betere tijden toe aan het werken zijn, terugkeren naar het licht en de liefde, is er nog veel werk nodig om het bewustzijn van de mens up te liften. Want na het vergroten van het bewustzijn komen de liefde, de harmonie en het licht vanzelf. Dat vloeit dan als vanzelf verder door. Maar dan moet de mens dit wel weten.

Ik merk dat ik niet veel hoeft te zeggen, laat ik de Godin weten.

Dat klopt, jij hoeft alleen maar te luisteren, net zoals vele anderen met jou, en gaan doen wat mijn hartewens is. Neem alles in je op tot in het diepst van je wezen. VOEL wat ik vertel, laat dit niet alleen een ervaring zijn, maar ga er daadwerkelijk iets mee doen wat past bij jou. Schrijf er een meditatie over om mensen naar deze diepte te begeleiden, zodat zij ook zullen voelen wat ik bedoel. Ik zal je bij het schrijven van de meditatie helpen, die maken we samen.

Wauw, dat vind ik een goed idee Moeder Aarde! Dat gaan we doen! zeg ik haar enthousiast. Zullen we wat dichterbij gaan kijken, lieve Nicoline?

Ja dat wil ik wel, laat ik haar weten.

Kom, zegt ze, en ze neemt mijn hand. Voordat ik het in de gaten heb vliegen we als het ware dichterbij. We vliegen richting het vuur, het licht en de warmte. Nog verder richting het midden van de aarde.

Ik voel geen hitte Moeder Aarde! zeg ik haar.

Dat klopt, zegt ze me terug.

En we vliegen verder totdat we stoppen op de rand van een steen.

Dat is zo zodat iedereen erbij kan, dat iedereen dit tot zich mag nemen zonder de handen eraan te branden, lacht ze naar me. Zie jij hoe het schittert? Hoe prachtig dit is?

Ik moet er bijna van huilen, zo mooi en zo groots is het! zeg ik.

De Godin slaat een arm om mij heen en samen kijken we naar dit geweldig mooie licht, de kracht en de wamte.

Hier trek ik me in terug als het me teveel wordt. Als ik het even niet meer kan verdragen dat de mens zo lomp met mij omgaat, zegt de Godin.

Ik vind het weer verdrietig om te horen. Hoe kan ik nog meer helpen? vraag ik haar. Door hier te zijn lieve Noline. Doordat je je open hebt gesteld om in contact met mij te gaan. Hierdoor blijven we in contact - ook na deze afstemming - en zal ik je keer op keer seintjes geven als je weer het licht uit deze aarde mag verbinden met de mens. Maak ze wakker Noline, jij bent één van de vele mensen die dit weten, maar dit is nog niet genoeg. Eigenlijk zou iedereen dit moeten weten en daaraan ga jij bijdragen! Het was de bedoeling dat jij dit mocht voelen vandaag, om dit verder te gaan brengen aan de mensen. Het is mijn grootste wens dat de mens van mijn bestaan afweet. Hoe bedoel je dat Godin? Iedereen weet toch dat ze op planeet Aarde leven? vraag ik haar.

Iedereen weet dat ik Aarde ben, maar slechts weinig mensen weten wat Aarde werkelijk is. Op welke planeet ze nu eigenlijk wonen. Velen leven hun leven voor zichzelf, niet wetende waarom ze nu werkelijk op aarde zijn. Ze hebben niet door dat ze meer liefde voor zichzelf en de ander zouden mogen hebben. Kijk maar naar alle gif en rommel die mensen zo dumpen of achterlaten. Dit is geen bewust Zijn, dit is er zijn voor zichzelf. Iedereen weet dat hij zorg moeten dragen voor de Aarde, maar velen hebben er maling aan, zijn onverschillig en denken dat een ander het wel zal doen. Dat is het onbewuste in de mens, dat wakker gemaakt moet worden. Moeder Aarde loopt onder het vertellen heen en weer over de steen.

Het spirituele in de mensen mag weer terugkomen, hun licht, hun kracht, hun bewustzijn, gaat de Godin verder. Hoe meer mensen gebruik zullen maken van dit grootse licht, de grootse kracht die zich midden in de aarde bevindt, hoe groter dit vuur zal worden. Als dat gebeurt is het bewustzijn van de mens aan het groeien - en dan zal ik je dat laten weten, lieve Noline.

Dan stapt Moeder Aarde weer op mij af en kijkt me aan. Binnen in het vuur zit de schat, de kern van al het leven. Als je dat weet aan te raken gaat je leven als een stroomversnelling leven. Dan snapt de mens alles weer! Vul je met deze schat, vul je eigen kern ermee! Het is met recht een schat en hij ligt daar gewoon voor jou! Voor iedereen!

Als ik contact maak met de kern voel ik het diep in mijn buik trillen. Wat een energie en wat een power! vertel ik aan Moeder Aarde. Jij hebt het net mogen voelen Noline, neem dit gevoel mee en betover elk mens hiermee. Het is de kracht van ons allemaal, en het is voor ons allemaal! Ik zou hier wel willen blijven Moeder Aarde, het voelt hier heerlijk! zeg ik tegen haar. Ja dat begrijp ik, en dat kan ook. Je kan hier zijn wanneer jij maar wilt. Voed je met dit licht en draag het uit. Dan voedt het mij ook en dat is precies wat ik nodig heb: voeding van bewust Zijn in liefde en licht!

We keren terug Noline, je hebt nu genoeg gezien. Er is werk aan de winkel voor jou - en ik help je met de meditatie.

Het volgende moment keren we weer naar boven, dat gaat best snel. En zit ik weer achter mijn laptop in mijn eigen huis.

Dank je wel dat je met mij in contact wilde treden vandaag! zegt Moeder Aarde.

Ik wil jou ook heel graag bedanken lieve Moeder Aarde, Godin van het Licht vol vuur en warmte. Wat een bijzondere ontmoeting!

We omhelzen elkaar en nemen afscheid, en de Godin zegt: Ga en leg je bezieling in alles wat je doet.

Wil je graag de meditatie van Moeder Aarde beluisteren? Klik dan op onderstaande link:

<https://www.soulview.nl/meditatie-moeder-aarde/>

Terug naar de Inhoudsopgave

33. Willemijn Rutters

Lieve moeder aarde wilt U ons a.u.b. vertellen wat U nu van de mensen, die op Uw planeet wonen en gevoed worden door U, nodig hebt om te mogen gaan helen.

6-01-2019

Apeldoorn

Lieve Willemijn, allereerst hartelijk dank dat je mee wilt doen vandaag, naast vele andere mensen die allen bezig zijn voor mij. Mensen die mijn boodschap willen ontvangen en deze willen vertalen en doorgeven. Ik voel hier grote dankbaarheid over. In de eerste plaats voor mezelf en daarnaast voor de mensheid. Alle mensen op aarde zijn namelijk afhankelijk van mij om ergens te verblijven en om te worden gevoed.

Het is duidelijk dat ik, "moeder aarde", nog nooit zoveel mensen tegelijkertijd heb gedragen en gevoed zoals momenteel aan de orde is. Daarnaast word ik inwendig alsmar leger en holler, omdat men blijft doorgaan met het delven van allerlei stoffen uit mijn binnenste, en er niets in terugkomt waarmee ik mezelf kan voeden - om op die manier de aarde in balans te kunnen houden. Er dreigt én door deze manier van mij leeg roven én aan de oppervlakte rooibouw plegen voor wat betreft ontbossing, ontginning en ga zo maar door, een grote onbalans in mijn leefsituatie. Deze gaat grote gevolgen geven voor alle mensen op aarde. Ik kan niet meer garanderen dat ik jullie allen op deze wijze kan blijven dragen en voeden. Jullie mensen nemen en nemen maar, echter iets teruggeven: ho maar! Dat gebeurt veel te weinig, slechts mondjesmaat.

Verder ontstaan er veel pijn en diepe wonden in mij vanwege de vele oorlogen die zich momenteel voordoen op aarde. Hiervoor roofst men ook veel delfstoffen uit mijn binnenste om er afschuwelijke wapens van te maken - die mens, dier en mij, "moeder aarde", doden daar waar ze terechtkomen. Nog steeds wordt er ongelofelijk veel afval geproduceerd en in grote hopen/bergen in en op mij gedumpt, zo van 'zoek het maar uit moeder aarde, wij zijn er vooralsnog vanaf'. Het doet mij enorm veel pijn en verdriet dat er zo weinig mensen zijn, die serieus aandacht vragen voor al mijn problemen en zo weinig nadenken over wat ze mij met hun leefgedrag allemaal aandoen. 98% van de mensheid is enkel met zichzelf bezig, om het voor zichzelf beter, prettiger en mooier te maken. En wat de ander niet heeft of tekort komt doet er niet toe - als zij maar krijgen waar ze denken recht op te hebben. Het egocentrisme viert hoogtij en dat gaat, wanneer dit niet gaat veranderen, zorgen voor de ondergang van mij als zijnde de planeet aarde en de aardemens als soort in het bijzonder.

Een tweede zondvloed is dus niet uit te sluiten, kijk maar naar de grote ijsoppervlaktes bij in het bijzonder Antarctica. Ze smelten als een gek en zullen ervoor zorgen dat het waterpeil op aarde in de oceanen en zeeën snel gaat stijgen. De ontbossing van de oerwouden maakt dat er grote gapende wonden in mij (moeder aarde) ontstaan, die niet meer geheeld kunnen worden. De grond zal gaan losbreken en wegspoelen onder de druk van tropische regenbuien. Mijn binnenwereld stort langzaam maar zeker in elkaar, hierdoor gaat de aarde

zakken en lopen vele eilanden en landen gevaar om onder water te verdwijnen. Zo zal het dan uiteindelijk gaan, verliest de mens het van het natuurgeweld, stort ik “moeder aarde” ineen en verdwijnt in het universum.

Wat ik vanaf nu nodig heb is zorg en aandacht voor het milieu. Stop de ontbossing, verminder de uitstoot van o.a. auto's, bedrijven, fabrieken, uitwerpselen van mens en dier. Houd op met kunststof produceren, en goedkope kleding die gemaakt wordt van slechte en ziekmakende stoffen. Houd op met vlees eten, ga meer plantaardig voedsel verbouwen en eten. Stop met de intensieve veehouderij en ga over op biologische landbouw, om op die wijze voedsel te produceren voor met name de mens. Het is relatief goedkoop en makkelijk in grote hoeveelheden te verbouwen/produceren. Dan hoeft er in de wereld geen honger meer te zijn onder mens en dier. Stop de multinationals. Zij hebben te veel macht, te veel geld, te veel eigen belangen die haaks staan op dat wat het individu en de mens als collectief nodig heeft. Roep de politici op om hun eigen ego te gaan loslaten en werkelijk te gaan luisteren naar de mensen die men vertegenwoordigt. Het gaat niet om het strelen van hun ego's, maar om wat het volk wil. Stop met concurreren en ga samenwerken, op deze wijze ontstaan er geen tekorten, maar ook geen overschotten.

Vraag aan elk individu op aarde om veel positieve gedachten te produceren, die zowel de mensheid als mij, “moeder aarde”, kracht en energie geven. Vraag aan elk individu om zichzelf en de medemens lief te hebben en te respecteren, zo kunnen we het kwaad in de wereld de baas worden en het goede laten overwinnen; dat is wat er nodig is. Als laatste doe ik een dringende oproep aan de mensheid om het leeghalen en roven van mij, als zijnde de aarde, te stoppen. Ga milieuplannen goed uitwerken en uitvoeren, op die manier kan het tij nog keren en kunnen we met elkaar ons (moeder aarde en de mensheid) redden van de ondergang.

Het is aan de mens, niet aan mij.

Vraag het collectief van de afstemmers om met elkaar af te spreken dat ze elke maand met elkaar op mij willen afstemmen en dan via het energetisch kanaal mij positieve, voedende en helende energie willen doorgeven/zenden. Eerst naar mij (moeder aarde), daarna naar het collectieve bewustzijn van de mensheid. Op deze wijze kunnen we met elkaar deze beweging in gang zetten en zij kan zich uitbreiden, als kringeltjes in het water nadat iemand er een steentje in heeft geworpen.

Dank je wel Willemijn en dank allen die vandaag, 6 januari, mij hebben gevraagd wat ik nu nodig heb. Ga ervoor met elkaar en dan gaat de beweging, de stroom, groeien en komen er mooie dingen tot stand.

Terug naar de Inhoudsopgave

Moeder Aarde voelt de liefde in onze intentie, een gevoel van saamhorigheid en de wil haar te helpen. Want willen wij overleven, dan heeft zij hulp nodig. Altijd heeft zij alles alleen gedragen en tot de Industriële Revolutie lukte haar dit met gemak, verlangde zij niets van ons, was zij onze sherpa. Sindsdien is het steeds moeilijker geworden en zeker de laatste decennia raakt zij overweldigd door alles wat er gebeurt. De vervuiling, het gewicht dat zij letterlijk en figuurlijk moet dragen, de onttrekking van haar grondstoffen, en vooral de snelheid waarmee dat gaat. Ze heeft het gevoel constant achter de feiten aan te lopen en weet niet meer waar ze het moet zoeken. Ze is verward, soms ontredderd, maar vooraan staat nog altijd haar liefde voor alles wat op en in haar leeft, alles wat haar nodig heeft. Het is alsof de mensheid nog een kind is, zich niet bewust van de gevolgen van haar daden. Een aantal mensen zien dit in, maar zij zijn nog met te weinig om het keerpunt te bereiken.

Maar dat keerpunt gaat komen, daar is zij van overtuigd. En sneller dan wij nu denken. Wel betekent het dat hoe langer dit nog duurt, hoe langer het duurt voordat Moeder Aarde zichzelf kan herstellen. Voor dat herstel heeft zij het nodig dat wij haar een adempauze geven. Een adempauze om uit te hijgen, overzicht te krijgen van de schade, om vervolgens weer met volle energie verder te kunnen. De energie van Moeder Aarde is onuitputtelijk. Zij is de eeuwige bron van jouw energie, van mijn energie, van ieders energie. Maar die energie moet wel de kans krijgen rijkelijk te vloeien, zonder dat zij alles nodig heeft om zichzelf staande te houden.

Dieren nestelen in haar, wanen zich veilig. Moeder Aarde heeft onze hulp nodig om die veiligheid ook echt te kunnen bieden. Nu wordt die veiligheid als bij verrassing keer op keer geschaad. Prachtige dieren die met uitsterven worden bedreigd, prachtige dieren die wij nodig hebben om te overleven. Laat iedere soort zich herstellen, laat ieder ras bloeien en groeien, laat de natuur zijn werk doen en laat de technologie het niet kapot maken. Bomen, planten, bloemen... alles groeit door hun verankering in Moeder Aarde. Vol energie reageert de flora op de seizoenen. Seizoenen die nu van slag raken door de acties van de mens. De snelheid waarmee wij prachtige, oeroude bomen naar beneden trekken is te groot. Laat alles bloeien en groeien en laat de machinerie het niet kapot maken.

Velen steken hun kop in het zand, velen zijn zich niet bewust van wat er gebeurt, velen denken dat het zo'n vaart niet zal lopen. De waarheid is, dat wij het haar onmogelijk maken om alle flora en fauna gezond te houden. Alle flora en fauna, dus ook de boom die ons zuurstof geeft, en dus ook wij zelf. Het wordt tijd de handen ineen te slaan. Om de rijkdom van Moeder Aarde te verdelen over alles en iedereen. Voorbij aan landsgrenzen, voorbij aan culturele grenzen. Om te overleven hebben wij elkaar nodig, niemand uitgezonderd. Zie elkaars sterke kanten, gebruik de kracht van een ander op de vlakken waar jijzelf beperkter bent. Kijk naar elkaar en leer, oordeel niet. Want wat maakt het nu uit hoe iemand eruitziet, waar hij in gelooft of van wie zij houdt. We zijn allemaal hetzelfde én uniek tegelijk.

Iedereen kan helpen het keerpunt te bereiken. Wees niet bang openlijk te praten over wat Moeder Aarde nodig heeft. Pak die dingen aan waar jijzelf invloed op hebt. Wat een ander bij jou ziet, zorgt voor een stukje bewustwording. Die bewustwording springt over van de een naar de ander, zoals het ene dominosteentje het volgende raakt. Die bewustwording is bij iedereen nodig, van wetgever tot

uitvoerder, van Oost naar West. Denk niet dat je alleen niets kunt bereiken. Niemand staat alleen, wij zijn allemaal onderdeel van hetzelfde mechanisme en iedereen kan de raderen laten draaien.

Samen komen wij verder, samen stijgen wij over onze vooroordelen uit, samen staan wij sterk, en samen leven wij voort.

[Terug naar de Inhoudsopgave](#)

35. Monica Kemner-Lankreijer Luisterfeest

Als ik mij op jou afstem, lieve aarde, dan ontvang ik veel warmte en liefde. Warmte en liefde voor de mensheid. Je bent blij met ons omdat wij dingen kunnen doen voor jou, waardoor het goed met jou gaat. De dieren en de natuur hebben ons nodig. We mogen echt blijven. Wel ben je teleurgesteld dat wij niet zo blij zijn met jou. Althans dat denk je. Want de mensen zorgen niet zo goed voor jou. Eigenlijk zorgen ze ook niet goed voor elkaar en voor zichzelf. Dat maakt jou verdrietig. Waarom kunnen we niet samen leven, hand in hand, net als de dieren? Waarom is er niet voor iedereen een plek, net als in de natuur?

Natuurlijk is het dierenrijk wat harder dan wij mensen, dat weet jij ook wel. De sterkste overleeft en de zwakkeren sterven... Maar wanneer ben je de sterkste? Als je de meeste centjes hebt? Als je het grootste huis hebt? Als je het hardst schreeuwt? Als je het wint van een ander in een gevecht? Daar gaat het allemaal niet om. De mensheid drijft af van waar het over gaat. Meer en beter is niet sterker, het verzwakt juist. Het maakt je kwetsbaar, want je kunt het ook weer kwijt raken. Je gaat je er anders door gedragen, waardoor je niet meer echt bent. Je verliest jezelf volledig en dat maakt je zwak. Dat is zichtbaar en voelbaar en uiteindelijk heel eenzaam. Jezelf verliezen betekent het blokkeren van je levensenergie. Daar word je ziek van en kun je dood van gaan. Niemand wil dat toch?

Lange tijd heeft de aarde met ons meegedeind in de hoop dat wij, mensen, zouden leren en ons gedrag zouden aanpassen. Beter voor onszelf en elkaar zorgen, en beter voor de aarde zorgen. Dankbaar zijn voor hetgeen de aarde ons biedt. Dat we hier mogen zijn met elkaar om te leren, te genieten en te spelen. Er zijn zo weinig mensen dankbaar. Daar begrijp je niets van. Er luisteren zo weinig mensen nog naar zichzelf. Je innerlijke stem, je intuïtie, wijst je de weg. Die vertelt je wat je nodig hebt om fijn te leven en te kunnen overleven, net als de dieren, de bomen en de planten. Zij weten wat ze nodig hebben om te leven, te overleven en zich voor te planten. Ze zorgen voor een fijne plek, eten en drinken om te groeien en te doen waarvoor ze op aarde mogen zijn. Wij verpesten dit proces. Fijne plekken worden minder fijn, dieren en planten/bomen sterven uit of leven op plekken waar ze niet thuis horen, met alle gevolgen van dien. Ze raken verward en zijn uit verbinding met dat waarvoor ze hier op aarde zijn.

Mensen ook. Zij zijn het contact kwijt met waar ze voor op aarde zijn. Ze weigeren hun lessen te leren en het geleerde weer toe te passen. Als iedereen teruggaat naar zichzelf, luistert naar zijn eigen hart en onderzoekt wat hij of zij te doen heeft hier op aarde, dan ontstaat er iets heel anders. Leren mag, even de weg kwijt zijn en falen mag ook, dat zijn juist de beste lessen - als je maar door gaat en de draad weer oppakt. Mensen weten het zelf en moeten teruggaan naar hun kern. In contact komen met hun levensdoel en dit nastreven, dan zul je zien dat er voor iedereen een plek is hier op aarde en ook de aarde in goede gezondheid voortleeft. Er zullen geen levensdoelen zijn als moord en doodslag,

als het plunderen van de zee, als het vervuilen van de lucht .... Kijk naar wat echt nodig is om jouw leven te leven en jouw levensdoel na te streven...dan kun je vast heel veel veranderen. Het hoeft niet groots, het kan ook in kleine stappen. Een glimlach, een aai, een helpende hand, een beetje minder, in ieder geval met aandacht en compassie. Samen staan we sterk en kunnen we het tij keren. Dank je wel lieve aarde, voor deze mooie boodschap!

[Terug naar de Inhoudsopgave](#)

36. Marjolein Joosten

Zielsontmoeting - Energetisch - Nieuwetijds

Wanneer ik mij op moeder Aarde afstem ervaar ik volop beweging. Niet zomaar draaiend in een bepaalde cadans, maar met een hortende en stotende beweging. Er zit geen vloeiende lijn in. Wanneer de aardbol ronddraait vallen een aantal donkere stukken op, deze liggen verspreid op de bol.

Ik hoor een diepe zucht, die vanuit het binnenste van de aarde komt. Het is alsof hij van heel ver moet komen, zo diep zit hij geworteld. Een zachte, zware stem fluistert.

Het leek zo mooi te worden, de idealen waren uitgezet. Het moest een aarde worden waarin licht zou overheersen zodat het donker niet inktzwart zou zijn.

Het ideaal dat de bewoners meer zouden gaan geven dan zouden nemen, zodat er voor eenieder die geen rijkdom bezat ook wat te halen viel.

Ik heb me vergist, klinkt het nog zachter. Het is alsof er een tsunami aan hebzucht zich over mijn bol heeft verspreid. Mensen willen meer en meer. Het geven en nemen is niet meer in evenwicht. Dat geeft frictie en vooral onbalans.

Waar is de onbaatzuchtigheid gebleven? Waar is het licht waaraan eenieder zich kan warmen in mindere tijden? De natuur wreekt zich en laat zich op manieren zien die de mens liever niet heeft, maar nog valt het kwartje niet. Heeft de mens nog niet door dat de vele rampen ontstaan als reactie op hemzelf?

Er kan alleen weer balans komen wanneer de mens minder gaat nemen en weer gaat geven. Niet alleen letterlijk geven maar ook figuurlijk.

Tijd geven aan een ander, aandacht geven aan de ander, er ZIJN voor de ander.

Egoïsme en materialisme van het individu omzetten naar saamhorigheid en eenheid vormen.

Delen in plaats van nemen, liefde verspreiden al is het op kleine schaal.

Iedere stap die we zetten met z'n allen kan het pad dat we bewandelen alleen maar meer begaanbaar maken, zodat we in tijden van nood een stevige ondergrond hebben om op terug te vallen.

Dat is het enige dat ik vraag van de bewoners van deze bol.
Doe een stap terug, minder is meer.

www.zenvenlo.nl

Marjolein Joosten

Terug naar de Inhoudsopgave

37. Jacqueline Haspels

Afstemming op Moeder Aarde

06-01-2019

Als ik op moeder aarde afstem komt er een misselijk gevoel boven met hevige braakneigingen, alsof alles wat er teveel is uitgespuugd moet worden. Moeder aarde is schoon schip aan het maken, alles wat haar nu niet meer dient spuugt ze uit. Er is teveel rommel in en op haar gedumpt, zowel fysiek als energetisch en ze wil het kwijt. Het maakt haar ziek en misselijk. Door het uit te spugen kan ze zichzelf van binnen reinigen. Ze spuugt vuur en schudt haar veren - door te schudden herschikt ze zichzelf weer en ze spoelt zichzelf schoon. Het is tijd voor grote schoonmaak, tijd voor verandering, tijd voor een andere energie.

Door zichzelf te reinigen van alles wat haar niet meer dient probeert ze de mensheid wakker te schudden. De mensheid is grotendeels het contact, de oerverbintenis met de moeder, verloren. Ze wil graag dat de mensheid zich weer bewust wordt van het leven op aarde, dat mensen zich echt diep van binnen weer bewust worden dat ze gedragen worden, en dat alles wat ze nodig hebben er al is. Als er een diepe wezenlijke bewustzijnsverandering plaats gaat vinden waarin mensen zich ten diepste gaan realiseren dat alles leven bevat, alles energie is en gelijkwaardig, dan zal er diepe rust ontstaan. Er zal een kalmte in de wereld voelbaar zijn.

Moeder aarde heeft de kracht om zichzelf te herstellen, zichzelf te reinigen en daar is ze nu volop mee bezig. Het is tevens haar vraag om respect, om gezien en gevoeld te worden. Ze zou zo graag willen dat we als mensen eens heel bewust stilstaan op haar, haar voelen onder onze voeten, bewust ervaren dat we gedragen worden door haar, dat we onze zintuigen open zetten en een moment per dag eens heel bewust kijken, voelen, luisteren, ruiken en proeven. Ze zou ons zo graag willen omarmen, ons willen wiegen in al haar schoonheid. Haar grootste wens is dat wij, haar bewoners, wakker worden. Daarom schudt en spuugt ze met grote regelmaat. Kijk mij, zie mij, voel mij, hoor mij, schreeuwt ze uit - dat is alles wat ze vraagt. Als je haar echt in haar volle schoonheid gaat zien, horen, voelen, ruiken en proeven dan kan het niet anders dan rust gaan geven op alle niveaus, dan zal er een samenwerking kunnen ontstaan met wederzijds respect en liefde. Zij heeft de kracht, zij overleeft het wel zoals ze al zo lang doet. Ze vraagt aan ons om echt gezien te worden in al haar pracht en ze weet dat als wij haar echt gaan zien, de eerste stap naar verandering al is gezet. Ze weet dat er mensen zijn die nog heel dicht bij haar staan, mensen die met haar samenwerken en haar respecteren in haar hele zijn. De groep is klein, maar ze zijn er. Moge hun wijsheid zich steeds verder uitspreiden over de wereld. Dit is mijn boodschap.

Met liefde geluisterd door:

Jacqueline Haspels

www.jacquelineluistert.nl

Terug naar de Inhoudsopgave

38. Esselien Nijenhuis Ouwehand

Luisterkindwerker
Esselien
ik luister...

Afstemming op de aarde

Op de vraag wat moeder aarde mij te vertellen heeft komt het volgende naar voren.

Laat de mensen beter omgaan met mijn grondstoffen, ik ben niet onuitputtelijk.

Wees zuinig op mij en vergeet niet te leven alsof het de laatste dag is.

Mensen zijn heel makkelijk in het weg gooien van alles - en nog wat: wees zuiniger.

Ze denken niet na!!

Er moet meer verantwoordelijkheid komen; jullie leven nu, maar na jullie komen er ook nog mensen.

Dat wordt nog wel eens vergeten.

Er moet een omslag komen in denken en doen.

Op de Wereld is er chaos, er is verdriet en ruzie, er is ook droogte en er zijn overstromingen.

Het is 1 voor 12. Tijd om nu in actie te komen.

Jullie hebben geen tijd te verliezen.....

Er moeten dingen in actie gezet worden.

Het mag klein beginnen, maar begin eraan.

Stel niet uit tot morgen wat nu gedaan kan worden.

Als de mensen nu met zijn allen de aarde omarmen en goed voor haar willen zijn, is de eerste stap gezet.

En gaat het vanzelf groeien.

Dat is de actie die gegeven moet worden.

Luisterkind Esselien

“Ik Luister”

Terug naar de Inhoudsopgave

39. Anja Vrugink

Lieve Aarde,

Ik voel dat ik boven de aarde word gezogen, moeder aarde wil dat ik het van boven af zie. Ze wil mij laten zien wat ze nodig heeft om niet sneller op te raken. Ze laat mij zien wat voor een mooie stukken natuur er nog zijn, ze laat mij een mooi oerwoud zien, waar veel mooie grote bomen staan en waar veel wilde dieren leven. De dieren zijn er gelukkig en planten zich voort, zo blijft deze mooie natuur leven. Opeens laat ze mij zien hoe snel wij, de mensen, deze mooie natuur kunnen laten verdwijnen. Alles wordt donker en zwart, bulldozers maken alle grote bomen kapot. Doordat de mens in dit stukje natuur komt verdwijnen de dieren, alles wordt uit elkaar getrokken. De aarde wordt op deze manier uit elkaar getrokken, moeder aarde moet hier om huilen en daardoor ontstaan er steeds meer verschuivingen van de natuur. Opeens zijn er rivieren op plekken waar ze voorheen nooit zijn geweest. De aarde huilt letterlijk. Van binnen uit kookt ze dan ook, dit laat ze zien door middel van vulkaanuitbarstingen. Wat doen wij mensen er dan mee? Niks. We blijven natuur kappen, laten nog meer dieren uitsterven, wij mensen maken er echt wel een beetje een puin hoop van - en dan gaan we ook nog eens kijken of ergens anders op een planeet leven is. Ze vraagt zich af of wij dan echt niet zien wat wij veroorzaken. Moeder aarde is boos op ons, dat we niet samen onze krachten bundelen en door middel van bewuster te leven met de aarde, om de aarde te sparen en dan hoeft moeder aarde niet elke keer te laten zien dat ze boos op ons is. Ze wil graag dat we elke dag een beetje meer bewust kijken, voelen wat moeder aarde nodig heeft. Ze stelt voor om elke dag als wij opstaan te kijken: welke bijdrage kan ik vandaag leveren aan moeder aarde? Moet ik vandaag met de auto naar mijn werk? Heb ik die spullen die ik in huis heb staan echt nodig? Het proces dat een product nodig heeft totdat het bij jou

op de vensterbank staat; hoeveel schade heeft dat moeder aarde gebracht? Hoelang duurt het totdat moeder aarde deze schade weer hersteld heeft? Ze wil graag elke keer als we iets doen dat schadelijk voor moeder aarde is, wij, de mensen, ons bewust zijn van wat we anders hadden kunnen doen, en zo de schade aan de aarde hadden kunnen beperken.

Moeten wij het hout uit het prachtige oerwoud hebben of kunnen wij het doen met het hout uit speciaal geplante bossen? Ze vraagt zich af of we kunnen genieten van de schoonheid van moeder aarde zonder dat wij haar moeten beschadigen omdat onze hebzucht groter is dan ons gevoel. Wees bewust van de dingen die we doen, je kunt zo snel moeder aarde boos maken, dit laat zij dan zien door middel van natuurrampen. Hoe veel natuurrampen moeten er nog komen? Draag een steentje bij om dit te voorkomen, door elke dag bewust een stukje terug te geven aan moeder aarde.

Anja Vrugink, De wens van jouw ziel

[Terug naar de Inhoudsopgave](#)

40. Petra van der Gulik

Afstemming Moeder Aarde

Datum: 6-1-2019

Moeder Aarde wat heeft u mij te vertellen?, begin ik mijn afstemming en direct is er contact - alsof ze op mij zat te wachten.

Wat fijn dat er zoveel aandacht voor mij is, zegt Moeder Aarde direct als ik contact met haar maak. Ik heb zo'n pijn, verzucht zij. Zo'n pijn. Ik ben in staat om veel te dragen. Maar zoveel, het is ondragelijk voor mij geworden.

Ik luister Moeder Aarde, kunt u mij meer vertellen over wat ondragelijk voor u is geworden?, vraag ik.

Lief kind, ik ben blij dat ik mijn hart bij je uit mag storten. Luister maar naar wat ik je te vertellen heb, zegt ze.

En ik zie Moeder Aarde als een wijze oude vrouw in een schommelstoel zitten, en ik zit als een klein meisje op mijn knieën op de grond voor Moeder Aarde. Er branden kaarsen in de ruimte. Ik voel me veilig en voel veel respect voor Moeder Aarde. Ik kijk Moeder Aarde hoopvol en vol spanning aan om het verhaal dat komen gaat.

Weet je lief kind, begint Moeder Aarde haar verhaal, ik geloof dat alles zo zijn reden heeft. Soms moet het ene ervaren worden om het bestaan van het andere te kunnen zien. Het te kunnen herinneren, beter gezegd. Een mens is in staat heel veel te dragen. Als hij denkt het niet meer aan te kunnen, put hij toch weer kracht uit iets. En is hij tot meer in staat dan gedacht. Gesterkt door de onuitputtelijke bron, kracht en rijkdom van Vader Hemel en Moeder Aarde. Wat niet altijd zo bewust wordt ervaren, maar dat is goed, mijn lief kind. Als dienaar en geboortegever aan het leven is het mijn taak om alles wat zich in en op mij bevindt onvoorwaardelijk lief te hebben en te steunen. Ook dat wat mij probeert te ruïneren, mij pijn doet, mij beetje bij beetje afbreekt. Terwijl Moeder Aarde dit zegt zie ik de pijn en vullen haar ogen zich met tranen.

De onuitputtelijke bron waaruit wordt getapt is niet zo onuitputtelijk als gedacht, gaat Moeder Aarde verder. Al een aantal keer heb ik alarm geslagen, met dat wat jullie natuurgeweld en rampen noemen, maar ik word niet gehoord. Daarom ben ik ook zo dankbaar dat jullie nu in groten getale naar mij luisteren en dit verder verspreiden. Zij kijkt mij liefdevol aan en geeft een aai over mijn bol.

Je moet weten: haat, oorlog en geweld zijn van alle tijden. Als Moeder Aarde is het mijn taak alles en iedereen welkom te heten, een plek in mijn schoot te geven en te omarmen. Of dit nu liefde is, of haat. Licht of donker. En van welke afkomst dan ook. Iedereen hoort erbij en ieder heeft haar of zijn lessen te leren en is op zijn of haar pad naar bewustwording. De één is verder dan de ander. Heb daar geen oordeel over lief kind, en verwijt de ander niets. We kunnen het hen niet kwalijk nemen, spreekt Moeder Aarde mij toe. Ze voelt het goed aan. Ik wil wat zeggen, hier op ingaan met hoe oneerlijk ik het allemaal vind, dat ik het niet begrijp, het leed en de ellende in de wereld. Het spel van macht en onmacht. Maar ik zeg niets, want ik beseft ook dat ik ook zo mijn lessen heb te leren - andere weliswaar.

We zitten een tijdje in stilte. Ik voel me de volwassen 'ik' worden en Moeder Aarde wordt weer de aardbol. Er gaat van alles door mij heen. Ik voel mij ongemakkelijk. Draag ik wel voldoende bij aan de voeding van de aarde? Doe ik wel voldoende mijn best om Moeder Aarde schoon te houden en niet verder uit te putten? Moet ik ook niet Moeder Aarde onvoorwaardelijk liefhebben zoals ze mij lief heeft? Maar ik heb nooit zo gevoeld dat ik welkom ben. Het maakt me verdrietig en ik voel schaamte. Schaamte omdat ik hier zit in

gesprek met Moeder Aarde maar zelf ook niet voldoende bewust met haar omga. Schaamte omdat ik moeite heb om mij te verbinden met de aarde, omdat ik moeite heb met mijn fysieke bestaan. Schaamte omdat ik het vele mooie dat de aarde te bieden heeft, niet goed kan zien en voelen. Ik vaak niet kan genieten van het schone, het mooie, door dat wat er zich voor mijn ogen ook afspeelt. Het stemt mij verdrietig.

Moeder Aarde ziet het gebeuren en we zijn weer terug in de eerdere setting. Ik ben weer een klein meisje en Moeder Aarde een wijze oude vrouw. Ach lief kind, zegt ze. Je hoeft jezelf niets te verwijten, of je te schamen. Ik neem jou niets kwalijk, niemand niet, maar precies jou heb ik nodig, zegt ze.

Ik kijk op met mijn betraande gezicht. Mij?, vraag ik. Waarom ik?

Niet alleen jij, iedereen die openstaat, maar jij kan me wel goed helpen mijn boodschap verder te verspreiden, geeft Moeder Aarde aan. Ik begrijp je heel goed, lief kind. Met al jouw licht en je hoge trillingsfrequentie voel jij je in eerste instantie niet thuis bij mij. Ik draag veel donkerte en mijn energie is zwaarder. Dat resoneert niet bij je, zegt ze begripvol. En zo zijn er veel meer zoals jij die het licht en de liefde dragen maar dit niet neer kunnen zetten omdat ze zich verjaagd voelen. Niet welkom. En hun afgescheidenheid en eenzaamheid worden versterkt, waardoor ze zich liever terugtrekken. Maar wat nou lief kind, als dit nu precies is wat ik nodig heb?, vraagt Moeder Aarde. Mijn bron raakt op en heeft voeding nodig. Voeding in de vorm van licht en liefde. Breng de hemel hier op aarde, en zij slaat haar

handen ineen. Moeder Aarde wordt enthousiast en haar ogen beginnen te twinkelen. Hoe zou dat zijn, lief kind?, vraagt ze enthousiast. Raak alles aan met jouw licht en liefde en zie hoe het verandert, gaat ze enthousiast verder. Als een magische toverstaf. En besef ook, dat het er al was. Maar nu jij je eigen laagje eromheen legt, creëer je je eigen paradijs. En ze begint steeds meer te stralen. Verbind je met mij lief kind, ik heb je nodig, net zoals jij mij ook nodig hebt om het aardse te kunnen leven. Toe lief kind, verbind je met mij en laat steeds meer wezens zoals jij, zich met mij verbinden. Verenig jullie. Zodat het licht en de liefde zich steeds meer kunnen verspreiden, als een vuur dat aangestoken wordt. Moeder Aarde pakt me vast en ze danst met me de ruimte door. Ik voel het vuur dat in haar wakkert. De voeding die zij nodig heeft om niet uitgeput te raken. Ik ben nog wat verbijsterd. Ik laat mij meevoeren door de ruimte maar besef nog niet helemaal wat er gaande is. Is dit echt alles wat er nodig is?, vraag ik mij af.

Moeder Aarde lijkt mijn gedachte alweer gelezen te hebben. Ja lief kind, dit is alles wat er nodig is, zegt ze tegen me. Zo klein, kan groots uitpakken. Ga maar in je licht staan, doe maar en laat de liefde maar stromen, moedigt ze mij aan. Zie mijn schoonheid en verbind je daarmee. Fijn, lief kind dat je voor mij bent. Ik ben er altijd voor jou geweest en zal er altijd voor jou zijn. Ze kijkt mij recht in de ogen aan en ze

lacht er vriendelijk bij als ze dit zegt. Dit is een kort maar intens moment. Ze maakt aanstalten om te gaan.

Het was mij een waar genoegen, lief kind zegt ze. Dankjewel dat je er bent, lief kind. Ga je waarde maar zien en omarmen. Lief kind, je bent prachtig. Ze pakt me stevig beet. Ik besef het nog steeds niet helemaal.

En dit is niet alleen een boodschap voor jou, maar een boodschap aan iedereen die het wil horen, zegt ze tenslotte. En dan gaat ze. En ik voel hoe licht en liefdevol Moeder Aarde kan zijn en dat we haar mogen koesteren en voeden, zoals zij ons voedt en lief heeft.

Petra van der Gulik Coaching/
Kindercoach Amsterdam
Gespecialiseerd in hooggevoeligheid
en nieuwtijdskinderen

Luisterkind afstemmingen
Kinderen en volwassenen
Geboorteverwerking
Geboortebegleiding
Kinderwens

Petra van der Gulik
06 29 31 56 84
info@petravandergulik.nl
www.petravandergulik.nl
Facebook: kindercoachamsterdam

[Terug naar de Inhoudsopgave](#)

41. Annemarie Hinnen

06-01-2019.

Afstemming op Moeder Aarde.

De reactie van Moeder aarde op dit initiatief is de volgende:

“De bereidwilligheid van de mensen om me hun liefde te schenken is zo onuitsprekelijk prachtig!!....Ik voel mijn Hart weer kloppen!

Ze vervolgt het gesprek:

“De juiste intentie is heel belangrijk bij het gebruik van mijn grondstoffen.

Gebruik in plaats van misbruik

Dankbaarheid in plaats van hebzucht.

Dit zal al een groot verschil gaan maken.

Verder zijn we hier met zijn allen en zullen we ook met zijn allen verder kunnen gaan. Alles wat daarvoor nodig is, is respect voor de ander, voor de aarde, voor de medemens, voor elk levend wezen. Alles heeft een functie. Het bewust zijn daarvan zou al een hele grote stap voorwaarts betekenen.

Moeder Aarde doet een oproep aan ons:

“Mijn lieve aardbewoners....in het kort wil ik je dit vragen:

Geef liefde aan elk levend wezen... hoe klein en onbetekenend het ook lijkt te zijn...alles speelt een rol in het grotere geheel.

Respecteer de medemens en de natuur alsof ze een deel van je is.

We zijn allen één, of je dit nu wel of niet bewust kunt ervaren.

Geef liefde aan de zwakkeren....ooit stond jij op die plaats en werd je geholpen om verder te komen op je weg. Alles heeft een reden, niets gebeurt zomaar....

Vergeet nooit dankbaar te zijn voor alles wat je ten deel valt, al lijkt het nog zo onbeduidend, het is een gift vanuit de Goddelijke Bron.

Wees wijs en neem niets zonder meer aan.

Ga je eigen pad met respect voor dat van de ander en probeer nooit een ander jouw pad op te dringen.

Je bewustzijn zal groeien als je op deze manier leeft. Dit bewustzijn zal alles om je heen aanraken. Daarmee groeit de gehele mensheid naar het volgende evolutieniveau.

Leer dát wat je aanspreekt.

Laat je inspireren door wijsheden die je raken, maar neem van mij aan...deze zijn voor iedereen verschillend.

Heb elkaar lief, zonder reserve of laatdunkendheid. Niemand is meer waard dan een ander.

We zijn allen ÉÉN.

“Dit was mijn oproep voor de mensheid”.

[Terug naar de Inhoudsopgave](#)

42. Paulette Kreuk – Paulette Schrijft

Moeder Aarde ontmoet ik bij haar huis. Het is een eenvoudig huisje op een open plaats in een bos, met een tevreden rokende schoorsteen, rieten dak en sober uiterlijk. Het heeft een hoog opabakkenbaard gehalte.

Als ik door de houten deur naar binnen kom, ruikt het in het huis naar kruiden, naar vers bereid voedsel. De geuren heten me een warm welkom, ik voel me meteen thuis. De inrichting van het huis is sober maar doeltreffend. Een tafel met een paar stoelen, een woonkamer met open haard, en er staat een bed in het huis. Het valt me er op dat er geen televisie of andere moderne zaken zijn. In het bed ligt een vrouw. Ze heeft mij al gezien en wenkt me bij haar te komen. Ik schenk thee voor haar en voor mezelf in en ik ga op de stoel naast het bed zitten.

De vrouw op het bed is een oudere vrouw, ze heeft rimpels in haar gezicht die wijsheid en warmte uitstralen. Ik krijg direct een moedergevoel van haar. Alhoewel de vrouw oud is, oogt ze niet ziek of stervend. De vrouw pakt mijn hand en houdt hem liefdevol vast.

Hallo, mijn lieve kind, mijn lieve Paulette. Ik heb lang op je gewacht, ik ben zo blij dat je er bent. Zegt de vrouw tegen mij, met een warme, bekende stem.

Hallo, ik ben ook blij hier te zijn. Antwoord ik. Wat woont u mooi zeg. Een heerlijke rust straalt uw huis uit, en zoveel warmte en geborgenheid. Hoe gaat het met u? Waarom ligt u op bed? Vraag ik nog wat ongemakkelijk.

De vrouw zucht, neemt mijn handen nog wat steviger vast en geeft er een klopje op.

Och, mijn lieve kind. Ik ben zo moe hè, zo moe. Ik kan niet veel meer doen, ik moet veel rusten om mijn laatste reserves niet te verspillen. Behalve de dagelijkse zorgen voor mijzelf en de wereld, kan ik nog maar weinig extra dingen doen. Ik heb geen energie meer voor klusjes, voor oplapwerk, voor onderhoud, laat staan voor verbouwingen of vernieuwing. Oeff... zegt de vrouw en ze zucht diep. Hoe heet u? Dat vind ik fijner praten. U weet mijn naam wel, maar ik uw naam niet. Vraag ik.

Ik ben je Moeder, lief kind. Ik ben Moeder Aarde. Ja, zo heet ik echt. En ik besta echt. Helaas denken veel mensen dat ik fictief ben. Dat ik niet besta. Maar hoe kan de wereld draaien, hoe kan de wereld zich verversen, hoe kan de wereld bestaan, zonder dat iemand ervoor zorgt? Dat doe ik, al duizenden en duizenden jaren. Hoe kan men mij nu vergeten, tot fictie verheffen? Tja, dat zullen de consequenties van de moderne tijd wel zijn... verzucht Moeder Aarde zich.

Ik ben zo blij u te mogen ontmoeten. En zo verheugd dat ik met u tijd mag doorbrengen. Het voelt alsof ik u al zo lang ken, ik voel me thuis bij u. Hoe komt dat, heeft iedereen dat? Vraag ik.

Lief kind, niet iedereen voelt zich zo thuis bij mij. Jij wel. Jij bent sterk verbonden met de natuur, jij weet wat de natuur kan brengen om de mensheid te dienen. En je weet dat jij een onderdeel bent van de natuur, dus dat je onderdeel bent van de cirkel des levens. Door jouw verbondenheid met de natuur, ben je automatisch verbonden met mij. Ondanks je leeftijd, ben je wijs. Door al jouw jaren, ook in vorige levens, heb jij veel wijsheid opgedaan over de natuur en de aarde. Jij bent een van mijn leerlingen en je mag eraan bijdragen om de mensheid dichterbij de natuurlijke wijsheid en geneeskraft te brengen. Daar is geen wetenschap en chemie voor nodig, laat de natuur eens zijn werk doen. De natuur is zoveel sterker. Ach, ja... dat weet jij natuurlijk al. Maar dat mag je overbrengen naar de mensen. Als een soort prediker mag jij de natuurkracht gaan verspreiden. Zegt ze.

Moeder, dat vind ik een ontzettend mooi bericht en mooie opdracht. Maar om eerlijk te zijn, kom ik hier niet voor mezelf. Ik kom voor u. Hoe gaat het met u? Vraag ik.

Moeder Aarde begint te lachen.

Al de hele dag deel ik boodschappen uit aan allerlei mensen. Opdrachten, boodschappen, woorden over mij die verspreid mogen worden. Met al die boodschappen ben jij de eerste die aangeeft dat het niet om jou gaat. Maar wat ik wil, is jou en de wereld een boodschap geven over hoe het met me gaat. Dus luister goed.

Het gaat rampzalig met me. Hoe we nu leven, kan het niet langer doorgaan. Ik ben uitgeput en heb weinig krachten meer om reserves aan te spreken en de wereld draaiende te houden. Het tij moet keren, anders gebeurt er een ramp. Waarschuwt Moeder Aarde mij.

Is het zo dat er daadwerkelijk een ramp gaat gebeuren? Stopt alles op de aarde dan? Vraag ik haar. Ik weet niet wat er gebeurt als ik breek. Dat zal de tijd uitmaken, ik heb daar geen invloed op. Het is als een soep die overkookt, je hebt geen invloed op de bende die dan ontstaat. Antwoord ze. Hoe kunnen we er dan voor zorgen dat de soep niet gaat overkoken, zoals u zegt? Vraag ik. Tja... ergens denk ik dat de soep misschien beter maar wél kan overkoken. Want dan beginnen we daarna met een schone lei en kunnen we in hernieuwde harmonie met elkaar leven. Ik denk dat, al zou de mensheid nu rust aan de aarde gunnen, herstel heel lang duurt. De aarde is in korte periode leeggeroofd. Er is roofofbouw gepleegd, de bodem, het water, de lucht, alles is vervuild en moet gereinigd en opnieuw aangevuld worden. Dat gaat heel erg lang duren, kan de mensheid wel zo lang wachten? De mensheid is driftig geworden, kort van lont en ongeduldig. Op het herstel van de aarde lijkt de mensheid niet meer te kunnen wachten. Het zal wel moeten, om een ramp te voorkomen. Alles ter wereld zal als een noodstop tot stoppen moeten komen. Antwoord ze. Op welke wijze kunnen we teruggaan naar de situatie zoals die was, vlak nadat de Aarde was geboren? Toen was de aarde rijk, in balans en puur. Hoe kunnen we daar naartoe terug komen? Vraag ik. Ach, kind. Dat zal moeilijk zijn. Er zal veel wijsheid en respect voor de aarde moeten komen. Dan kan ik heel rustig werken aan herstel van de Aarde, overal nieuwe krachten naartoe sturen. Veel wijsheid en respect, dat zal de mensheid op moeten brengen. Stop met consumeren, stop met nemen van de natuur. Er wordt niets teruggegeven, alleen maar genomen. Geef ook eens wat terug aan de natuur, voed haar eens. Maar belangrijker nog, men zal weer met de seizoenen moeten gaan leven. De vier seizoenen brengen elk hun ritme, hun wijsheden, hun voeding en hun leefstijl met zich mee. Ga daar weer mee in verbinding. Leef zoals het seizoen van je vraagt, eet wat het seizoen brengt, vereer zoals bij het seizoen past en ga méé met het ritme van de seizoenen. Dat brengt eenieder dichter in verbinding met de natuur, en zorgt ervoor dat er weer respect komt voor de schatten van de aarde. Dit is de boodschap die jij met de wereld mag delen, lieve Paulette. Verbinding met de seizoenen, geneeskracht uit de natuur en rust en respect voor de aarde. Toe maar, lief kind. Ga het maar verspreiden. Ik ga rusten, mijn krachten sparen. Het is nu aan jullie, ik heb hoop gekregen door alle liefdevolle aandacht van vandaag. Zegt Moeder Aarde - en ze eindigt het gesprek hiermee. Ik knik en houd haar handen nog even vast terwijl Moeder Aarde in slaap valt. Dan dek ik haar liefdevol toe met een deken en zet een nieuwe ketel water voor haar op het vuur, die zij straks weer kan gebruiken. Ik verlaat het huis en besluit vaak terug te komen om met Moeder Aarde te praten. Terwijl ik het pad afloop, kijk ik nog even naar het huisje. Besluitvaardig loop ik verder, vol vastbeslotenheid om de wens van Moeder Aarde te verspreiden.

Luisterkind-afstemming
voor Moeder Aarde
Gemaakt op 17 april 2019

Terug naar de Inhoudsopgave

43. I. van den Brand

Afstemming door Ingrid van den Brand

Als ik me afstem op de aarde dan voel ik de liefde voor ieder wezen - plant of dier. Het leven dat gegeven mag worden en zo mag groeien.

Heel graag wil de aarde dat er meer respect is voor alles wat leeft - en dan ook echt alles wat leeft!!

Er is teveel afgescheidenheid, het niet met elkaar communiceren over heel de wereld.

Teveel geharrewar over het land en de dieren en hun inwoners.

Dat is niet waarover het gaat. Het gaat niet over het afbakenen en behouden van grenzen, maar juist om het uitwisselen in alle gelijkheid en respect.

De mens is gekomen om te leren wat de dimensies zijn in de wereld. Het is niet eenvoudig om dit te aanvaarden. Er is altijd te plat gedacht.

Maar het geheel is groter en eenvoudiger. Mijn hart klopt, soms te langzaam naar mijn idee! Ik geef graag hoop maar raak uitgeput.

Ik vraag ook nu om energie en liefde zodat ik weer verder kan groeien.

Er is voor jullie een mooie taak weggelegd en ik ben blij dat ik hier om hulp mag vragen. En dat jullie daar in groten getale gehoor aan geven.

Dankbaar ben ik daarvoor, zeer dankbaar!!

Ik maak graag contact met jullie, jullie die me kunnen helpen om rustig te blijven, kalm zelfs. Ondanks alle onrusten en negativiteit op wereldniveau.

Jullie wisten niet dat jullie hiertoe in staat waren maar het geheim is dat iedereen kan helpen, echt iedereen!

Zolang men zich daar maar bewust van is. Teveel onbewuste mensen en teveel materialisme maken de energie een zware deken. Ik vraag nu om liefde, een lichte deken van energie.

Ook om mijn wonden te helen. Diepe wonden die door de eeuwen zijn ontstaan.

Ik merk dat mijn begroeiing steeds meer te wensen overlaat. Nieuwsgierigheid om te leren is goed, nieuwsgierigheid ten koste van, is niet wenselijk.

Ik voel de deken die over me heen wordt gelegd, zo puur, zo mooi! Fijn dat hier aan wordt gewerkt als ik er om vraag! Dat betekent dat ik dat met enige regelmaat kan vragen.

Zodat mijn energie minder snel uitgeput raakt, en daar ben ik blij om.

Deze vorm van hulp had ik niet verwacht en alle hulp is welkom!

Van binnenuit ben ik aan het "borrelen", diep van binnenuit onrustig. Zoals ook vele bewoners van de aarde. Het maakt niet uit als men onrustig is, maar het streven was dat het zou stoppen. Al lang geleden - en dat is niet gebeurd. En ik vraag nogmaals om respect!

Respect van mijn bewoners en vooral degenen die claimen hersenen te hebben en te kunnen denken.

Daarvoor is ook mijn oproep. Help te voorkomen. Te voorkomen dat ik opgebrand raak.

Helemaal ten prooi aan de mensheid die niet beseft of nooit heeft beseft waarvoor ik dien.

Maar alleen maar neemt. Ik wil graag dat de mensheid zelf verantwoordelijkheid neemt voor haar daden en opportunisme. Het is belangrijk om dit te beseffen!

Het alleen maar nemen is nooit goed en ook nooit de bedoeling geweest. Ik geef liefde en dat doe ik graag - en daarvoor is respect een belangrijk gegeven.

Alleen krijg ik steeds minder respect voor de mensheid die maar neemt en niet beseft dat ik uitgeput kan raken!

Ik word vervuild en niet zo'n beetje. Toch kan ik het niet zo goed plaatsen. Is de mensheid niet dankbaar dat ik er ben?

Hadden ze het anders gewild? Dat zijn dingen die mij nog niet zo duidelijk zijn. Dat zal het te zijner tijd misschien wel worden.

Alleen duurt het me iets te lang en verlang ik ernaar dat het geven en nemen in de wereld in balans is.

Ook de verschillen qua cultuur is iets waar je nieuwsgierig naar kunt zijn en van kunt leren. Het veroordelen ervan is niet nuttig en werkt wereldvervreemdend.

Tot nu toe ben ik geneigd om zelf zichtbaar te maken wat me bevalt of niet. Door bijv. af te brokkelen, mijn kraters te starten of zeeën te laten golven.

Maar het lijkt of men daar gewend aan raakt. Men komt niet radicaal met betere oplossingen. Er wordt teveel onderhandeld op dat gebied en er is teveel mee gemoeid, zodat men niet oprecht is in het nemen van beslissingen. En daar moet zeker verandering in komen !!

Voor nu is dit de belangrijkste boodschap die ik uit wil dragen!

Ik dank jullie wel voor jullie tijd en de liefdevolle energie die jullie naar mij uitzenden.

Zeer welkom!!

Moeder Aarde.

(afstemming door Ingrid van den Brand)

Terug naar de Inhoudsopgave

Luisterkindafstemming op Moeder Aarde (Ümai) 6 Januari 2019

Als ik de stilte opzoek en contact maak met Moeder Aarde, dan voel ik dat er een warme, liefdevolle arm om mij heen wordt geslagen. Er klinkt een vriendelijke stem, die overal tegelijk vandaan lijkt te komen; vanuit de diepte ver onder mij, maar ook van naast mij, binnen in mij en ver boven mij. Een stem waar zo veel wijsheid en rust uit spreekt dat ik er stil van word. Een gevoel van nederigheid en dankbaarheid ontroert me, terwijl ik word omringd door een deken van onvoorwaardelijke liefde. Zij is het, Moeder Aarde. Ümai zoals ik voel dat ik haar mag noemen.

Zij is het die mij welkom heet en die mij met warmte begroet, hier, zo dicht bij haar.

Vanuit een groots helder licht en een overweldigend gevoel van liefde vertelt zij dat ze blij is met iedereen die de weg naar haar weet te vinden. Iedereen die ervoor open staat om haar te zien voor wie zij is en die haar vanuit bewustzijn en zuiverheid wil ontmoeten. Zij heeft namelijk niets te verbergen. Zij is een open boek voor een ieder die haar verhaal wil lezen en zij laat zich vanuit haar puurheid zien, precies zoals ze is. Niet meer en niet minder.

En zij vraagt dan ook, aan mij en aan iedereen die naar haar wil luisteren, of wij nog beter willen kijken. We hoeven alleen maar te kijken, om te kunnen zien hoe het met haar gaat.

Ze doet zich namelijk niet beter of minder voor dan dat ze is.

Als je naar haar kijkt, écht kijkt, vanuit je hart; dan zie je haar licht en voel je haar liefde.

En dan zie je ook wat er wordt vervuild, wat er wordt gekapt, stuk gemaakt, leeg gehaald.

Wat er verdwijnt en misschien nooit meer terugkomt. Dan zie je wat er overblijft, wat er verandert en wat er ontstaat wanneer er keuzes worden gemaakt vanuit angst, en wanneer geld en macht de drijfveer zijn om dingen wel of niet te doen.

Dit stemt mij verdrietig. Waarop Ümai mij nog duidelijker laat voelen dat zij bij me is en dat zij een arm van liefde om mij heen slaat. Troostend en beschermend.

Hoe kan het dat jij, lieve Aarde, ondanks alles, zo liefdevol en kalm kunt blijven en ons als mensen zo'n welkom en beschermd gevoel kunt blijven geven? Vraag ik me hardop af.

Ik oordeel niet, klinkt haar stem vervolgens krachtig vanuit de diepte.

Omdat ik in liefde wil blijven. Omdat ik niet in goed en kwaad wil denken of vanuit dualiteit wil kijken. Ik oordeel niet, omdat ik niet degene ben die voor een verandering kan zorgen of die een ander kan opleggen om iets te gaan veranderen.

En daarbij; ik heb jullie niet nodig, maar jullie hebben mij nodig.

Ik bied jullie slechts de gastvrijheid om hier te zijn en de gelegenheid om hier te leren en te groeien.

Ik sta hier, met open armen, klaar om jou te ontvangen en welkom te heten. Waarbij ik erop vertrouw dat er gebeurt wat nodig is om tot nieuwe inzichten te komen en om onze samenwerking te versterken, en onszelf hierin verder te ontwikkelen. Daarin kan ik niets anders doen dan in liefde blijven en een spiegel zijn. Een spiegel voor jou, om jou te laten zien hoe bewust jij leeft, kijkt en jouw keuzes maakt. Om jou te laten zien in hoeverre jij verbonden bent, met jezelf en van daaruit met mij en met alles en iedereen om je heen.

Want het enige dat ik kan doen is om elke keer weer voor liefde te kiezen. En om mijzelf te laten zien, precies zoals ik ben, en jullie allemaal uit te nodigen om te kijken, écht te gaan kijken. Naar mij, naar hoe het me gaat, naar wat er met me gebeurt, naar welke kant dit op gaat als iedereen op deze manier door zal gaan, en zo verder zal leven. En daarvoor nodig ik je uit om eerst naar jezelf en in de spiegel te durven kijken. Omdat je van daaruit pas verder kunt gaan zien.

Het enige dat ik kan doen, is om dichtbij mezelf te blijven en vanuit die verbinding met mijn hart ook de verbinding met de ander aan te gaan. Met jou, met alle mensen, dieren en iedereen die mij in dit leven als thuis heeft. Want alleen vanuit mijn eigen energie en met mijn eigen licht, kan ik vanuit mijn kern de ander bereiken. Dus doe ik mijn best om mijn licht nog helderder te laten schijnen, mijn intenties nog krachtiger uit te stralen en er elke keer nog een schepje liefde bovenop te doen wanneer de energie omlaag gaat en het weer even donker wordt.

En ook hierin nodig ik jou uit om hetzelfde te doen.

Want weet je, van binnen zijn we allemaal één, zijn we allemaal liefde en licht, dat we kunnen delen en verspreiden om elkaar te versterken en te helpen groeien.

Dus ik blijf mijn zuiverste licht en liefdevolle energie uitzenden, voor iedereen die ervoor open staat om dit te ontvangen, en die op dezelfde frequentie zit om dit binnen te laten komen.

In de hoop dat ik samen met jou ook zoveel mogelijk andere mensen op deze frequentie kan aantrekken. Met de wens dat wij elkaar hier kunnen vinden en dat wij samen in verbinding kunnen 'zijn', omdat dat het enige is dat écht belangrijk is.

Samen zijn, in eenheid en verbinding, vanuit liefde.

Daar mogen wij naartoe met z'n allen, of eigenlijk mogen wij daar naar terug; terug naar de kern, naar ons hart, naar de basis van al het leven. Terug naar het licht, dat wij allemaal in ons dragen en waar wij onszelf van binnen nog meer mee mogen verbinden en dat wij nog meer mogen uitdragen. Ik doe in ieder geval mijn best om hier een voorbeeld in te zijn, voor jullie.

En het is uiteindelijk aan jullie in hoeverre jullie dit aandurven en in hoeverre jullie bereid zijn om deze stap naar binnen te maken. Om écht te gaan kijken en daadwerkelijk jouw eigen licht te gaan zien. Want dat is waar het allemaal mee begint; de verbinding met jouw kern - omdat wij allemaal een kern van licht hebben die uit dezelfde bron komt.

En pas als je dat voelt, en daarmee in contact bent, kun je van daaruit de verbinding maken met elkaar en met mij. En dit gevoel van verbondenheid en eenheid vervolgens verder herstellen en bekrachtigen. Maar dit alles begint bij jezelf.

Het is aan jullie, jullie hebben mij nodig!

Ik blijf hier, met mijn armen open om jou te ontvangen en om de verbinding aan te gaan.

Bij mij ben je altijd welkom, en het is aan jou óf en op welke manier jij hier gehoor aan wilt geven.

Het is aan jou of je wilt luisteren. Het is aan jou of je écht wilt kijken en wilt zien hoe het is, met mij en met jou. Ik ben hier, voor jullie, in licht en in liefde.

En de rest is aan jou.

www.nienkeoudhuis.nl

Terug naar de Inhoudsopgave

45. Hilde de Smet

Afstemming op de aarde

De aarde draait om haar as, een witte damp ontsnapt uit de aarde.

Als een witte mist.

Er worden me rivieren en zeeën getoond, er is werk aan de winkel om vervuiling tegen te gaan.

De mens leeft er op los, zonder zorg te dragen voor het milieu.

De vraag om veel milieubewuster om te gaan met verpakking galmt door de energie.

Toch laat de aarde ook positieve stralen zien, deze stralen worden opgeslorpt naar de kern van de aarde.

Meer en meer mensen worden wakker, ze geven een positieve flow.

Moeder aarde vraagt ons om zorgzaam om te gaan met onszelf.

Onszelf te laten groeien tot het licht dat op de aarde leeft.

Leven naar ons ware zelf, dan komt alles in evenwicht met onszelf en met haar.

We mogen groeien naar verdraagzaamheid voor onszelf en de ander.

Wanneer alle rassen samenleven in eenheid, komt de aarde tot rust.

We leven veel te veel in de toekomst, in het nu is het belangrijkste.

We lopen elkaar voorbij, we lopen onszelf voorbij. Het leven is meer dan materie.

Het is een maatschappij waar we naar mogen streven, in plaats van een leven van consumptie.

Iedereen gaat er maar in mee. Het wordt tijd om dit een halt toe te roepen.

Neen tegen materie, meer zorg voor wat we hebben, vragen of het echt nodig is om zoveel te consumeren, kan het met minder ook - vragen we ons dit wel eens af?

Wat als we kiezen voor de zorg naar een groenere omgeving, een leven in balans van rust en creëren vanuit ons hart.

Leven vanuit het hart is het leven beleven zoals jullie zelf wensen. Leven vanuit ons hart is werken vanuit een bewustzijn dat aanwezig is in onszelf.

De natuur respecteren, terugkeren naar een huis, een huis van voelen.

Een huis en een thuis creëren voor onze kinderen.

De teloorgang van het milieu wenst je alleen te leiden naar verandering.

De weerspiegeling van de aarde toont je hoe ver jullie van jullie ware zelf verwijderd zijn.

Ieder mens die een stukje terug naar zichzelf en naar zijn hart groeit komt thuis in de wereld van dualiteit.

De klimaatsveranderingen zijn een kreet om de warmte in jullie zelf en jullie medemens te zoeken.

Wat als de wereld alleen liefde zou zijn, dan was het paradijs toch op aarde!!

Terug naar de Inhoudsopgave

46. Annette Oostelbos- De Ontmoeting

*Praktijk De Ontmoeting
Annette Oostelbos*

Luisterkindafstemming op Moeder Aarde d.d. 6 januari 2019

Jij wilde vandaag iets anders gaan doen Annette, maar ik trek aan de bel. Jouw gedachtegang “er zijn genoeg Luisterkindwerkers die afstemmen” is niet juist. Ik voel je boosheid, pijn en verdriet. Je viel over het gevoel de aarde te moeten ‘redden’ terwijl jij graag vanuit vertrouwen leeft. De aarde redden houdt in dat er een redder is en dat er iets of iemand gered moet worden. Dit is een uitspraak van het ego. Het ego dat we juist aan het ontstijgen zijn. Het gaat om het samenspel, de samenwerking, de afstemming met Moeder Aarde. In het meegaan op mijn hartslag en het terugvinden van het oervertrouwen. Het oervertrouwen en het zuiver weten, waarin ik ben ontstaan. En dat door dualiteit voor een groot deel verdwenen is. Zonder oervertrouwen, zonder vertrouwen in ons weten, ons kunnen, ons bereik, komen we er niet. Het is van essentieel belang om alles wat we diep van binnen weten weer in ons bewustzijn te krijgen. Met ‘ons’ bedoel ik de mensheid. Een deel van de mensheid is zich hiervan bewust en een deel verkeert nog in onwetendheid.

Nu, de reden waarom jij ook mee moest afstemmen was omdat iedereen nodig is in dit proces. En met iedereen bedoel ik ook echt IEDEREEN. En begrijp me niet verkeerd..... leg onwetendheid niet verkeerd uit. Ook de mensen die niet dagelijks met bewustzijn bezig zijn dragen bij. Die lieve juffrouw aan de kassa die de klanten bij elk contact met een vriendelijk woord en een blije lach een beetje liefde geeft. De man die tijdens het uitlaten van zijn hondje een weggegooid blikje van de grond raapt en het in de prullenbak gooit, om zo de omgeving een beetje schoner te maken. De zwerver die met een blik bier op een bankje in het park ligt en als ziel de pijnlijke les leert hoe het is om met de nek aangekeken te worden, en weinig liefde te ontvangen. We zijn allemaal nodig omdat we allemaal onze eigen lessen leren van waaruit we onze eigen unieke bijdrage aan het leven (gaan) geven.

Waar het om gaat is dat we vaak te slecht denken over onszelf. Dat we ons eigen licht niet zien. Dat we maar moeilijk zien wat onze bijdrage aan ‘de wereld’ nu is. Of dat ons ego een bijdrage aan de wereld creëert op basis van vals licht. We denken te moeilijk, we denken te groot. Waar het om gaat is dat we dat sprankje licht in ons ontsteken en vasthouden. Het vlammetje van de liefde. Want als dat vlammetje eenmaal in ons brandt, zijn we in staat om ook het licht in anderen te ontsteken. En als we eenmaal in staat zijn om liefde te voelen, voor onszelf, voor elkaar, voor onze omgeving, voor wat we dagelijks doen - al lijkt het soms zo onbelangrijk - zijn we een groot baken van licht. Vele malen groter dan wij zelf kunnen bedenken. Maar het

gaat ook niet om het denken. Het gaat om het zuivere weten, het voelen dat het zo is, het oervertrouwen. En daarom zeg ik hier nogmaals met klem: weet dat ook jouw bijdrage gewenst is. Wees dat baken van licht. Heb alles wat je doet lief. Twijfel niet maar ontsteek het licht in jezelf. Daarmee help je de aarde. Belichaam je ziel en voel de vreugde van het hier mogen zijn. Twijfel niet, laat angst los. Stem je af op mijn hartslag. De frequentie van Moeder Aarde wordt hoger en hoger. Jij leeft in mijn frequentie. Wees niet bang en laat weerstand los. Voel de liefde maar die er voor jou is. Ik wil niets liever dan dat jij je verbindt met mij. Omarm de natuur, omarm jouw eigen natuur. Omarm dat wat er nu is. Het biedt je de basis voor een diepe afstemming op mijn hartslag.

De valkuil is dat het niet goed zou zijn op aarde op dit moment. Maar het is precies goed. Ons aller aandacht hoeft niet naar dat wat allemaal niet goed is. Wat je aandacht geeft groeit. Jouw aandacht mag naar jouw eigen hart. Hoe is het daar? Is bij jou het vonkje al te voelen, te zien? Als jouw licht ontstoken is zullen anderen jouw licht weer zien en ook het verlangen krijgen hun licht te vinden. Help elkaar daarbij. Als we dan allemaal een keten van licht maken, zal het licht aan ruimte winnen, zullen we handelen vanuit ons oorspronkelijke zelf. Waardoor donkere stukken in het licht worden gezet en opgelost kunnen worden. Hierdoor kan de liefde, ook voor mij, in kracht toenemen. Ik beloof jou een tijd waarin ceremonies en tradities weer in ere hersteld worden, we weer samenleven in harmonie met elkaar en de natuur. Als we enkel maar ons eigen licht ontsteken. Bewust of onbewust. Alles in liefde.

Terug naar de Inhoudsopgave

47. Brenda Mulder-Weideman, De kracht van luisteren

Lieve Moeder Aarde...

Als ik me op je afstem komt er een hoop onrust naar boven... je maakt een soort schreeuwend geluid, maar dan niet zo hard - een soort kreunen... Je bent op... Tegelijkertijd ben je uitnodigend en warm en wil je graag geven wat er nodig is voor het leven... Liefde...

Je kunt eigenlijk niet meer, maar moet nog door... Je wilt dat iemand je alsjeblieft hoort... en weet niet hoe je dit in godsnaam moet volhouden... Je bent de moederschoot voor al het leven, maar het leven dat vanuit jouw moederschoot voortkomt vernietigt jou ook voor een groot deel... Je energie is bijna op, maar je kunt niet stoppen met het creëren van leven, want dat is je levensdoel... Dat is waarvoor jij er bent... lieve Moeder Aarde... Een onmogelijke positie...

Als ik vraag wat we voor je kunnen doen, geef je aan dat je alsjeblieft met rust gelaten wilt worden... Je wilt niet meer dat er van alles uit je gehaald wordt, de delfstoffen zorgen voor je balans en energietoevoer. En voor het ontvangen van de juiste frequentie die voor de gezondheid van Moeder Aarde nodig is... De grondstoffen die in je liggen... Alles kan met zaken aan de oppervlakte gedaan worden. Er zijn tegenwoordig zoveel dingen te maken vanuit grondstoffen die aan het aardoppervlak worden verbouwd... zeg je... De technologie is verder dan er bekend wordt gemaakt... Alleen vanwege geld worden dingen nog niet gemaakt of gedaan... Maar wat is geld.. . Geld is iets dat in principe niet eens hoeft te bestaan... Ook iets dat de mensheid heeft bedacht... Er is voldoende voor iedereen...

Als mensen meer vanuit liefde gingen leven in plaats vanuit angst en macht... Dan zou er zoveel mogelijk zijn. Dan zijn de mogelijkheden onbegrensd, zowel voor de mens als voor de natuur en Moeder Aarde. Ze kan niet alle stoffen die uit haar gehaald worden, missen - daardoor raakt ze uit balans... Het heeft allemaal ook zijn werking en doel... Net als de organen in ons lichaam, kun je Moeder Aarde ook als een lichaam zien, zegt ze... Een lichaam kan wel wat missen, maar kan ook niet onbeperkt worden leeggeroofd.

Toen de Aarde ontstond is het ook zorgvuldig opgebouwd, met als doel het baren van de natuur op haar oppervlak. De natuur met daarin de mens is haar kind, of kinderen zou je kunnen zeggen... Elk levend wezen is een kind van de Aarde. Moeder Aarde heeft niet bedoeld dat de één het beter zou hebben dan de ander. Dit heeft de mensheid bedacht. Moeder Aarde wil er alleen maar zijn voor allen... Maar kan dit niet meer volhouden als de mens maar steeds méér wil en haar Moeder vergeet... Gelukkig komt er wat meer bewustzijn, en daar is Moeder Aarde erg blij mee - want het is hard nodig om te blijven voortbestaan.

Moeder Aarde zou graag willen dat we ons richten op de liefde, de liefde die zij ons geeft en uitstraalt... We zijn vervreemd van de natuur, van haar... Het uiterlijke zijn van haar... en de liefde voor haar... en wat ze ons geeft... Maar ook van onszelf en de liefde, en daarbij voelen we de liefde van Moeder Aarde ook niet meer, en verwaarlozen we haar net zoals we onszelf verwaarlozen. Hoe vaak komen we nog in de natuur? Staan we met onze blote voeten in de aarde en maken we daadwerkelijk contact met zij die ons baarde en in al onze behoeften voorziet? Waarom kijken we naar andere planeten om te leven, en zorgen we niet gewoon

beter voor onze Moeder der moeders... de Aarde? Dat is wat ze vraagt... We beroven haar van alles en verwachten dan dat ze kan blijven functioneren zoals ze altijd deed... Moeder Aarde "bloedt"... We moeten haar helpen... Zorgen dat groene energie voor iedereen bereikbaar is... Verbind je weer met de Aarde... Met de natuur... Geef de Aarde liefde en bid voor haar genezing... en wij zullen genezen... genezen van onze angst en hebzucht... Onvoorwaardelijke liefde is wat ze geeft... Ze kan niet anders...

Maar ze is nu uit balans en ze kan niet anders. Ze wil het niet over haar geboorte hebben, maar over haar survival... Ze wil er zijn voor ons allen... alles en iedereen wat op haar leeft en in haar leeft aan de oppervlakte... Ze is jaren blij geweest en het ging voorspoedig met haar... totdat de industrialisatie begon en alles in een sneltreintempo ging... Er kwamen meer mensen en er werd steeds meer uit haar gehaald aan grondstoffen, ze wordt gewoon leeggeroofd... Ze dankt de volkeren die nog dicht bij de natuur staan, die eenvoudig leven van hetgeen ze van het land halen... Simpel, zoals het voor haar bedoeld was... Ze snapt dat de mensheid verder mag groeien, maar zou graag willen dat de mensen haar gezondheid ook in acht zouden nemen in hun plannen... Want daar is zeker de capaciteit voor... Men houdt zich alleen vast aan centen... stomme centen... en leeft als parasiet van de aarde... Waarom? zegt ze... wat heb ik misdaan? Niks heeft ze hen misdaan... Ze zijn alleen te erg verwijderd van zichzelf en de natuur en de liefde... Hoe meer ze hebben, hoe banger ze zijn het kwijt te raken... Alleen wordt daarbij Moeder Aarde vergeten, waar een ieder van ons afhankelijk van is, waar we allen op en van leven... Als zij er niet was, was er geen eten, geen water, geen huis, geen warmte, geen kleding, geen auto, geen inboedel, geen medicatie, HELEMAAL NIKS!

Toen Moeder Aarde geboren werd, moest ze even haar balans vinden, maar dat ging vrij snel goed... Nu is ze echt voor een groot deel uit balans, ze ligt echt op apegapen. En heeft onze hulp hard nodig. Vooral vanuit de werelden met de meeste mogelijkheden zou ze graag meer support willen - en dan ook vanuit de regeringsleiders waar naar geluisterd wordt en die een voorbeeldfunctie hebben. Volgens haar valt er echt veel meer voor haar te doen, daar valt niet alleen de natuur onder maar ook de omgang van de mensen met elkaar... De sfeer die we met elkaar creëren heeft ook zijn weerslag op Moeder Aarde en haar gezondheid. Er is voor iedereen genoeg... We mogen het alleen anders verdelen, we mogen samenwerken, elkaar dingen leren... We kunnen zoveel van elkaar leren... Als we maar naar elkaar willen luisteren op gelijkwaardig niveau, vanuit liefde. De handen in elkaar steken en voor balans gaan in onszelf, in Moeder Aarde en alles wat in en op haar leeft... Voel de liefde voor jezelf en de liefde van Moeder Aarde en verspreid deze liefde over de wereld en elkaar.

Liefde ,liefde , liefde... Is wat Moeder aarde nodig heeft!

Terug naar de Inhoudsopgave

48. Marieke op het Strand

Afstemming op Moeder Aarde, 9 januari 2019

Ik begin de afstemming meteen met het zingen van zinnen uit het lied van Michael Jackson. "...At least to be faithful, I'm only human..." Het is de song 'Will you be there' en heeft een prachtig toepasselijke tekst.

Vraag: Lieve mooie Moeder Aarde, wat wil je me vertellen?

Pfft, hèhè, ik ben blij dat er zoveel mensen tegelijk aan de aarde denken. Zich met de aarde bezighouden. Het is nodig. Het is hard nodig. Zoals het op elk moment in elk leven nodig is en ook nodig is geweest. Hier in dit leven, en in andere levens.

Contact met de aarde is fijn, het maakt je klein en tegelijk groot. Niet klein, dat je niets waard bent. Nee integendeel. Je bent heel veel waard. Elk mens, elk wezen, elk leven is waardevol voor mij. Ik bedoel klein in de zin van dat je beseft dat je onderdeel bent van een veel groter geheel. Je bent een draadje in een groter web.

Het kan misschien klein voelen: wat maakt jouw impact nou helemaal uit? Maar vergeet niet dat als er aan één draadje getrokken wordt, dat automatisch gevolgen heeft voor het draadje ernaast en de draadjes daar weer naast. Zo heeft het dus ook gevolgen voor het draadje helemaal aan de andere kant van het web. Dat wat jij doet heeft grote impact. Het heeft grote gevolgen voor anderen. Misschien niet altijd direct. En misschien niet meteen zichtbaar. Maar ondertussen verschuift er wel iets. Wees groots in het klein zijn, in het onderdeel zijn van een groter geheel. Je kunt zoveel betekenen voor een ander en voor mij. Gewoon door die ene daad. Door die ene gedachte. Laat hem dan ook niet los. Laat hem niet gaan. Vertrouw en doe. Het voelt misschien klein, maar het maakt je tegelijk ook groot. Heel groot. En groot kun je zijn. Héél groot kun je zijn.

Contact met de aarde kan als een bodem voelen. Ik ben als een bodem voor je. Ik geef je houvast. Ik geef je status. Ik geef je zijn. Zijns-recht. En ja, dat is iets anders dan bestaansrecht. Ga maar gewoon zijn. Zijn wie je werkelijk bent. Zijn wie je ten diepste bent. Zijn met jouw diepste weten. Kom op voor jouw Zijn.

Gebruik mij als bodem voor je Zijn. Zie de bodem onder je. Zie de bodem bewust. Dit is de aarde. Niet als een weg die bestraat is, waar je snel snel doorheen moet om boodschappen te halen, of naar je werk te gaan. Maar zie diezelfde straat als bodem onder je voetstappen. Als bodem

onder je leven, onder je Zijn. Dan beweeg je heel anders door diezelfde straat. Je zakt niet door. Er is een bodem waarop je kunt staan. Een bodem die je kunt voelen. Die je kunt gebruiken. Die je in kunt zetten als je het even niet meer weet. Voel maar, loop maar. Maak maar contact met de bodem.

Hoe? Gewoon letterlijk door op blote voeten te lopen, als het pad er tenminste veilig voor is. Maar ook figuurlijk, door aan mij te denken. Door elke stap bewust op de aarde te zetten. Een stap te zetten en te weten dat de aarde onder je is. Dat de aarde een bodem onder je voeten is. Een bodem onder je Zijn is. Daar waar jij loopt. Daar waar jij bent. Weten dat je gedragen wordt. Voelen dat je gedragen wordt. Stap voor stap. Pad voor pad. Bewust je stappen zetten. Bewust te zijn waar jij jouw voeten zet.

Maar ook bewust zijn over wat je denkt. Wees positief. Positief over waar je bent. Over wat je doet. Over wat je meemaakt. Over wat je wenst. Wees dankbaar. Dankbaar voor alle mooie dingen die in je leven gebeuren. Kleine mooie dingen. Grote mooie dingen. Bijzondere dingen. Gewone dingen.

Het zijn allemaal draadjes die weer doorwerken naar andere draadjes. Zo krijg jij steeds meer contact met mij. Zo word ik een bodem die jou voeden kan.

Ik ben er héél graag voor je.

Contactgegevens:
Marieke Verkerk

Marieke op het Strand
info@mariekeophetstrand.nl
www.mariekeophetstrand.nl

Terug naar de Inhoudsopgave

49. Iris van Nesselrooij Purple Flow Cure and Balance

Afstemming aarde

Susteren 06-01-2019

Als ik me afstem op moederaarde, voel ik gelijk meerdere lagen - vanaf de buitenkant, laag voor laag, naar de kern van de aarde. In de kern van de aarde zit alle liefde en kennis; dit is de kern die alles neutraliseert tijdens meditatie en andere energetische heling.

De aarde huilt. De buitenste laag huilt, deze lijdt en heeft pijn. Wij mensen vernietigen zoveel op de buitenste laag, dat het voor ons als mens aan zou voelen alsof er dagelijks op onze huid gepetst wordt. Zo nu en dan is een tik op de huid te doen, maar bij meerdere keren op een dag gaat dat pijn doen. De aarde krijgt daarbij te weinig tijd om bij te komen, om zichzelf te helen.

De buitenste laag van de aarde lijkt de belangrijkste laag van de aarde, maar dat is hij niet. De binnenkant, de kern van de aarde, is de belangrijkste laag van de aarde; dit is de ziel van de aarde. Tussen de buitenste laag en de binnenste, de kern, van de aarde zitten nog meer lagen. In de laag onder de buitenste laag zit alle informatie. Hierin worden vaak ontdekkingen gedaan door archeologen. Deze ontdekkingen hebben wij mensen nodig, als bevestiging om in te zien dat hier alle informatie ligt opgeslagen.

Ik voel ineens een enorme vloed van angst over me heen komen, ik kijk van schrik op en stop met schrijven.

Als ik hardop vraag wat deze angstvloed mij te vertellen heeft, antwoordt een hele lieve, rustige doch krachtige stem. "Dat ben ik."

Dit is zo'n mooie duidelijke stem als die je vaak in een documentaire hoort. Terwijl jij naar het educatieve programma kijkt, spreekt de stem alle zinnen correct en warm uit, zodat het net lijkt alsof de stem alleen voor jou aan het praten is.

Wie ben jij? Vraag ik aan de stem.

Ik ben de stem van de aarde Iris, en ik wilde jou laten voelen hoe ik mij nu voel. Waarvoor heb je zoveel angst? Vraag ik aan de stem.

Ik ben bang om dood te gaan, zegt de stem van de aarde verdrietig.

Toch doe je iets goed, zeg ik zo positief mogelijk, om de aarde een beetje op te beuren. Er groeit en bloeit zoveel moois op aarde waardoor wij nog steeds kunnen ademen en leven.

Ik weet het Iris, zegt de stem van de aarde, maar ik ben zo bang dat het ineens op gaat houden, dat het me niet meer zal lukken om door te gaan, dat ik geen puf en energie meer zal hebben. En dat maakt mij zo angstig en verdrietig. Haar stem sterft weg en het is even stil.

Ik snap je helemaal lieve aarde, zeg ik meelevend.

Behalve het afval in prullenbakken doen in plaats van op de grond en in het water te gooien, en het scheiden van afval, wat kan de mens nog meer doen zodat jij je weer gelukkig en zonder angst voelt? Vraag ik bewust aan de stem van de aarde.

Het is even stil, dit is niet de vraag die de stem van de aarde verwacht had.

Weet je Iris, begint de stem rustig, het doet mij zo goed om te voelen als mensen troep uit de zee, de bossen, het strand en straten oppakken en weggooien daar waar het hoort.

Ik voel, terwijl zij dit zegt, een gloei van glunderen en bewondering.

Maar dit zijn zulke kleine momenten, vervolgt de stem van de aarde. Zie dit alsof er een paar vuilniszakken gerangschikt worden op een vuilnisbelt.

En weer voel ik de vloed met verdriet en teleurstelling over me heen komen.

En weer is er stilte.

Lieve aarde, begin ik liefdevol, hoe kunnen wij, de mensen, jou helpen? Hoe zou jij je weer fijn en gelukkig kunnen voelen zonder pijn en zonder angst?

Je hebt gelijk Iris, met dezelfde vragen die je vraagt! Zegt de stem opgetogen en vrolijk. Wat ik, moederaarde, graag zou willen zien is dat de mens echt gelukkig wordt. En dan bedoel ik gelukkig worden met zichzelf en niet door materiaal.

Want dat materiaal maakt mij kapot en ziek. Door al dat materiaal ga ik op den duur dood en dat maakt mij nu angstig en verdrietig. Als alle mensen zichzelf gelukkig zouden voelen, dan zou ik die positieve en liefdevolle energie nog beter voelen en dat gaat mij me zoveel meer gelukkig en blij laten voelen. Mijn kern zal nog meer positieve energie stralen en zal hierdoor nog meer mensen helen van hun pijn en oud verdriet. De aarde en de mens zullen zoveel meer in verbinding met elkaar komen te staan, vergeleken met nu, zodat er dan alleen nog maar op liefde- en energieniveau gesproken en geleefd zal worden. Pas dan zal de aarde zichzelf helen, de grondstoffen zullen herstellen of veranderen in andere nieuwe grondstoffen, om de mens nog meer te verrijken.

Lief mens, weet dat niet alles zich zal vernieuwen, al lijkt dat nu misschien wel zo. De aarde en de mens zullen een beter en gelukkiger energieveld creëren dan ooit te voren. Angst, pijn en verdriet zullen heel snel geheeld worden door liefde. Het is even stil. Ik verroer me niet, bang om deze prachtige en fijne serene energie, die ik nu aanvoel tijdens het schrijven en luisteren naar de stem van de aarde, bij me te houden.

Lieve aarde, zeg ik tenslotte, ik heb het gevoel me nu al zoveel meer en krachtiger met moederaarde te hebben verbonden dan ooit te voren, klopt dit? Ja Iris, dit is precies wat ik jou en jouw medemens zo graag wilde laten voelen, zegt de stem van de aarde vertederd. Ook ik heb deze verbinding met jou nodig gehad om voor mij te voelen hoe liefde alles kan helen. Krachtig en vol liefde vervolgt ze, Graag zou ik dan ook aan de mensen willen vragen om lief te zijn voor zichzelf, liefde uit te stralen naar buiten en hierdoor liefde te creëren aan moederaarde. Hoe meer liefde er tussen de mensen en de aarde stroomt, hoe meer positieve energieën er zullen ontstaan.

Prachtig verwoord lieve stem van de aarde, ik ga jouw advies meenemen tijdens mijn meditaties. Ook zal ik dit zoveel mogelijk doorgeven aan mijn cliënten en andere mensen.

De aarde voelt zich duidelijk opgelucht en het voelt energetisch vrijer en positiever aan.

Dank je wel lieve Iris, zegt de stem van de aarde zacht, fijn dat ik dit met jou heb mogen delen. Ik voel mij weer een beetje bevrijd van mijn angsten en verdriet. Ook heb ik het gevoel dat deze angst steeds minder zal worden. Ik heb het gevoel dat er vanaf nu meer en meer positieve energieën zowel naar moederaarde als naar de mens zullen ontstaan. In beide gevallen zal het ons beide enorm veel goed doen. Nogmaals dank je wel lieve Iris, ik wens jou en alle andere mensen heel veel liefde toe.

Er verschijnt een golf van warmte en liefde over me heen, die voor mij voelt als bevestiging.

Ik reageer direct. Jij ook heel erg bedankt voor jouw duidelijkheid, vertrouwen in de mens en de liefde die je me nu net hebt gegeven en die jij ons mensen dagelijks geeft.

Langzaam nemen we energetisch afscheid van elkaar, met beide een warm, overtuigend en liefdevol gevoel over onszelf en de liefdevolle toekomst.

Is geschreven door:
Iris van Nesselrooij
Purple Flow Cure & Balance

[Terug naar de Inhoudsopgave](#)

Luisterkind-afstemming op Moeder Aarde 6 januari 2019

door Diana Hendriks – van Beaumont
grondlegger van de Luisterkind Methode

De wereld als één, en waarom zoveel verdeeldheid tussen de mensen? Het planten- en dierenrijk werken naadloos samen, geven elkaar het leven en groeien verder. De mensheid maakt de grootste fout door onderscheid te gaan maken. Onderscheid in goed en fout, in zwart en wit, in links en rechts. Nergens op de wereld wordt daarover nagedacht, alleen de mensen houden zich daarmee bezig. Racisme, de wereld op z'n kop.

De roep naar gelijkheid is groot, maar zowel op grote als op kleine schaal wordt er massaal aan meegedaan. Of het nu op school is, in een vriendenclub, tijdens feestjes of wat je op televisie ziet, overal is onderscheid, is er ongelijkheid. De aarde schudt zich uit, wil daar vanaf, wil overal gelijkheid zien, kan de tegenstellingen en de verdeeldheid niet meer aanzien.

Liefde kan alleen maar stromen als de harten op gelijk niveau zijn, als we allemaal bereid zijn om vanuit een oprecht hart de liefde te delen. Niemand hoeft er beter van te worden, er bovenuit te stijgen of er meer voordeel uit te halen dan de ander. Liefde is gratis en toegankelijk voor iedereen en daarmee ook door iedereen te delen.

Moeder Aarde kijkt toe, laat haar wateren stromen, biedt leven en geeft liefde. Haar verlangen naar eenheid groeit. Ze kan niet anders dan op z'n tijd aan de bel trekken, de mensheid tonen dat het anders mag en anders kan. Dat men met elkaar de handen uit de mouwen mag steken om de wereld een stuk mooier te maken. En niet alleen bij rampen, maar juist ook gewoon door het jaar heen. Ze reikt aan, zucht een keer en geeft tegengas. Meer kan ze niet doen. Ze vraagt de mensen te kijken naar wat er werkelijk toe doet.

Welke keuzes worden er gemaakt en vanuit welk oogpunt: uit winstbejag, uit ijdelheid, uit machtsvertoon - en waar sta jij hierin? Ze kan je alleen maar de ogen openen door op z'n tijd aan de bel te trekken, wachtend tot we allemaal meegaan. Haar wens is groot en ze weet dat het alleen gerealiseerd wordt als we opstaan, ons leven leven in Liefde en we de wereld datgene geven wat ze nodig heeft. Onbaatzuchtig, zonder er iets voor terug te vragen.

We mogen allemaal die sparkle zijn, dat kleine zaadje op Moeder Aarde. En al die zaadjes vormen één groot geheel. En wanneer we het zaadje op de juiste wijze voeden met Liefde, en er rust, zachtheid en aandacht aan schenken, dan kunnen de zaadjes groeien. Een wereld vol zaadjes, die uitgroeien tot prachtige bloemen van de Liefde. En als de wind komt, dan waaien de zaadjes zo weer de lucht in,

door naar de volgende generatie.

Zie voordelen in het wereldwijde accepteren van elkaars gewoontes. Leer elkaar kennen, wereldwijd. Alleen dan kan er een veld van Liefde ontstaan en kan er eenheid komen tussen mens, dier en natuur. Moeder Aarde houdt stand, zij biedt ons het podium om te groeien en samen te werken. Zij vraagt ons er ook altijd te zijn, net zoals zij. Niet opgeven, maar blijven stralen en blijven groeien en blijf elkaar voeden en prikkelen om het beste uit onszelf te halen. Moeder Aarde biedt leven, ze laat de wateren stromen, ze zorgt voor ons en ze vraagt ons om voor elkaar te zorgen.

[Terug naar de Inhoudsopgave](#)

51. Deborah Claeys

Afstemming op de Aarde door Deborah Claeys, Luisterkindwerker

De Aarde is meer dan die bol waarop wij leven. Ze is ook een levende entiteit die de verbinding met de mensen mist. Ze is een moederenergie die ons ondersteunt en wil zorgen voor het evenwicht op onze planeet. Hieronder kun je de Luisterkindafstemming lezen die ik mocht maken op onze mooie planeet Aarde.

Wanneer ik me afstem op Aarde voel ik een koude rilling over mijn rug. Mijn vingertoppen voelen kil aan. Het voelt wat verlaten en eenzaam aan. Dieper naar de kern van Aarde wordt het warmer. Ze is veel meer dan tektonische platen en een vuurkern, ze ademt, ze leeft en ze praat.

Het lijkt alsof wij haar niet horen, vandaar het kille gevoel. Ze houdt de boel draaiende helemaal alleen, maar daarvoor is ze niet bedoeld. Aarde komt naar voor als 'ze', maar eigenlijk is ze geslachtsloos, ze is. Voor ons, in mensentaal, leunt ze het meest naar 'ze', vandaar dat ze zich ook als vrouw toont.

Ze is dus een levende entiteit, haar missie is om zorg te dragen, om alles in evenwicht te houden - dat evenwicht is wat zoek. Het lijkt soms wel alsof wij mensen een koptelefoon dragen en haar geroep buitensluiten. Ja geroep, ze roept naar ons, ze wil ons zo graag weer bij haar hebben. Ook al leven we op haar, leven we van haar, energetisch lijken we afstand genomen te hebben. Ze lijkt wel een dood ding, dat er is, maar waar niet veel aandacht aan wordt gegeven.

Willen we als mensheid verder komen, dan is die verbinding met de aarde en de kosmos noodzakelijk. Ze moet er om lachen hoe hardnekkig we haar precies willen buitensluiten. Het is helemaal niet logisch, want we zijn een deel van haar, van de kosmos, van alles. Door haar buiten te sluiten, sluiten we onszelf buiten. Ze wil niets liever dan de verspreidende kilte stopzetten en deze vervangen door warmte, de warmte van Liefde. En niet in bezitterige menselijke liefde, in Liefde. De universele kracht die door alles en iedereen stroomt, die onvoorwaardelijke Liefde wil ze voor ons.

Ons hoofd, dat ons best wel veel geleerd heeft, komt er nu te veel tussen. We hebben te lang ons hoofd boven ons hart geplaatst. Dit zorgt voor een grote onevenwichtigheid. En dat is nu duidelijker dan ooit. De klimaatverandering met alle gevolgen van dien, de conflicten in de wereld, de polarisatie, de angsten die we allen voelen. Wij mensen lijken graag te denken dat we in een welvarende beschaving leven, maar dat is niet zo. We maken dit onszelf wijs. Hoe kunnen we onszelf welvarend noemen, wanneer er nog zoveel onrecht is, zoveel honger en leed op de wereld? We kunnen de bedelaar op straat zelfs niet in de ogen kijken. We voelen ons meer waard dan anderen, of zijn bang om te verliezen. Aarde begrijpt niet hoe

we het helpen van de medemens kunnen ervaren als verliezen. De mens is van origine niet een egoïstische soort, we zijn zo geworden.

Toch heeft ze hoop. Er zijn meer en meer mensen aan het wakker worden, de kinderen van nu gaan gebukt onder het verdriet van de wereld. Zoveel gevoelige zielen die hier zijn, naar hier gestuurd, gekomen om ons terug te brengen naar onze ultieme schoonheid van de mensheid. Er is nog een lange weg te gaan, maar zo gaat het altijd. Laat je hierdoor niet ontmoedigen, de grootste kracht zit in de kleinste handelingen. Gandhi verwoordde het mooi, simpel en duidelijk. Wees de verandering die jij wilt zien in de wereld.

Ze beseft dat het een hele stap in het duister is voor velen. Het kan voelen alsof we hier niet horen, dat we te gevoelig zijn, niet passen in de maatschappij. Dat komt omdat de huidige maatschappij ook niet het gepaste milieu is voor ons mensen. Ons hoofd mag terug naast ons hart komen te staan, hand in hand, als goede partners. En als je het moeilijk hebt in deze huidige maatschappij, weet dat dit niet aan jou ligt, maar aan je omgeving. En het mooie is dat deze omgeving aan het veranderen is. Dat komt mede door jou. Jij die je eigen unieke zelf bent.

Aarde wil dat we elk onze unieke kant omarmen en dat we onze talenten inzetten, hoe raar het soms ook kan lijken. Wij weten diep van binnen wat ons geluk brengt - en dat is wanneer we volledig onszelf zijn en dit delen met de wereld. We zijn blind voor onze eigen schoonheid en kracht. Wij mensen moeten weer samenwerken, elkaar niet meer als concurrenten zien, maar elkaar steunen en helpen. In die verbinding ligt een wondermooie kracht die komt vanuit die universele Liefde. Hoe meer we van die kracht in werking zetten, hoe meer we opnieuw in balans komen met de wereld, met Aarde.

Vanaf het begin zingt Aarde al voor ons, om ons letterlijk bodem onder onze voeten te geven, een steun en toeverlaat. Ze zingt om te vertrouwen in onszelf, de kracht te voelen van de natuur, om de verbinding die we hebben met alles in stand te houden. We kunnen haar lied weer horen, we moeten gewoon onze koptelefoon afzetten. Dit doe je door terug te gaan naar de natuur, zoek een groene plek op, loop op je blote voeten, knuffel een boom, bewonder de vogel die je komt groeten, voel hoe je voeten contact maken met de aarde. Die wonderlijke verbinding zit in de kleine details, de kleine dagelijkse waarnemingen van de natuur. Aarde is ons thuis tijdens ons leven, behandel haar liefdevol en je krijgt veel liefde terug. Verzorg haar ook als een thuis.

Dit kan voor velen wat wazig lijken, maar iedereen kan dit toepassen in zijn dagelijkse leven. Je zult versteld staan van alle signalen die je krijgt op een dag. Een vogel die fluit, een insect dat voorbijkruipt, het geluid van de regen op je dak, een regenboog, het gevoel van de zonnestralen op je huid, zand tussen je tenen, de aarde tussen je vingers bij het werken in de tuin, bloeiende bloemen, de wind door de takken van een boom, enzovoort. Iedereen maakt iets dergelijks mee op een dag en mag weer meer openstaan hiervoor, meer aandacht geven aan die kleine aardse dingen. Zo communiceert ze met ons en wij ook met haar. Je kunt ook op de grond gaan liggen, in je huis of op een mooie dag in je tuin, en voelen hoe ze ons draagt, ons wiegt, ons ondersteunt. Ze lijkt enkel ver weg, omdat wij geen tijd meer maken voor haar.

Ons hart, het hart van de aarde, en het hart van het universum zijn allemaal Liefde en vanuit die Liefde is alles mogelijk. Wij, mensen, hebben onszelf gevangengezet en kunnen onszelf ook weer bevrijden. Geef jezelf Liefde, geef je naaste Liefde, geef je huis Liefde, geef alles en iedereen om je heen Liefde. Vanuit die Liefde kan de wereld opnieuw gaan bloeien. De Aarde is er klaar voor.

www.deborahclaeys.com

Terug naar de Inhoudsopgave

52. Marline Wiegers-Schreuder Praktijk de Witte Steen in Zutphen

Luisterkindafstemming op de Aarde d.d. 09-01-'19

De aarde zingt. De aarde speelt. De aarde lacht. De aarde huilt. De aarde brult. De aarde leeft.

De aarde heeft bewustzijn en wordt graag gehoord. Ze communiceert met wie maar met haar wil communiceren. Ze communiceert sowieso. In de energie. In de wind en de regen. Ze kan stormen en razen. Ze is vrij om te doen wat zij wil.

De aarde ontstond. Uit de oerknal. En ze was dankbaar voor al het leven dat zij mocht dragen. Ze ervaaarde wat groeide, wat ontstond, wat zij kon voeden. Ze liet het gebeuren. Vol vertrouwen. Ze ervaaarde de dieren en ervaaarde de mens. Ze zag wat de mens met haar deed. Voelde vreugde, verdriet, pijn, zorg, verwoesting, aandacht, liefde. Alles ervaaarde zij. Zonder oordeel. Ze ging niet aan de haal met wat er gebeurde. Ze ervaaarde.

De aarde leeft. Als een eenheid. Als een bewustzijn. Ze reageert op haar omgeving. Op ons. Ze spiegelt waar de mensheid is in zijn ontwikkeling. Ze spiegelt mij en jou als mens. We zien aan haar wat we moeten zien. Zij reflecteert onze gedachten, onze gevoelens en ons zijn.

Wat zie jij als je de aarde aanschouwt? Zie jij verval, achteruitgang, vernietiging, langzaam afsterven? Of zie jij schoonheid, zuiverheid, voeding, bedding, ruimte, grond om op te staan?

En hoe zie jij jezelf? De aarde glimlacht en knipoogt. Richt zich regelrecht tot mij en tot jou. Je hebt niets te verliezen, stelt de aarde gerust. Alles is er al. In mij en in jou. Er kan niets misgaan. Het gaat, zoals het gaat. Het ontwikkelt zich zoals het zich ontwikkelt. Al eeuwen en eeuwen en eeuwen lang.

En ja, jullie zijn vrije mensen. En ik weerspiegel waar jij staat. Ja, jullie keuzes hebben gevolgen. En dat is zoals het is. Ik heb daar geen oordeel op. Ja, ik ervaar het, zonder te denken in goed of fout. Het is. Jullie bewegen je als mensen naar een nieuwe

werkelijkheid. En daar hoort verval bij. Het nieuwe kan gaan ontstaan als het oude is afgebrokkeld. In jou en in mij.

Jullie vernietigen mij en jullie zorgen goed voor mij. Soms het een en soms het ander. En zo gaan jullie ook met jezelf om. Nogmaals, hoe je met de aarde omgaat en hoe je mij ziet, zegt iets over hoe je met jezelf omgaat en hoe je jezelf ziet. Jullie denken dat je mij iets aandoet als je niet goed zorgt, maar jullie doen het jezelf aan. Jullie denken dat je goed voor mij moeten zorgen, maar zorg goed voor jezelf en dan zorg je vanzelf goed voor mij. Ik vraag niets. Ik geef. Ik ontvang wel. In dankbaarheid. Ik leef en adem, oordeelloos, liefdevol.

Er is genoeg. Ik ben genoeg, net als jij genoeg bent. Velen van jullie mogen dat nog gaan zien en tot je laten doordringen. Je bent genoeg en je hebt genoeg. Er is overvloed. Jullie hoeven het alleen maar te gaan zien. Je ervoor te openen. Kies de nieuwe gedachte, het nieuwe besef, dat je goed bent. Dat de aarde liefdevol en gevend, toereikend en voedend, en veilig is. Ik weerspiegel jouw gedachten, jouw visie en het punt waar jij in je ontwikkeling staat.

Wat zie jij? Hoe ervaar jij de aarde? Leg dat op jezelf en zie hoe jij met jezelf en met jouw ware aard omgaat. Voelt de aarde veilig? Heb je vertrouwen in de ontwikkeling van de aarde? Geniet je van de aarde en ben je dankbaar dat je leeft? Vind je het een kille plek? Ervaar je tekort of overvloed?

Omarm mij, de aarde. Omarm jezelf. Voel de liefde in je hart. Voel mijn begaan zijn met jullie. Mijn hart klopt voor jullie. Ik voed jullie en bied jullie een plek om op te leven. Zonder iets terug te verlangen. Belangeloos ben ik er voor jullie. Open je voor mijn liefde, mijn kracht, mijn aanwezigheid. Voel de bedding die ik je geef. Voed je op alle vlakken met mij. Ik sta ten dienste van jou, zoals jouw eigen ziel ten dienste staat van jou. Verbind je met mij, jouw aarde, zodat je je verbindt met jouw eigen essentie. Daar liggen alle antwoorden. Daar kun je rusten.

De aarde en jij, wij zijn één. Alles is één. Er komt nooit een eind aan de aarde, zoals er nooit een eind aan jouw ziel komt. Ja, er zijn overgangen, maar er gaat nooit iets verloren. We krijgen andere vormen en zullen daar blij en dankbaar voor zijn. Je kunt het niet weten en je hoeft het niet te weten. Laten we ontspannen. Ontspannen in zijn. In ervaren. In oog hebben voor elkaar en onszelf. Laten we ons verbinden met de essentie die we zijn. Dan zal alles volop bloeien en groeien. In mij en in jou.

Niets is ooit wat het lijkt. Dus voel dieper. Steeds weer. Verbind je met jouw eigen kern. Jouw weten. Alles is bewustzijn. Jij bent de aarde en ik ben jou. Er is geen afgescheidenheid. Alles is één.

53. Antoinette van Elswijk, Reiki praktijk Antoinette

Lieve aarde, moeder aarde. De aarde die ons draagt en ondersteunt. Die ons alles geeft wat wij nodig hebben. Maar die we niet goed ervaren of ontdekken, niet goed behandelen, waar we niet goed mee omgaan. Te slordig mee om gaan. Waar echt naar geluisterd moet worden. De aarde die schreeuwt om gehoord te worden. Die heel veel geduld heeft moet hebben voor al deze mensen op deze aarde. Maar, het is te laat. Zo is het echt te laat. We gaan niet goed met haar om. De aarde schreeuwt om aandacht, met alle natuurrampen schreeuwt ze om aandacht. De aarde moet gehoord worden, er moet aan gewerkt worden. Iedereen - echt iedereen - moet dat beseffen, nu op dit moment. Er is geen uitstel. De mensen willen uitstel, de mensen willen er niet aan, ze willen verder leven zoals men altijd heeft gedaan. Maar, het is over, het is echt over.

Bewustzijn, er moet daadwerkelijk bewustzijn komen voor moeder aarde. Voor haar gebruik, want we beseffen niet dat we deze aarde maar te leen hebben. We hebben deze aarde echt te leen en moeten we er ook mee omgaan als een kostbaar goed. Als iets bijzonders, dat ons eeuwig wil blijven dragen en wil helpen. Maar dan wel zoals het hoort, met respect, zoals ook met iets wat je van iemand anders te leen hebt, met respect en eerbied. Zoals het hoort, netjes en kundig, niet belasten, niet vervuilen, niet volproppen, niet alles kapotmaken en vernietigen. We moeten echt beseffen dat het nu echt over is. De wereld moet werken aan het milieu, moet werken aan de regels die men maakt. Die zijn er niet voor niets. Je moet werken alsof het je eigen eigendom is, daar ben je ook zuinig op. Wij moeten veel zuiniger omgaan met de wereld, met moeder aarde. Want het is en blijft onze moeder, die alles geeft en altijd voor ons blijft zorgen – altijd, altijd.

Terug naar de Inhoudsopgave

54. EHLIA

Afstemming op de ziel van Moeder Aarde

Ik ga relaxed zitten op mijn werkkamer met een rustig muziekje op de achtergrond, leg mijn linkerhand op mijn hart en de rechter in mijn schoot. Ik zit meteen in moeder aarde, zweef rond en word naar het witte licht getrokken. Ik ben in een zwevende toestand en langzaam en langzaam nader ik het witte licht. Eerst is het heel transparant maar het wordt steeds witter en krachtiger. Ondanks dat het krachtig is voelt het zo zacht. Het lijkt en voelt alsof ik helemaal opga in dit licht.

Er staat een stoel en ik mag daar op gaan zitten. Ik kijk om me heen en zie dat het witte licht van me weggaat en zo een open ruimte maakt. Voor me zie ik een vrouw, ze doet me denken aan Moeder Maria. Ze is hetzelfde gekleed en is voor mijn gevoel immens groot - toch kan ik haar in de ogen kijken.

Ze komt naar me toe en terwijl ze zich voor me op ooghoogte neerzet zie ik dat er een traan uit haar linkeroog rolt. Ze sluit haar ogen en buigt het hoofd naar beneden. Mijn handen nemen haar gezicht vast en ik vraag haar om de ogen te openen. We kijken elkaar recht in de ogen en terwijl ik dit doe wordt moeder Maria kleiner, en is ze uiteindelijk net zo groot als ik. Als ik haar vraag waarom ze me hier laat komen, legt ze haar handen in haar schoot. Terwijl haar handen daar liggen voel ik een ontzettende pijn opkomen in mijn buik. Moeder Maria maakt me duidelijk dat ik nu de pijn voel die zij al lange tijd voelt. Het begon bij haar met af en toe een pijntje, maar de pijn groeide en groeide. Ze kon het niet stoppen. Ze weet dat deze pijn nodig is om nieuw leven te creëren. De pijn brengt haar naar de geboorte van een zuivere mensheid die leeft op de aarde. De weeën die de geboorte inleiden zijn zichtbaar en voelbaar in en op de aarde.

Dan zie ik dat Moeder Maria zwanger is en ze vraagt me om haar te helpen. Ze legt mijn handen op haar handen en ik voel hoe vredig en warm ze zijn. De rust en liefde die ik voel maakt mij vredig. Haar energie vult mijn lichaam. Ze vertelt me dat ik deze energie mag gaan gebruiken. Gebruik hem vanaf vandaag en deel hem met de mensen om je heen, zegt ze zacht. Het is vandaag Nieuwe Maan, de energie in Moeder aarde gaat groeien om nieuw leven te creëren op aarde. Zaai en oogst, en alles zal en mag veranderen. Terwijl ze dit zegt legt ze zaden in mijn handen.

Het witte licht om me heen wordt zacht groen en neemt me mee. Moeder Maria vervaagt en langzaam kom ik weer terug in het hier en nu. Langzaam dringt het tot me door wat er gebeurd is en kijk ik naar mijn handen. De zaden die ze in mijn handen heeft gelegd zie ik niet meer, maar ik voel wel de energie die ik mocht ontvangen. Ik leg mijn handen op mijn hart en voel hoe de energie door mijn lichaam stroomt. Voor mij is het dan heel duidelijk dat die zaden energie zijn, die ik mag laten groeien in alles en iedereen die ik bewust mag aanraken.

Moeder Maria – Moeder Aarde - dat de zaden uit mogen groeien tot Voeding, Gezondheid, Vrede, Rust en Bezinning op deze aardbol. Dank U wel Moeder Aarde

Terug naar de Inhoudsopgave

55. Angela Benistant-Gras, Luisterkindwerker en energetisch therapeut

Praktijk Angela Benistant – Gras

Luisterkindwerker & Energetisch therapeut

www.angelagras.nl

Informatie over de aardeziel op 23 september 2018

De aarde-energie trok weg uit de aarde. Er is nu een tussenenergie. Het heeft te maken met de fijngevoeligheid van de energie die weggetrokken is. De energie kon de slechte aandacht van de mens voor de aarde niet meer aan en kwijnde weg, waardoor de aarde als wezen zou sterven. Dat mag natuurlijk niet gebeuren en daarom is deze tussenenergie geplaatst. Deze energie is wat krachtiger en kan emotioneel meer hebben en kan wel omgaan met de meeste mensen van de aarde. De tussenenergie weert zich ook krachtiger. Dat merken mensen aan de onvoorspelbare weersomstandigheden. De heftige orkanen, regens, aardverschuivingen en -bevingen, vulkaanuitbarstingen en overstromingen. Het is deze energie die dit veroorzaakt om de mensen wakker te schudden en zich bewust te laten worden van de slechte behandeling naar de aarde toe. Eens zullen de mensen het besef krijgen dat zij verantwoordelijk zijn voor alle rampen. Tot die tijd blijft de tussenenergie op aarde en blijft ze haar werk doen. Als de aarde weer goed behandeld wordt dan zal de aarde-energie die is weggegaan weer terugkeren. Deze zachte energie kan dan weer haar werk doen en doen waarvoor zij de aarde-energie is geworden: mensen helpen, versterken, in samenwerking met de mensen de aarde beschermen.

Informatie over de aardeziel op 27 oktober 2018

De aardeziel is al verdwenen. Zij mag nu uitrusten in de nieuwe aarde voor de vierde dimensie. Zij wordt goed verzorgd door veel energiewezens, die haar helpen weer helemaal haar stralende zelf te zijn. Dat is goed en gaat ook goed. De interim-ziel kan de derde dimensie aarde wel aan. Dit is een energie die uit meerdere wezens is samengesteld en speciaal is samengekomen om nu de aarde te bezielen. Deze aardeziel zal uit elkaar vallen als het leven van de aarde ten einde is. Dat is het moment waarop de lessen door de mensenzielen niet meer op de aarde kunnen worden geleerd. Dan wordt de aardeziel weer haar

afzonderlijke delen, die dan weer hun eigen taken opnemen, of worden ingezet voor een andere taak.

Afstemming op de aarde 6 januari 2019

Hallo aarde. Mag ik met je praten en luisteren?

Wat zou je ons Luisterkindwerkers en alle anderen die dit in de toekomst gaan lezen willen vertellen?

Ik ben zo moe, hoor ik een paar keer in mijn hoofd zeggen.

Het is de stem van een al oudere vrouw.

Dan zie ik een dame lopen. Ze heeft in haar linkerhand een stok ter ondersteuning, langzaam schuifelt ze naar een bankje onder een hele dikke, oude boom. Ze draagt een dofgekleurde hoofddoek zonder specifieke motieven. Ik zie verschillende kleuren diepblauw, en meerdere kleuren groen. Aan haar rechterarm draagt ze een rieten mand met hengsel. Ik kan niet zien wat er in de mand ligt, want er ligt een doek overheen.

Ze gaat zitten onder de dikke, oude boom. De mand zet ze op haar schoot neer en de stok leunt tegen de bank. Dan strijkt ze met haar rechterhand over de schort. Ze is een beetje in zichzelf gekeerd, in gedachten. Dan kijkt ze op.

Dag Angela, zegt ze met een lieve, zachte, jonge stem.

Ik ben er een beetje verbaasd over.

Ja, zegt ze, mijn stem is anders dan mijn uiterlijk. Ik lijk erg oud, maar dat ben ik in wezen nog niet. Ik... nee, dat wat je ziet is hoe het eruit is komen te zien door de zorgen en de moeilijke ontberingen die ik heb doorstaan. Daar is mijn lijf oud door geworden en daarom loop ik krom als een oude vrouw en heeft mijn gezicht zoveel rimpels. Als een oude heks.

Dan zucht ze even. Ja, zegt ze, van binnen ben ik nog jong hoor, en vitaal en energiek en vol levenslust. Maar het is de laatste tijd zo snel gegaan dat ik me afgemat ben gaan voelen. Ik was ook weg, weet je. Ach ja, dat weet je wel, dat is je al verteld en je hebt erover gelezen. Daar kon ik opladen en hebben anderen mijn taken overgenomen. Ze zijn er nog hoor. Ze helpen mij nog steeds, want ik kan het allemaal niet aan in mijn eentje. Ik trek me alles erg aan en dat kun je dus ook aan me zien.

Ik was weg naar de nieuwe aarde. Daar kon ik me opladen en tot rust komen. Jullie noemen dat vakantie. Ik was er om te voelen hoe het zal gaan worden als alles hier klaar is en afgerond. Dan gaan we daar naartoe. De vierde dimensie. Ja, dit is de derde dimensie. Dat weten velen onder jullie wel. Maar de vierde

dimensie, het is voor bijna iedereen nog een grote vraag hoe die eruit zal gaan zien. En daar zijn we naar op weg, naar de vierde dimensie. Maar voor het zover is moet er hier nog veel worden afgerond. En daarvoor kreeg ik hulp van velen. Zij steunen mij en helpen waar nodig is en soms nemen ze mij taken uit handen die voor mij nu te zwaar zijn geworden.

Ja, dat klopt wat je denkt, zegt de vrouw, mijn gedachten oppakkend. Ik ben erg gevoelig en de mensheid heeft zich te zeer verhard. Ik kan daar niet in meegaan. Dat moet ook niet. Dat is niet mijn taak en niet mijn weg. Het is de bedoeling dat de mensheid met mij meegaat. Ja, eerst hier op de aarde en later mee naar de nieuwe wereld, de nieuwe aarde waar we een heel ander leven tegemoet gaan. Maar voor het zover is zal er hier nog het één en ander gaan gebeuren waar de mensen niet zo blij mee zullen zijn. Dat komt omdat zij dit lot over zichzelf hebben afgeroepen. De mensheid heeft de lessen die uitgedragen werden door de groten der aarde, de profeten, de belangrijke wereldleiders die het hart op de goede plaats hadden, niet begrepen. De mensheid ging haar eigen weg. De weg van verharding naar elkaar, naar mij toe, naar de natuur, de lucht, het heelal.

Vooraf de gedáchten van de mensheid gaan de verkeerde kant op. Er wordt veel te negatief gedacht en veel te egocentrisch. De mensheid is in de ban van het hebben, meer hebben en nog meer. Zoveel meer dan ieder ander. Begrijpen zij nu werkelijk niet dat ze bezig zijn met een wedloop tegen zichzelf? De wedloop die naar vernietiging van de mensheid leidt? Waar is de compassie, het mededogen, de Liefde voor elkaar? Hoe kan het dat deze zo zijn vergeten? En waarom? Om meer te hebben dan de ander? Het is níets wat verworven wordt. Het is geen leerdoel op aarde om zaken te vergaren. Nooit. Bij niemand. Het is de Liefde die geldt, de Liefde die men moet uitdragen naar elkaar. De compassie voor de medemens die in moeilijke omstandigheden leeft. Pas dan kan alles keren. De economie waar iedereen vol van is, gaat ten onder aan de hebzucht van de mensheid die het systeem heeft gecreëerd. Dit is de verkeerde weg. De weg van regels, nee, de weg van regels ópleggen aan anderen is onjuist. Mensen worden daardoor vernederd en kunnen zichzelf niet zijn. Zij hebben regels nodig om met elkaar om te gaan. Maar er is maar één regel en dat is Liefde. Als van daaruit wordt gehandeld, naar anderen wordt geluisterd, gekeken, niet beoordelend of veroordelend, dan kan de mensheid groeien in de juiste richting. Dan gaat de wereld er beter uitzien voor iedereen. Elk mens die Liefde ten toon spreidt, doet veel meer dan alleen deze Liefde geven aan een andere persoon. Het verveelvoudigt zich telkens als de Liefde wordt getoond. Ze is krachtig. Veel krachtiger dan men ooit zal kunnen voelen. Er is meer dan de aardse wereld hoor. En in die andere wereld komt deze Liefde ook en daar kunnen wij dan weer mee werken. Ja, ik ook. Deze Liefde is universeel en wordt door de engelen en de gidsen opgevangen, waardoor zij weer energie

hebben om te verspreiden. En telkens als de Liefde verspreid wordt vermenigvuldigt ze zich. Zie je wel Angela, hoe mooi de Liefde is? En als de grootste delen van de mensheid dit doen, de Liefde in hun harten toelaten en deze durven uitdragen naar de wereld, waarmee ik de mensheid bedoel en de natuur, de dieren, de aarde, dán zal de energie zich gaan versnellen. Dan zullen ik en alles wat er op mij leeft in deze energie de positiviteit van alle trillingen ervaren en zal de wereld een genot zijn om op te verkeren. Zoveel ellende gaat weg, als sneeuw voor de zon; de planten, bomen, dieren, alles wat er in de natuur voorkomt heft zich op en laat de energie weer stromen, waardoor er weer veel energie vrijkomt voor de mensheid. De aarde zal een andere plek zijn om op te verblijven, zoals vroeger toen men wel bewust was van de Liefde en haar effect. Dan zullen mensen en dieren weer in vrede met elkaar kunnen leven. De wereld zal een rijkdom kennen die er ooit was. Het klinkt ongelooflijk en heel simpel: alleen Liefde uitdragen. Maar zo is het wel. Het is de kern van alles wat er verkeerd is gegaan doordat de Liefde te sterk is afgenomen. De spiraal is naar beneden getrokken, met als resultaat de huidige aardse toestanden. En dat bedoel ik dan heel breed. De mensheid, de natuur, de weersveranderingen, de overstromingen en het natuurgeweld. Alles is te danken, nou dit is wel een héél verkeerd gekozen woord, sorry, ik denk even na.

Ze houdt haar hand onder haar hoofd en staart in de verte. Zo blijft ze een tijdje stil zitten.

Dan komt er een diepe zucht.

Ach, zegt ze, het is zoals het gelopen is, doordat de Liefde verdween. Als de mensheid dit terug kan pakken en voluit kan delen over de aarde, dan zal de spiraal de andere kant op gaan. Dan kunnen de kinderen die vanaf nu geboren worden wel alles uit het leven halen, wat de bedoeling is. Dan kunnen de mensen die nu leven deze kinderen met openheid tegemoet treden en naar hen luisteren. Want dat doet men nu niet. Er zijn al veel van deze bijzondere kinderen op de aarde. Heel veel. Maar ze sneeuwen onder in de regelgeving, de schoolsheid, de starheid die de mensheid zichzelf heeft opgelegd. Als dit kan worden gekeerd, als de mensheid open staat voor deze kleine wereldburgers die nog zo dicht bij de Bron staan, deze kleine mensjes die de waarheid spreken en de mensheid kunnen vertellen hoe het wel moet in plaats van alles te vernietigen - dan zal het met de aarde, en met mij ook beter gaan. Dan is mijn taak bijna vervuld. Dan leven de mensen met elkaar in vrede, in Liefde. En als deze harmonie er is dan kunnen we door naar de vierde dimensie. De wereld waar nu al aan wordt gewerkt en waar ik een tijdje heb mogen zijn. Het zal een andere wereld zijn dan deze waar we nu op leven, maar ook daar zal het van de mensen afhangen hoe deze nieuwe wereld zich zal gaan ontwikkelen.

Maar goed, zegt de vrouw. Ze richt zich op, en staat op van de bank waarop ze had plaatsgenomen toen ik haar ontmoette. Ze ziet er nu een stuk jonger uit.

Haar huid is gladgetrokken en ze staat fier en met rechte rug.

Ja, Angela, zegt de vrouw, dat doet de Liefde met je. Jij gaf me er veel van en daar ben ik heel blij mee. Ga zo door. Laat alle mensen dit doen en iedereen zal zien dat het veel beter gaat met de aarde en de wereld. En dan in een versnelling. Vergeet dat vooral niet. Blijf hopen, blijf Liefde strooien en dan komen we daar waar het de bedoeling is geweest om te komen: een Liefdevolle harmonieuze wereld waar iedereen kan komen om zijn zielendoelen te verwezenlijken.

De vrouw loopt naar me toe. Ze steekt haar hand uit. Ik neem de hand aan en ze legt haar andere hand eroverheen.

Mag ik dan nu afscheid van je nemen? Ik vond het fijn dat ik mijn hart mocht luchten bij jou. Ik hoop van harte dat veel mensen dit zullen lezen en erover na gaan denken. En nog meer hoop ik dat ze echt begrijpen wat ik bedoel en hier naar zullen handelen.

Dan laat ze mijn hand los en geeft me een omhelzing en een kus in mijn nek. Ik ga weer, zegt ze zachtjes fluisterend bij mijn oor. Dan kijkt ze me aan.

Dankjewel voor het gesprek met jou. Ik laat je nog wel wat weten over later.

Hoe dingen moeten gaan en horen te gaan. Maar dat is voor nu te veel. Dus ik laat je nu met rust. Ik ga weer mijn taken opnemen. Dankjewel voor je Licht en je steun en je Liefde.

Graag gedaan, zeg ik, en als het nodig is dan ben je welkom, en kom je maar langs.

Ja, dat zal ik doen, zegt de vrouw. Als ik het nodig heb meld ik me wel weer bij jou. Dan glimlacht ze.

Dag Angela. Dag lieve meid. Tot later.

Dag aarde zeg ik, of kan ik je anders noemen?

Ze denkt even na. Noem me maar Gaia. Dat is mijn oudste naam.

Ze draait zich om en wandelt weg met lichte tred. Ik kijk haar na tot ik haar niet meer zie.

[Terug naar de Inhoudsopgave](#)

56. "Luisterwerkooost"

Luisterwerk Oost

Afstemming Moeder Aarde

Zodra ik me afstem op Moeder Aarde, voel ik een heel groots, warm vertrouwen en bescherming. Dan komt er een donkere sluier over het warme lichte geheel, als een zwarte mist die opkomt en de grote warmte overschaduwt.

Moeder Aarde laat me het verdriet om haar hart voelen en er komt een beknelling in het grote liefdevolle hart van haar.

Geef en neem, zegt ze.

Geef terug en neem wat de Aarde jullie biedt.

Geef terug aan de cirkel van leven, zodat het opnieuw tot bloei mag komen.

Respect voor het leven, al het leven! Geven en teruggeven, zegt ze.

De natuur laat alles tot zijn bloei komen, heb respect voor de natuur.

Er is geen vergankelijkheid. In de cirkel van leven komt er weer nieuw leven.

Respecteer het leven.

De Aarde is zo groot, ze geeft de mensen de natuur en de vergankelijkheid die weer opnieuw voor nieuw leven zorgt.

Dan gaat mijn hart weer open en wordt warm, terwijl Moeder Aarde me dit doorgeeft.

Respecteer al het leven, zegt ze. Als het leven is opgebloeid, geeft het terug zodat het nieuwe leven mag ontstaan.

Heb RESPECT voor alles wat ik jullie geef, zegt Moeder Aarde.

Terug naar de Inhoudsopgave

57. Ilze Engels-van Zoest

www.ilzevanzoest.nl

Afstemming op de aarde....

Door: Ilze Engels – van Zoest
d.d. 11-01-2019

Door een zucht uit de moederschoot geworpen, slingert de aarde het heelal door. Cirkelend om haar as. Tollend, om uiteindelijk haar plek te vinden. Als energie uit het ENE vloeiend. Alsof een zwart gat- dat normaal zuigt - de energie nu uit zijn schoot werpt. Een energie die zichtbaar wordt als de aarde. Een denkbeeldige moederfiguur, die al wat is draagt en afscheidt. Zowel de aarde als alles wat zich in het heelal bevindt. Alles wat is en alles wat altijd zal zijn. De ziel van de aarde die zich in het begin ook moest settelen en moest zien hoe vruchtbaar zij was. Wennen aan het missen van de warmte van de moederschoot. Onveilig en alleen. Nog niet zichtbaar hoe mooi ze was. Dit was in den beginne. In de miljarden jaren die volgden kon de aarde zich manifesteren als een prachtige, krachtige en liefhebbende ziel. Haar kracht, die zich heeft kunnen opbouwen in het midden van haar lichaam. Het pulserende hart dat goed is voor iedereen. Ontzettend vruchtbaar en gevend in overvloed. Haar groene weiden, magnifieke bergen, haar immense zeeën, haar bloemenpracht, haar gesteenten en mineralen. Alles aanwezig om haar inwoners te believen. Overvloed, overvloed is wat ik telkens mag horen. Er was alles in overvloed. Alles om het leven op aarde mogelijk te maken en alles om iedereen te bekoren.

Met de komst van de industriële revolutie is het bergafwaarts gegaan. Waarbij vermeld moet worden dat het bewustzijn in vroeger eeuwen ver te zoeken was. Men had niet het besef dat de aarde een ziel had. Vaak niet eens het besef dat de mensen een ziel hadden. In ieder geval niet echt. Met het achteruitgaan van het bewustzijn kwam ook de nonchalance van de mens. Eigen materieel gewin, de noodzaak om de eigen macht te vergroten, betekenden langzaam het einde van deze mooie planeet. Voor iedereen natuurlijk bekend - maar het bewustzijn was er simpelweg niet. En hoe kun je dan ook beseffen wat je moeder aarde aandoet? Bij elke grondstofdelving, met elke vervuiling, door het gedreun van alle miljarden mensen, is het net of we de aarde met een mes in haar buik steken. En deze steken zijn inmiddels niet meer te tellen. Ik zie de aarde zich in alle bochten wringen om elke mishandeling te kunnen handelen. Ze is zo hard aan het werk om ervoor te zorgen dat het niet haar ondergang wordt. Ze trilt op haar grondvesten omdat ze de pijn bijna niet meer aankan. De natuurrampen zijn niet meer dan 'kleine' uitpattingen, omdat het haar niet meer lukt alles zelf op te vangen. En ik noem 'kleine' omdat dit slechts het begin is. Als wij dit als mensheid niet gaan inzien, zal het nog vele malen erger worden. Zie het als een mens die moet proberen zijn lachen in te houden terwijl iedereen hem kietelt. Op een gegeven moment moet die lach of brul er toch uit. Zo is het op dit moment met de aarde. Het beeld van een mooie, groene, overvloedige aarde is vervangen door een donkere, lege, beschadigde aarde. De ziel is aanwezig, maar deze ziel huilt.

Veel jonge kinderen die nu geboren worden, zijn de bringers van licht. Licht brengen waar duisternis nu nog overheerst. Het bewustzijn van de mens is weer bergopwaarts aan het gaan. Maar hebben we de tijd om het licht weer te laten overheersen? Hebben we de tijd om de aarde, met al haar inwoners, te helen? En hebben we de tijd om ons te herinneren dat we de aarde ZIJN...? Een vloedgolf van liefde en licht zou moeder aarde nodig hebben om weer te kunnen herstellen. Om langzaam te kunnen stoppen met het afweren van de messteken. Bewustzijn dat over de gehele wereldbevolking wordt geblazen. Als een zacht briesje in de zomer. Niet als een orkaan met een immense kracht, maar als een zachte uitdrukking van liefde door middel van energie.

Dan pas kunnen de tranen stoppen met vloeien. Door de energie van bijvoorbeeld alle mooie luisterkindwerkers kan de aarde even haar adem inhouden. Staat zij even stil en kan ze luisteren naar de sound van het universum. Daar waar alles in harmonie en balans is. Daar waar het stil is. Daar waar het hart klopt. En waar de oergeluiden een symfonie spelen. De nieuwe aarde is geen sprookje,

maar een wens in de vele harten van mensen wereldwijd. Terugkeren naar waar het ooit begonnen is. Terugkeren in onszelf, waar deze geluiden van liefde hoorbaar zijn. Terug naar de moederschoot. Terug naar alles wat IS.....

Bedankt dat ik op dit moment hier op aarde mag zijn om liefde te zijn....!

Terug naar de Inhoudsopgave

58. Monique Verhage, Healingpraktijk Voor Groot en Klein

Healing Praktijk Voor Groot en Klein

Monique Verhage
Tel: 06-249 682 73
info.voorgrootenklein@gmail.com
IBAN: NL41 RABO 0350 229 457
KvK 70075956

Afstemming op **Moeder Aarde**

11 januari 2019

Moeder Aarde. Zo een bijzonder hemels lichaam te midden van alle andere planeten, sterren en melkwegstelsels. Een schuilplaats voor vele bijzondere wezens, een thuis voor zoveel magische levensvormen. Een trotse Moeder, als middelpunt van al dit moois.

Vele ontberingen en vele mooie gebeurtenissen heeft zij al mogen doorstaan. Wat in eerste instantie een ramp was voor velen, bracht te zijner tijd ook veel moois. Zoals nieuw leven dat na een vulkaanuitbarsting door de afgekoelde lavastroom heen groeit. Of grote delen land die bij een aardbeving uit elkaar scheuren, om vervolgens een eigen vegetatie te ontwikkelen. Diersoorten die uitsterven, om daarna weer geheel nieuwe diersoorten te ontdekken.

Toch zijn er ook andere geluiden van Moeder Aarde. Diep van binnen huilt ze. Ze huilt vanwege het verlies van haar schoonheid, haar inhoud, haar dragen van de mensheid. Eeuwenlang heeft zij dit verlies kunnen aanvullen, maar nu lukt het haar minder goed. Haar innerlijk, de bodem, raakt uitgeput en vervuild. Haar uiterlijk, de natuur, raakt ook vervuild en wordt alsmaar kaler. Maar nog belangrijker, Moeder Aarde maakt zich vooral zorgen over hoe de mensheid met zichzelf omgaat. Ook daar vervuiling van bijvoorbeeld de leefruimte, en vervuiling van de puurheid waar voorheen zo vanuit geleefd werd. Zij zou graag zien dat dat verandert.

Moeder Aarde vraagt ons naar binnen te keren, te voelen wie wij zijn diep van binnen. De liefde, de grootsheid die daar te vinden is, is immens. Velen van ons zijn er ver vanaf komen te staan. Het hoe en waarom vindt zij hierin niet belangrijk. Ook al is dat voor de ander wel belangrijk. Nee, zij ontkent het bestaan ervan niet, maar vraagt ons juist de focus te houden op hoe wij weer terug kunnen keren. Terug naar binnen. Om van binnenuit te kunnen gaan leven. Met liefde en compassie. Met rust en bezinning. Maar vooral samen mét de ander. De blik vooruit. Wat er wel mogelijk is. Samen groeien. Samen leren. Samen ontwikkelen. Vanuit respect en wederzijdse interesse.

Als dat weer mag herstellen, dan komen de zorg voor de omgeving, de natuur en ons heeal vanzelf weer onder onze aandacht. En dát is wat Moeder Aarde zo graag wil voor ons.

Door de jaren heen heeft Moeder Aarde haar energietrilling verhoogd. Voor de gevoelige mensen onder ons is dit niet altijd gemakkelijk geweest. Het zorgde ervoor dat oude stukken boven kwamen. Ze mochten gevoeld worden en moesten soms doorleefd worden, om er vervolgens voor altijd afscheid van te nemen. Beetje bij beetje verhoogde de trilling van de mensheid ook. Niet langer in oude 3D energie, maar verder in 4D energie, waar volop mogelijkheden liggen. Niet voor niks raken wij vertrouwd met Reiki, healing, contact met Engelen, boodschappen van overledenen en een meer holistisch leven. En steeds vaker zal Moeder Aarde met ons in contact komen door meditatie of healing, om een collectieve verbinding tot stand te brengen. Met z'n allen, samen één.

Telkens als er collectief aandacht gegeven wordt in welke vorm dan ook, brengt het heling aan Moeder Aarde - alsook aan ons. Het zal nog enkele decennia duren voor alles weer in balans is, maar tot die tijd is het stromen van liefde en licht een groot goed.

[Terug naar de Inhoudsopgave](#)

IRIS *contacten op zielsniveau*

In gesprek met Moeder Aarde

Wanneer ik mij afstem op Moeder Aarde merk ik een krachtige, liefdevolle energie op. Moeder Aarde laat duidelijk merken dat ze nu even alleen haar verhaal kwijt wil.

Lieve Marisca, fijn dat je de tijd neemt om naar mij te luisteren.

Ik wil je graag enkele dingen vertellen.

Nee, onderbreek mij voorlopig niet en luister zoals jij luisteren kunt, en tik het allemaal maar op. Ja ik wil graag dat je dit naar buiten brengt.

Dat je het samen met anderen uitdraagt.

De tekst voor jezelf gebruikt en anderen deze laat delen.

Ik ben moe, Marisca. Moe omdat de mensen zo weinig rekening met mij houden.

Het put mij uit. Ja, mensen maken zich terecht zorgen maar het is niet te laat om het te keren. Wanneer eenieder mij elke morgen zou bedanken, dat hij of zij weer een dag op mij, hun spirituele moeder mag verblijven, dan geeft mij dat al weer veel kracht.

En het werkt twee kanten op.

Door dankbaarheid te uiten, worden ze zelf ook krachtiger.

Het soort kracht dat je zachter maakt, dat je liever voor jezelf en voor anderen bent.

Dat je meer waardering krijgt voor alles wat leeft en iedereen die met jouw op planeet Aarde leeft.

We zijn hier niet om elkaar het leven zuur te maken, ook is het niet bedoeld dat enkelen velen uitbuiten en mij uitputten.

Er is geen tekort! Ja type het maar met grote letters. ER IS GEEN TEKORT!

Er is echt genoeg voor iedereen. Ook is het mogelijk om met zovelen hier te leven.

Ik heb een dringend verzoek: dat een ieder zich af gaat vragen 'wat heb ik werkelijk nodig?

Is het nodig dat ik alles doe, zoals ik het doe? Klopt het wel wat anderen mij vertellen?

Wat zegt mijn eigen wijsheid daarover?'

Lieve mensen, luister alsjeblieft naar jullie eigen wijsheid.

En als je haar niet begrijpt, stel dan vragen.

Je zult merken dat je eerst niet zulke concrete praktische antwoorden krijgt, dat is niet vreemd, dat is om je te laten weten waar het echt om gaat. Ik weet dat jullie nog zo geprogrammeerd zijn dat dat wordt weggezet als zweverig en niet goed bij je hoofd zijn.

Maar hoe vaak is het al voorgekomen dat je wel die eigen wijsheid hebt gevolgd en dat het jou een heel mooi resultaat heeft gebracht? Ja, denk er maar eens over na.

Dat zijn al die momenten waarop het ineens allemaal lukte, de dagen dat je blij en tevreden dat deed wat je het allerliefste deed en de dagen dat je met het allerliefste doen in gedachten dat deed wat je 'moest' doen.

Lieve mensen ik ben jullie heel dankbaar dat je hier bent op Aarde en ik heb jullie de vrijheid gegeven om te handelen zoals jullie hebben gehandeld.

Maar weet dat ik voor mezelf opkom, want ik wil nog eeuwen mee om volgens jullie tijdsindeling te spreken. Voor alsnog zal ik mij inhouden omdat ik veel mensen, veel mooie initiatieven zie ontwikkelen, om mij en henzelf te eren.

En denk nu niet 'wat helpt het nu als ik dat doe?'

Vertrouw er maar op dat het heel heel veel doet!

Onderzoek de natuurwetten, stel vragen aan je eigen wijsheid, verenig je met anderen die ook met een positieve instelling willen bijdragen aan een Aarde, die ook voor jullie achter-achter-achterkleinkinderen nog een mooie speeltuin is.

Want dat ben ik op de eerste plaats: een speeltuin voor jong en oud.

Hier mogen jullie leren wat de kracht van Liefde voor wonderen kan verrichten.

Wonderen die voor alle mensen mogelijk zijn als ze de verantwoordelijkheid van hun leven weer in eigen hand nemen. Dat ze zien en voelen en weten: ik ben verantwoordelijk voor het leven in de vorm zoals ik het leid.

Wanneer je letterlijk en/of figuurlijk in rijkdom of armoede leeft, dan heb je daar zelf voor gezorgd. En wees niet bang om heel groots te denken, jullie hebben je al veel te lang klein gehouden. Onthoud echter: wanneer je ten koste van anderen en mij blijft handelen, zonder je daarbij rekenschap te geven of dit bijdraagt aan een mooie, vredige, liefdevolle wereld, dan zal zich dit ooit tegen je keren.

Ja ik ben hard in mijn woorden vandaag, maar het is nodig om mijn boodschap neer te zetten. Zoals ieder van jullie de keuze heeft om op elk moment te zeggen: nu is het genoeg, nu wil ik het anders. En dan de daad bij het woord voegt, zo ben ik bijna aan het punt om de wereld echt te laten schudden - maar omwille van de kleine minderheid die nu zo liefdevol en volhardend actie aan het nemen is, houd ik mij nog in.

Dit, lieve Marisca, wil ik dat je breed uitdraagt. Nee ik ben er niet op uit om angst te zaaien, angst heeft nog nooit tot veel goeds geleid. Ik wil dat mensen bewust worden van wat ze aan het doen zijn en niet klakkeloos dan deze en dan die persoon of instantie op hun woord geloven. Ik wil dat mensen vanuit een positieve instelling nadenken over wat ze aan het doen zijn en zich gaan afvragen hoe het op een andere wijze kan, op een wijze die bijdraagt aan het heil en welzijn van hen zelf, van anderen, natuurlijk van mij en van het hele Universum.

Laat de mensen in herinnering nemen en uitvoeren: Vraag en het wordt u gegeven. Dus lief mens die dit onder ogen komt: vraag vanuit een positieve instelling en begin er vandaag nog mee. O ja, en elk mens is mij even dierbaar want in feite zijn jullie allemaal gelijk. Zoals elke paardenbloem gelijk is en toch verschillend aan de ander en zelfs de grootste boom ooit op dezelfde manier is ontstaan als om het even welk dier dat op mij, Moeder Aarde, leeft. Dus stop met het schofferen van anderen omdat ze je jouw donkerste kant misschien laten zien, kijk liever naar wat jullie met elkaar gemeen hebben en wat je van elkaar kunt leren. 'Ga hiermee aan de slag' is mijn verzoek aan de mensen nu.

Energetische welzijnspraktijk

www.mariscaschutte.nl

Iris energetische welzijnspraktijk

Marisca Schutte

Pollenweg 3

8105 SM Luttenberg

E: iriswelzijnspraktijk@gmail.com

Tel: 06 12 23 95 32

KvK nummer: 63257998

Boodschap aan jou van jouw hart en ziel

Terug naar de Inhoudsopgave

60. Ria Schoot

Afstemming op Moeder Aarde

06/01/2019 19.50 uur

Moeder Aarde - als ik me op je afstem voel ik, ondanks je verdriet, een soort van vreugde omdat er zovelen zijn die zich op je afstemmen om iets voor je te betekenen.

Laat me weten waarmee we je kunnen helpen en dienen.

Lieve Ria, er is zeker vreugde in mij, omdat eindelijk de roep van mij gehoord wordt en ik ben jou dankbaar voor al het sturen van licht, liefde, positieve en helende energie en ook je dank die je zendt naar mij. Ik heb zo graag dat de mensen beseffen dat ik ze alles geef wat in mijn vermogen ligt, maar ik ben onderhand zo uitgeput door alle roofofbouw die gepleegd is en nog steeds gepleegd wordt, dat het niet meer gaat.

De mens snapt nog steeds niet dat, als ik ten einde ben, zij ook niets meer hebben en niet meer op mij kunnen leven.

Om het nog vol te houden heb ik positieve aandacht nodig, tot het moment dat de mens op korte termijn eindelijk de knoop doorhakt, zodat zaken zich ten goede kunnen keren en ik de kans krijg om te herstellen en weer volop te kunnen geven. Tot die tijd kan ik alle geestelijke hulp gebruiken die er maar te geven is.

Zoals je je met mij verbindt en tegelijkertijd met de Goddelijke wereld van licht, liefde, wijsheid en goedheid. Laat mijn energie door je heen stromen naar die Wereld waar mijn energie a.h.w. wordt ontdaan van vervuiling en negativiteit, en zuiver en schoon wordt. Laat deze "gewassen" energie via jou weer terugstromen naar mij en doe dit een poos achter elkaar. Doe dit zo mogelijk elke dag even.

Daarmee word ik al geholpen, en zeker als velen dit doen. En het geeft ook de landschapsengelen en natuurwezens een boost om verder te gaan en niet bij de pakken neer te gaan zitten.

Als je dit wilt delen met mensen, en dan hoop ik dat ze ook de daad bij het woord voegen en daadwerkelijk een paar minuten voor me hebben, ben ik je heel dankbaar.

Het is echt nodig dat er een mooie samenwerking komt.

Dank aan allen die mij willen helpen.

Terug naar de Inhoudsopgave

61. Angelo

Luisterkindafstemming op de Aarde, van Angelo

Hoe was de aarde in balans bij haar geboorte en hoe kan ze weer in balans komen?

Hallo Aarde!
Hallo Angelo

Hoe gaat het met je? vraag ik.

Eigenlijk wel goed. Er komt veel hoogfrequent licht binnen waardoor zowel mensen als dieren op aarde aan het transformeren zijn. Er is lang roofofbouw gepleegd op de natuurlijke bronnen, maar er komt steeds meer bewustwording dat het zo niet langer kan. Er zijn steeds meer initiatieven voor het in stand houden van de natuur die er nog is en ook het versterken ervan. Weet je, de mensen wisten niet beter maar ze worden zich steeds meer bewust dat het niet langer kan doorgaan zoals vroeger.

Hoe was jij bij je geboorte? vraag ik.

Toen waren er nog geen levende wezens op aarde, zoals we die nu kennen. Er zijn extreme omstandigheden geweest qua weer en atmosfeer. De menselijke vorm is wat dat betreft erg delicaat en kan niet goed met de echte extremen, zoals die er al eerder zijn geweest, omgaan. De uitdagingen van nu zijn groot voor de mensheid maar vallen eigenlijk mee in historisch perspectief.

Er is dus eigenlijk niet zoveel aan de hand wat jou betreft? vraag ik.

Nou het gaat dus eigenlijk met name om de leefomgeving voor de mens, die nu in gevaar komt. Wel gaat het mij aan het hart hoe de mensen zijn omgegaan met de overvloed die er was op aarde. Met name gedreven door hebzucht, altijd maar meer willen. Het oog hebben voor de natuur, medemens en dier was totaal zoek bij het gros van de mensen. Dat heeft mij veel pijn gedaan en uitgeput.

Hoe kunnen wij je helpen? vraag ik.

Bewustwording is echt het sleutelwoord. Hoe meer mensen bewust zijn wat hun handelen tot gevolg heeft, hoe betere 'bewuste' keuzes ze kunnen maken. Daarbij kan iedereen een verschil maken. Denk bijvoorbeeld aan de wegwerpcultuur van bepaalde spullen. Verder mogen mensen ook wel wat meer dankbaarheid tonen voor de weelde die er eigenlijk is op aarde, en dat ook delen met anderen. Veel mensen beseffen nog niet dat ze onderdeel zijn van een collectief bewustzijn, en dat ze door anderen te helpen eigenlijk zichzelf helpen. Ik probeer altijd de zaken in balans te houden en doe dat onder andere door middel van het weer.

Hoe doe je dat precies? vraag ik.

Hoe verschrikkelijk sommige extreme weersomstandigheden – of natuurrampen zoals jullie die noemen – ook zijn, ze zorgen uiteindelijk weer voor nieuw leven en nieuwe energie. Ze kunnen soms heel schonend werken, ook al zien mensen dat niet altijd zo.

Wat is je uiteindelijke doel? vraag ik.

Uiteindelijk wil ik een hemel op aarde voor iedereen creëren. Alle levende wezens in harmonie met de natuur. Dat wil zeggen met behoud van natuurlijke bronnen, zodat de aarde ook voor toekomstige generaties leefbaar blijft.

Is er nog iets wat je wilt meegeven? vraag ik.

Ja - leef vanuit jullie hart, dat is de weg naar ware vreugde en een leven in harmonie met jullie omgeving. Praat ook gerust met mij als jullie het nodig hebben. Ik heb altijd een luisterend oor en kan jullie helpen op manieren die jullie niet voor mogelijk houden.

Terug naar de Inhoudsopgave

Collectieve afstemming op de aarde

januari 2019

Op het moment dat ik besluit om met de afstemming te starten, krijg ik meteen een beeld van een donkere draaikolk. Mijn linkerschouder wordt naar achteren getrokken en mijn lichaam begint die kant op te draaien. Ik draai om mijn eigen as, tegen de klok in. Het gaat steeds sneller en ik word al tollend de diepte in gezogen, naar het middelpunt van de aarde. Daar is het stil, donker, rustig.

Ik hang in het niets en overall om mij heen is het donker. Niet helemaal zwart, maar een donkerbruine duisternis, met een tintje rood. Ik probeer er doorheen te kijken, om te zien of er meer is dan ik in eerste instantie zie; misschien moeten mijn ogen even wennen aan het donker om daarin weer iets te kunnen ontwaren.

Recht voor me gaat er een gordijn open, zoals in een theaterzaal met op het podium twee gordijnen, die bij aanvang van een voorstelling naar opzij geopend worden. Maar nu opent er slechts één gordijn; alleen aan de rechterkant schuift het gordijn opzij. Daar achter zie ik blauwe lucht en groene natuur. Ik zie bomen, struiken en dieren. Ze zijn niet echt, ze bewegen niet; ze zijn getekend. Als in een stripverhaal of een plaatjesboek, door mensenhanden gemaakt.

Terwijl ik mij afvraag of dat half geopende gordijn betekent dat wij als mensen maar 'de helft zien', of maar 'half kijken', hoor ik de zin: 'Ook in een gedeelte is het geheel zichtbaar.'

We hoeven niet alles te zien of alles te weten om toch het geheel te kunnen ervaren. Het geheel zit ook in de delen, in de onderdelen van het geheel.

Dit raakt me. Ik kijk rond: wie vertelt mij dit?

Er dienen zich diverse gedaanten aan, die zich na elkaar en door elkaar laten zien: een immense bruine berg, een groot wezen dat uit verdorde bladeren lijkt te bestaan en een in licht gesluierte vrouwelijke gedaante. En dan is er weer niets.

Het laat zich niet vangen of benoemen.

Het is alles en niets.

Het is.

Is de aarde in balans?

Ja en nee.

Komt dat door de mens?

Ja en nee.

De aarde zoekt haar eigen evenwicht en ontwikkelt zich in haar eigen tempo. Wat de mens doet heeft meer invloed op de mens zelf dan op de aarde. Hoe de mens omgaat met de aarde, zo gaat hij om met zichzelf. De aarde reageert op de handelingen van de mens, maar dit is voor de aarde geen ramp; de mens ervaart het als ramp. De aarde blijft de aarde, met orkanen, vulkaanuitbarstingen, overstromingen en droogte.

Dat alles ís aarde. Het heeft echter wel impact op de mens.

Het is de wijze waarop de aarde steeds weer haar eigen balans vindt.

Door én ongeacht de handelingen van de mens.

Vanuit de disbalans die ontstaat vindt de aarde telkens weer een nieuwe balans. En in dat vinden van balans blijft ze ook in disbalans.

Dat is nogal cryptisch.

Ja en nee.

Mensen vinden het cryptisch.

Voor de aarde is het allemaal hetzelfde.

Balans, disbalans, het is allemaal energie.

Verschuivingen van energie, verdichtingen of verruiming van energie.

Wat heeft de aarde dan nodig van de mens?

Niets.

De méns heeft iets nodig van de aarde.

De aarde heeft niets nodig.

Betekent dit dat we niets kunnen doen voor de aarde?

Wat de mens doet voor de aarde, is uiteindelijk voor de mens zelf.

De mens kan invloed uitoefenen op de wereld waarin hij leeft.

Voor de aarde is er geen waardeoordeel.

De aarde blijft de aarde, ongeacht haar toestand.
Voor de wereld waarin de mensen leven maakt het wél verschil.
En dat is cruciaal: in wat voor wereld wil de mens leven?
Wat wil de mens creëren in de wereld?
Het is aan de mens.
Hoe de mens met de aarde omgaat heeft invloed op het leven van de mens.

Je hoeft niets voor de aarde te doen, maar je kunt wel iets doen.
En wat je doet heeft invloed op de mensheid.
De mens is er niet zonder de aarde.
Jouw huidige vorm is aarde.
Zonder aarde is die vorm er niet.
De aarde is er wel zonder jou.

De sleutel tot verandering zit in de ademhaling.
In de ademhaling zit geen waardeoordeel.
In de ademhaling zit geen 'positief' of 'negatief'.
In de ademhaling zit het aanwezig zijn.
Het verruimen van energie.
Het verplaatsen van energie.
Adem bewust, adem volop, adem door.
Daarmee ligt de focus in het hier en nu.
Vanuit het hier en nu kan verandering ontstaan.
Anders kiezen.
Anders handelen.
Anders kijken naar de wereld.

Mariëlle
Psycholoog
Traumatherapeut
Luisterkind-werker

www.jijgewijs.nl
info@jijgewijs.nl

Terug naar de Inhoudsopgave

63. Praktijk Tamara van der Hoof

Moeder Aarde

Als ik contact maak met Moeder Aarde, voel ik haar energie. Gezond en vol levenskracht en vreugde geboren, wacht de aarde rustig af. Ze blijft geduldig en tegelijkertijd geeft ze af en toe seintjes af, in de vorm van veranderingen in de natuur. Totaal onverwacht en onvoorspelbaar. Want ondanks dat Moeder Aarde rustig wacht is er ook een gevoel van 'nu is het genoeg en het kan zo niet langer doorgaan'. Het borrelt diep binnenin Moeder Aarde en soms komt er een belletje vrij. Hiermee wil ze bewustwording op gang brengen bij de mensheid. De aarde raakt niet snel uit balans en is in staat om veel te dragen. En toch voelt ze, naarmate de tijd vordert, dat ze uitgeput raakt en niet lang meer kan blijven verwerken en kan blijven dragen. Er mag iets toegevoegd worden. Er mag gegeven worden in plaats van genomen. Moeder Aarde wil de mensen er van bewust maken dat het geven en nemen totaal uit balans is. Zo gezond en vol levenskracht en vreugde als Moeder Aarde lang geleden was, zo uitgeput en leeg raakt ze nu door alle ontwikkelingen in de wereld en alle onbewuste patronen van de mens. Patronen die ziekmakend zijn.

Moeder Aarde is geboren in volle gezondheid en heelheid. Rijp en vol om te geven aan de mens wat deze voor het bestaan en levensonderhoud nodig had. Alles wat genomen werd, werd ook weer teruggegeven. Zodat Moeder Aarde in haar kracht kon blijven, kon blijven geven en de mensheid kon blijven dienen.

Er groeide echter ontevredenheid onder de mensen over dat wat van nature aanwezig was. Er ontstond behoefte aan meer en beter. Er werd alles aan gedaan om nieuwe ontwikkelingen op gang te brengen. Het ene gebouw verrees na het andere, voeding moest steeds sneller groeien en aangeleverd worden. Er werden wegen aangelegd, huizen gebouwd, geld werd een machtsmiddel. Er ontstond hevige onderlinge concurrentie. Een strijd om bezit en de afbakening van grenzen. Het kende geen weerga. De ontwikkelingen lijken niet te stoppen en de mens gaat mee in die stroom. Rennend en zijn ziel verliezend.

De Aarde aanschouwt het en huilt. Ze huilt om het egogedrag van de mens, om de oorlogen, de machtswellust, het onnatuurlijke gedrag van de mensen. Individualiteit is belangrijker geworden dan collectiviteit. Onderlinge liefde en liefde voor de natuur maken plaats voor liefde voor het geld.

De Aarde voelt en ziet het en ze heeft een diepe wens. De wens dat de mensheid zich bewust wordt van haar gedrag. Gedrag dat plaats mag maken voor verrijking van de Aarde, in plaats van persoonlijke verrijking. De mensen mogen hierin samenwerken en elkaar steunen, in plaats van afgunst en jaloezie te tonen en te vechten om bezit en een plek op de wereld. De Aarde ziet de mensheid als één. Allemaal met elkaar verbonden en allemaal puur en zuiver vanuit de Ziel, zoals in de geboortestaat. De Aarde wenst dat ieder mens opnieuw geboren mag worden en

vanuit deze staat van Zijn een nieuw leven kan opbouwen. Hierdoor zullen heling en transformatie plaatsvinden, die voedend zijn voor Moeder Aarde. Zodra de mensheid totaal getransformeerd is kan Moeder Aarde weer vrucht dragen en voeden. Het wederkerige proces van geven en nemen en dankbaarheid tonen voor Al wat is, zal moeten blijven bestaan om de Aarde gezond te houden. We mogen terug naar eenvoud en bescheidenheid. Naar het gevoel van Eenheid. En samen bijdragen aan een Aarde die gezond en vol levenskracht is - en blijft.

Middelburg, 6 januari 2019

info@tamaravanderhooft.nl / www.tamaravanderhooft.nl

Terug naar de Inhoudsopgave

64. Anita Brouwer – Energetisch Communiceren

energetisch
communiceren

Web: www.energetischcommuniceren.nl
Email: info@energetischcommuniceren.nl
KvK: 70403945

Luisterkind-afstemming op de aarde 6-1-2019

Als ik op de aarde afstem is het contact er meteen. Ik voel haar energie mijn hart aanraken. Geen voorzichtig aftasten in de energie, maar ze verbindt zich zonder aarzeling meteen met mijn hart. Het voelt als zacht en liefdevol, zoals een volwassene heel voorzichtig met één vinger een baby streelt. Tegelijkertijd voelt het enorm krachtig, in deze energie weet ik dat ik veilig en beschermd ben. Het wordt stil in mezelf en ik luister naar wat de aarde met mij wil delen.

Oorspronkelijk was er balans tussen mij en alles dat op mij leefde. Zowel de mens als de dieren namen niet meer dan ze nodig hadden voor hun bestaan. Er was respect, de mens bedankte de ziel van het dier dat hij gedood had of vroeg aan de geest van de berg om hem en zijn volk veilig te houden. Er was een besef van onderlinge verbondenheid en er was communicatie.

Door de jaren heen is dit evenwicht door de mensen verstoord. Het gezamenlijke belang werd ondergeschikt aan het belang van een volk, een land, of eigenbelang. Ik wil hier niet ingaan op hoe deze situatie heeft kunnen ontstaan, maar liever vertellen hoe hoog mijn nood op dit moment is en wat ik van jullie nodig heb om te kunnen herstellen.

De afgelopen dagen, in de aanloop naar deze gezamenlijke afstemming heb je een aantal keren heftig gerommel gevoeld. Je wist dat je op dat moment verbonden was met mijn energie en je vroeg je af of je op dat moment mijn boosheid voelde, een boosheid die aardbevingen en vulkaanuitbarstingen kan veroorzaken. Dat is niet de juiste interpretatie van mijn energie van dat moment. Wat je voelde was de disbalans die in mijn energie is ontstaan. Ik heb bewustzijn maar ken alleen liefde en verbondenheid. Boosheid is een menselijke emotie waar ik niet toe in staat ben. Ik observeer en neem waar.

Aardbevingen en andere natuurverschijnselen zijn uitingen van mijn energie en hebben altijd plaatsgevonden. Omdat er inmiddels zoveel mensen zijn, kunnen deze uitingen van mijn energie bijna nergens meer plaatsvinden zonder dat daar veel slachtoffers bij vallen. Het wordt dan een natuurramp genoemd.

Alles is energie en heeft ruimte nodig om te kunnen bewegen en uitdrukking aan zichzelf te geven. Bij mensen kan dat bijvoorbeeld gaan om het kunnen uiten van creativiteit of liefde.

Als er geen ruimte is om uiting te geven aan deze verschillende energieën, gaan jullie je ongelukkig voelen omdat de balans verstoord raakt.

Ook mijn energie heeft ruimte nodig om te bewegen en te ontladen. Mijn natuurlijke uitingsvormen zijn onder andere aardbevingen, vulkaanuitbarstingen, orkanen, enz. Deze zijn nodig om mijn energie in balans te houden.

De rommelende energie die je voelde heb je als bedreigend ervaren. Daar kan ik me iets bij voorstellen, alleen heeft het gevoel van dreiging niet te maken met boosheid van mijn kant, maar met de dreigende hoogte van mijn nood.

Velen van jullie voelen je niet meer met mij verbonden en zweven als het ware boven mij, er is geen bewust contact meer met mij. Je leeft dan hoofdzakelijk vanuit het hoofd, vanuit denken. Vanuit deze positie zullen de oplossingen die jullie aandragen voor het redden van de aarde verstandelijke oplossingen zijn. Wij móéten dit doen want anders... Deze oplossingen ontstaan uit angst voor de gevolgen wanneer jullie niets zouden doen.

Op het moment dat je weer bewust met mij verbonden bent, zal er een veel zachtere energie aanwezig zijn in het zoeken naar oplossingen.

Het móéten zoeken naar oplossingen zal veranderen in, met liefde en zorg voor elkaar willen zoeken naar oplossingen. Dit is een belangrijk verschil. Je zult merken dat het proces dan in een soort flow terechtkomt, de ideeën zullen gemakkelijk komen en creatief zijn, de bereidheid om met elkaar samen te werken zal groot zijn.

De grote vraag die jullie Luisterkindwerkers mij vandaag stellen is wat ik nodig heb om te herstellen en weer in evenwicht te komen. Daar wil ik het volgende over zeggen.

Vaak krijgen regeringsleiders de schuld van de nood waarin ik nu zit, maar dat is niet altijd terecht.

In democratische landen zijn de leiders gekozen en daarmee zijn dus veel meer mensen verantwoordelijk voor bepaalde beslissingen.

Als jullie je verbinding met mij herstellen en daardoor dezelfde liefde voor mij voelen als die ik voor jullie voel, zal alles veranderen. Je zult misschien op een andere politieke partij gaan stemmen, bepaalde producten niet meer kopen of een ander vervoermiddel kiezen.

Mijn herstel zal niet starten bij de verschillende regeringen, maar bij jullie. Ieder van jullie kan bijdragen aan mijn herstel door de keuzes die je maakt - en daarmee beïnvloedt je de mensen boven je.

Mijn antwoord op jullie vraag is simpel, ik vraag aan iedereen om één keer per dag vijf minuten je aandacht volledig op mij te richten. Je krijgt dan namelijk een bewuste relatie met me, een relatie die geïnspireerd wordt door liefde en aandacht. En zoals eerder gezegd, je zult vaker andere keuzes gaan maken. Keuzes die bijdragen aan mijn herstel. Elk individu kan daar een rol in spelen.

Als de aarde zwijgt, zie ik het beeld van de aarde en de groep mensen die er boven zweeft. Ik ben één van hen, weet ik en op het moment dat ik me dat bewust word verschijnt er een grote hand vanuit de aarde.

Als je er aan toe bent, laat maar los, hoor ik de aarde zeggen. Laat maar los en vertrouw erop dat je landing zacht en veilig zal zijn.

Dan zwijgt de aarde opnieuw en terwijl de woorden van de aarde nog aan het binnenkomen zijn voel ik hoe haar energie me omringt en zich als een warme deken om me heen voegt. Vijf minuten per dag contact maken met deze fijne energie van onze mooie aarde...wat een prachtige opdracht, denk ik.

Dan bedank ik de aarde en we nemen afscheid, in de wetenschap dat we elkaar regelmatig zullen ontmoeten.

[Terug naar de Inhoudsopgave](#)

65. Saskia Furst

Afstemming op de aarde, 12-01-2019

Lieve Mensheid,

Ik heb pijn, pijn in mijn kern, in al mijn delen, mijn oceanen en zeeën. Pijn van de hardheid waarmee ik bejegend word.
Niet door iedereen gelukkig, maar wel door velen en het trieste is....door velen die het voor het zeggen hebben op de wereld.
Op mij, in mijn Zijn.

Ik ben groot, mijn massa is groot in jullie Zijn, in jullie beleving. En toch, toch ben ik niet zo immens groot en onaantastbaar als velen van jullie menen te denken of weten.
Mijn onaantastbaarheid, mijn grootsheid lijdt. Want jullie zijn met velen, velen op één moeder.

Voelen jullie de liefde die ik schenk, die ik uitstraal aan allen die willen ontvangen?
Voelen jullie ook wat ik transformeer, tot mij neem, van alles wat niet meer gewenst is in jullie "wereld"? Merkwaardig hoe het onderscheid gemaakt wordt tussen jullie belevingswereld, en de werkelijke wereld waar jullie op leven en deel van uitmaken.

Weet je, lieve mensheid. Wij zijn één. Jullie fysieke vorm is aarde....

Hoe kan een mens zich zo afscheiden van zijn fysieke Zijn oftewel Moeder Aarde?
Planeet Aarde, zijn ware Natuur?

Dat is een belangrijke vraag, daar mag men zich mee bezighouden...wat maakt dat de Mensheid, geboren uit de Aarde, zich afscheidt van haar Moeder?

Ik ben ook ooit geboren uit het Al. En nog steeds ben ik verbonden met het Al. Ben ik me bewust van mijn verbinding met en de eenheid van het Al. En toch, toch heeft de Mensheid daar ook weet van. Diep van binnen, in stilte, weet een ieder dat hij verbonden is met het Al en weer teruggaat naar het Al. Dat het Al heel is.
Zelfs de taal van de mensen weet hiervan. De taal is doordrenkt met woorden die vertalen wat waarheid is, hoe de schepping werkt. En toch, toch verwerpen jullie dit weten maar al te vaak.

Lieve Mensheid ik heb zuivering nodig. Van mijn wateren, de aarde, de lucht. Liefde is wat mij zuiveren kan, onvoorwaardelijke liefde en blijheid. Dat is wat mij helpt te verhogen in trilling. Want ook mijn trilling mag omhoog. Dat is nodig in relatie tot het Al. En in relatie tot mijzelf.

Zuiver mij, door dat wat mij ooit toebehoorde terug te geven - zodat er weer evenwicht ontstaat in voeding vanuit mij naar de Mensheid en andersom.
Zuiver mij met de kristallen die in mijn wezen gevormd zijn. De kristallen die mijn wateren kunnen herstellen, weer tot levend water kunnen transformeren. Dat is één van de allerbelangrijkste stappen. Het revitaliseren en opschonen van mijn wateren.

Ik heb bij mijn geboorte water gekregen als bloed dat door mijn aderen stroomt. Om het evenwicht met mijn vurige kern in balans te houden.

Mijn wateren zijn vervuild, mijn aderen slibben dicht. En lieve mensen dat is niet goed, dat kan niet goed gaan. De balans, het evenwicht, is zoek en dat gaat leiden tot excessen, tot stormen, verhitting tot er geen weg meer terug is en mijn kern en buitenkant samensmelten....

En lieve mensen, transformeer in het heelal. In het universum en even niet meer in mij. Spaar mij, geef mij rust voor mijn eigen transformatie. Laten wij fysiek weer verbinden vanuit de liefde en zorgzaamheid naar elkaar. Moeder en Kind. En de onvoorwaardelijke liefde die hiertussen stroomt.

Geef jullie zorgen, ballast aan Vader Hemel. Hij neemt het van mij over zodat ik kan herstellen, uitrusten van mijn lange leven als Moeder van de gehele Mensheid. Nu ik dit zo tot mijzelf uitspreek voel ik de behoefte, het roert mijn wezen. Maakt me zacht en vol. Lieve Mensheid dat is wat ik nodig heb, een stukje liefde en zorg dragen voor mijzelf. Zodat ik met jullie verder kan. Fysiek en in liefdevolle zachte kracht en Zijn verbonden.

Draag zorg voor mij. Verbind jullie harten met de aarde en niet zozeer jullie voeten.

Dat is nieuw voor jullie en voor mij. En het is de wijze die nu wenselijk is, die nu geleefd en ervaren wil worden. Gronding, aarding vanuit het hartenergie veld. Zodat wij kunnen samenvallen in trilling, in Zijn.

Lieve mensen, kijk naar jullie mensenkinderen. Zij verbinden, gronden vanuit hun hartenergie. Zij helpen mij mijn trilling te verhogen en dat is vaak best zwaar voor ze. Dus lieve mensen-mensen, lieve volwassenen, grond jouw hart in liefde en laat een ieder werkelijk Zijn. Transformeer in samenwerking met de Bron, het Al. En voed mij met jullie liefdevolle, bewuste Zijn.

Vanuit Mijn Liefdevolle Bewust Zijn
Moeder Aarde

[Terug naar de Inhoudsopgave](#)

66. Sylvia Nekeman – Luisterkindwerker & trainer

Moeder Aarde

Kracht, warmte, zachtheid én ook veel verdriet, dat zijn de eerste woorden die binnenkomen als ik mij verbind met moeder aarde.

Verbinding, vruchtbaarheid en ook geborgenheid...

Het is een heftige tijd die moeder aarde samen met ons aan het doorlopen is.

Er wordt in de loop der jaren meer én meer van moeder aarde gevraagd, zonder het besef of zij dit allemaal wel aankan.

Er wordt enkel gekeken naar het eigenbelang, 'wat valt er voor mij uit te halen', en niet wat de consequenties zijn voor de gehele mensheid en moeder aarde.

We gaan maar door en door met het uitputten van één van de meest bijzondere creaties in dit heelal...zonder na te denken.

Moeder aarde is moe, moe van de strijd die wij tegen haar leveren, moe van het egoïsme van de mensheid die zonder respect met haar omgaat, moe van het werk dat zij moet leveren, om keer op keer weer te herstellen van dat wat wij aanrichten.

Er is meer gaande in en rondom moeder aarde dan de mensheid weet. Moeder aarde is een uniek geschapen creatie, gecreëerd vanuit de kern.

Moeder aarde heeft een groot zelfherstellend systeem dat uniek is, zij kán zichzelf helen, mits de mensheid niet door en door blijft gaan met haar uitputten en kapotmaken.

De mensheid mag overgaan tot verbinding, er mag meer eenheid komen.

De sluier van het duister wordt steeds doorzichtiger, méér en méér schijnt het licht hierop én doorheen. Steeds vaker worden zaken die in het donker staan aan het licht gebracht, langzaamaan komt de wereld in beweging en wordt de mensheid wakker.

Moeder aarde is geschapen en gecreëerd als een puur en uniek wezen, volledig in perfectie en harmonie.

Aan ons de grote taak en ook uitdaging om haar weer te laten herstellen tot deze perfectie en harmonie. Door meer te luisteren naar onszelf en naar onze medemensen, door te kijken om ons heen, door bewust te worden en meer bewust te gaan leven. Door op te durven staan én je stem te laten klinken, door het verschil te gaan maken.

Dat is wat moeder aarde van ons vraagt.

Weet dat moeder aarde tot heel veel in staat is, écht tot héél veel.

Hier op aarde kan het goed niet leven zonder het kwaad, het licht niet zonder het donker en de vriend niet zonder de vijand - dát is onze uitdaging...

De uitdaging om harmonie te gaan brengen, waardoor moeder aarde weer kan ZIJN wie zij mag ZIJN...

Er is werk aan de winkel, voor ons allemaal. Door samen de handen ineen te slaan, te gaan staan voor moeder aarde, geven wij hier gehoor aan en maken wij de mensheid méér en méér bewust van haar keuzes en de daarbij behorende consequenties...

Ik zie moeder aarde genieten, genieten van haar woorden die zichtbaar worden op papier, woorden die nu letterlijk een stem krijgen, gelezen gaan worden...

SAMEN...zegt moeder aarde, samen moeten we het doen...
Samen terug naar de harmonie...

[Terug naar de Inhoudsopgave](#)

67. Grietje Pel-Bosscha

Moeder Aarde, als ik mij afstem op u dan word ik koud, en voel ik de rillingen over mijn hele lichaam.

Voor ik verder ga wil ik u vragen of u het goed vindt dat ik mij op u afstem. Ja, zeker vind ik dat goed, ik heb gehoord dat een jonge sjamaan een goed woordje voor mij gedaan heeft, wat ik heel erg fijn vind.

Moeder Aarde wat wilt u mij vertellen, of moet ik zeggen ons de mensen op deze aarde?

Ik wil graag de hele mensheid vertellen dat ik moe word van alles wat er gebeurt, ik kan het niet meer aan. Ze gaan maar door en ik krijg geen tijd om te herstellen wat er vernield wordt.

Moeder Aarde wat wilt u dat wij daar aan doen?

Ik wil graag dat er meer aandachtig naar mij gekeken wordt, het is nu zo 'pak maar, graaf maar, verniel maar'; hoe moet ik dan het evenwicht bewaren dat al zo broos is? Als er dan wat gebeurt dat het gevolg is van die daden dan wordt er getreurd - maar waarom niet voorkomen dat ik uit evenwicht raak?

Nog even en de gevolgen van wat jullie natuurrampen noemen worden groter en dan vallen er steeds meer doden. Dit is iets wat ik niet wil maar ik kan het niet voorkomen. Iets wat duizenden kilometers verderop gebeurt kan het evenwicht verstoren, dat hoeft niet op hetzelfde continentale vlak te gebeuren. De mensen vergeten dat ik één ben, dat alles met elkaar samenhangt. Ik ben langzaam uitgeput, hoe kom ik weer op krachten? Ik krijg de tijd niet; als ik die wel kreeg dan was er nog wat te redden, maar nu niet.

Kunt u mij concreet vertellen wat u graag wilt dat wij doen?

Stop met het vernielen van mij.

Wilt u dat nader uitleggen?

Ja zeker, niet meer in de aarde boren, graven, explosies veroorzaken om grondstoffen voor jullie er uit te halen: dit is het begin, een heel groot begin. De bomen groeien wel weer, maar de aardkorst kan ik niet herstellen zonder enorme explosies, en enorme aardverschuivingen. Stop met de uitbuiting van mij, er is zoveel anders mogelijk, maar dat vergt een enorme omslag in het

denken van de mensheid. Waarom moet alles meer, sneller, groter - met minder kan de mensheid ook heel goed toe. Maar voordat dat daadwerkelijk bereikt is stroomt er nog heel wat water door de rivieren naar de zeeën.

Wat kan ik doen?

Wat jij kunt doen, is bewuster omgaan met wat je doet, verbruik van grondstoffen: waar komt het vandaan? Kun je er zonder, is er voor jou een alternatief? Denk ruim, buiten de gewone paden, kleine stappen maken samen een grote.

Kunt u concrete dingen aangeven?

Nee, het is beter dat het van jou zelf komt en van de mensen, dan werkt het dieper door. Niet alles moet van bovenaf opgelegd worden, maar vanuit de mensheid zelf. Die wordt zich al steeds bewuster, maar dat kan nog meer.

Wilt u nog iets vertellen dat nog niet aan bod is geweest?

Ja, stop met alles elektrisch te willen maken, er zijn zoveel schonere alternatieven die nu niet aan bod komen en die mij niet belasten. Denk aan meer waterkrachtcentrales, ook in jouw land kan dat prima. Ga niet de bodem in maar gebruik wat je hebt, dat is beter voor mij en voor jullie. Dan kun je jouw kinderen ook een schonere aarde nalaten.

Moeder Aarde wilt u nog meer delen met mij?

Nee, dat hoeft niet, ik heb vandaag met vele mensen gesproken, ik ben heel blij dat er steeds meer bewustwording is en dat er nu een verandering in gang gezet wordt die groter is dan de voorgaande.

Dank je wel dat je naar mij wilde luisteren. Ik zie de toekomst een beetje rooskleuriger tegemoet, ik weet dat elke verandering heel klein begint - en dit is een begin.

Dank u Moeder Aarde dat ik met u mocht praten, dank u wel.

Terug naar de Inhoudsopgave

68. Marleen Elmers, 'Beautiful Power'

Luisterkindafstemming

Zodra ik op je afstem, zie ik vooral veel paars voor me. Verder krijg ik meteen de rillingen. Er gaat van alles door mijn lijf. Er gebeurt zoveel. Zoveel waar jij geen vat op hebt, of eigenlijk zoveel waar je verdrietig van wordt. Eigenlijk is verdrietig niet het juiste woord. Het voelt meer als teleurstelling, maar tegelijkertijd voel ik ook een vertrouwen. Een vertrouwen in de mensen, een vertrouwen in de toekomst.

Je wilt dat de ogen van de mensen geopend worden. Je vraagt je af wat er nog meer voor nodig is om ogen geopend te krijgen. Je hebt al zoveel signalen gegeven. Overstromingen, vulkanen, stormen tot tornado's aan toe, tsunami's. Hoeveel natuurrampen zijn er nodig om mensen wakker te schudden. Je vraagt je soms af of mensen wel wakker zullen worden, zelfs als jij zou vergaan. Toch weet je dat het goed komt. Je weet dat er genoeg mensen zullen zijn die jou wel horen, die jou wel zien. Mensen die opstaan en zullen zeggen dat het tij gekeerd moet worden. Je hebt jouw aandacht en energie nu op deze groep mensen gevestigd. Deze groep wordt langzaam steeds groter. De liefde die zij verspreiden, draagt bij aan jouw welzijn, jouw geluk. Het respect voor jou is bij deze groep mensen duidelijk voelbaar. Je neemt het de anderen niet kwalijk dat zij dat respect missen. Zij weten nu niet beter. Ook zij zullen tot inzicht komen, al is het wellicht in een volgend leven. Er zullen nog vele levens volgen. Jij vergaat niet, de mensen vergaan. De mensen doen zichzelf enorm verdriet aan en dat raakt jou. Je wilt ze het liefst wakker schudden. Roepen dat ze niet zo door moeten rennen, maar best eens stil mogen staan. Stil staan en genieten van al het moois dat jij ze laat zien. Jij hebt zo enorm veel moois in je. Je straalt het uit, zomer en winter, dag en nacht. Altijd en overal ben je mooi en trots op wat je bent. Jij bent een schitterend voorbeeld voor de mensheid. Mooier kan het niet. Iedereen kan overal ter wereld jou als voorbeeld nemen en daardoor zelf gelukkiger gaan leven.

Dat is wat jou verdrietig maakt. Dat je altijd & overal je pracht en kracht toont, maar dat er keer op keer aan voorbij wordt gegaan. Zelfs als je na een milieuramp weer terug weet te veren, zien mensen dat niet als voorbeeld. Mensen blijven negatief

kijken en dat maakt je verdrietig. Er is zoveel moois. Je schreeuwt het bijna uit, het is dat je niet van schreeuwen houdt. Het is een liefdevolle, warme schreeuw. De energie is voelbaar. Je bezit zo'n enorme positieve, liefdevolle kracht. Niemand kan er nog langer omheen. Dit is wat jij de mensen te bieden hebt. Dit is wat jij ze mee wilt geven. Universele Liefde. Geven, delen, voelen, ervaren, ontvangen. Als één groot web van golven die stromen. Golven van liefde tussen mensen, tussen mens en dier en tussen jou en de bevolking. Jouw kracht zal mensen tot inzicht brengen. Jouw kracht is enorm, niet te beschrijven zo groot. Zo intens, zo bijzonder, zo één. Ondanks jouw enorme afmetingen, ben jij één. Eén met jezelf, één met alles en iedereen die jij draagt.

Je hebt geduld, heel veel geduld en je geeft niet op. Hoewel je soms verdrietig lijkt te zijn, weet je dat het goed komt. Je hebt geduld en vertrouwen. Dat is wat jou nog sterker maakt. Soms geef je even wat sterkere signalen af om te kijken wat de stand van zaken is. Of er al meer mensen wakker geschud kunnen worden. Zo niet, dan wacht je op een volgend moment. Zo neem je af en toe een steekproef om te kijken hoe de mensheid ervoor staat. Je wordt blij van de kentering die je de laatste decennia gadeslaat. Het begon in het klein, heel klein, maar op steeds meer plekken op aarde, in meerdere continenten is inmiddels zichtbaar dat er mensen opstaan. Opstaan om een groter goed te dienen. Opstaan om jou te helpen nog sterker en mooier te worden. Opstaan om samen verder te gaan. Hand in hand met jou, de aarde. Hand in hand naar een samenleving met respect voor jou, voor elkaar en voor al het moois dat jij voortbrengt. Alles vanuit een liefde voor zichzelf. Alleen dan kan de liefde gedeeld worden en zullen wonden geheeld worden.

Keyword is LIEFDE

Je laat ons iets werkelijk fenomenaal zien, zodra deze samenwerking en stroom van liefde tot stand is gekomen. Tot die tijd blijf je ons af en toe wakker schudden en steekproeven nemen om te kijken of we nog (dag)dromen of echt wakker zijn.

Luisterkind-afstemming op Moeder Aarde

Het is stil. In mij, en om mij heen.

En er is iets wat in mij is, maar ook om mij heen.

Ik als persoontje besta niet meer.

Er is iets dat voorbij woorden gaat. Een aanwezig-zijn.

Het is niet ik, het is niet de ander. Het is beide, of geen. Er is geen onderscheid.

Moeder Aarde is niet iets wat buiten mij is, zonder in mijzelf te zijn.

Er is geen onderscheid, geen duidelijke grens.

Het manifesteert zich misschien als materie buiten mijn lichaam, in de vorm van bomen, water, de lucht - maar het is beziel door Mij.

Mij is geen twee, het is Eén.

Alles wat op Moeder Aarde gebeurt, vindt ook plaats in Mij.

Het is hetzelfde. Er is geen onderscheid. Want wij zijn Eén.

Er hoeft niets te gebeuren. Het is er al.

Allemaal.

Alles.

Oneindige Liefde.

Oneindig Bewustzijn.

Het is Aanwezig.

Het hoeft niet erkend te worden want het is er al.

Het hoeft niet geholpen te worden want het is er al.

Alles is goed.

Er is vrede.

Altijd.

Afstemming op Carlos – 9 april 2019

Nu, bij de afronding van het e-book, stem ik me nogmaals af op Carlos. Carlos, de kleine sjamaan die – nog in de buik van zijn moeder - ons Luisterkindwerkers vroeg om af te stemmen op Moeder Aarde.

Ik roep hem en hij toont zich als een jong jochie. Tegelijkertijd voel ik zijn oude ziel. Ik zie het terug in de blik in zijn ogen. Een blik die leeftijdsloos lijkt te zijn, die door de eeuwen heen lijkt te kijken.

‘Dag Carlos. Vanuit jouw verzoek hebben we een mooi dik e-book gemaakt. Wat vind je er van, wil je er nog iets aan toevoegen?’ vraag ik.

Carlos kijkt me aan met die wijze blik. ‘Dit was goed werk Ank. En weet ook dat dit boek niet op zichzelf staat; het is deel van een beweging die op Aarde gemaakt moet worden. En die al gaande is. Het is aan de mensen om zich weer te verbinden met Moeder Aarde. In het belang van Moeder Aarde, maar zeker ook in het belang van henzelf. Want ze zijn hier niet voor niets gekomen. Hou van de Aarde, heb haar lief. Weet vooral ook dat ze ons liefheeft.

Heel veel dank daarom aan iedereen die meewerkte aan de afstemmingen en aan dit boek. Het doet mijn hart goed om te weten dat er zo veel mensen zijn die het hart op de goede plek hebben zitten – bij Moeder Aarde. Want zij geeft ons het leven hier op Aarde. Met háár moeten we samen-zijn.

Ik hoop dat dit boek, in de druppel die het is, zijn uitwerking mag hebben in de grote golf die nu gaande is. Je weet het he? Verleg een steen in de rivier en je verlegt de loop. Ik ben trots dat we dit gedaan hebben. Dank jullie wel’.

‘Het was mooi om te doen’, zeg ik. ‘Jij dankjewel voor de aanzet. Dat was de steen die in de rivier werd gelegd. En in het vervolg daarvan hebben wij er ieder ons eigen steentje aan toegevoegd’.

Nog even zitten we in stilte bij elkaar, verdere woorden zijn overbodig.

Dan nemen we warm afscheid en zie ik het beeld van Carlos langzaam opgaan in het licht. Het laatste dat ik voel en zie is een grote, tevreden glimlach. Recht uit zijn hart.

Door Ank

Terug naar de Inhoudsopgave

Dankwoord

Aan mij de eer om een dankwoord voor dit e-book te schrijven.

Soms ben je betrokken bij projecten waarbij alles tegen-zit, moeilijk gaat en mensen niet meewerken.

Dit project was anders. Elke stap die werd gezet leidde gemakkelijk en op een natuurlijk manier tot de volgende. Een trainingsmodule leidde tot een post op Facebook, daar volgden reacties op, die leidden tot een actie. Vervolgens ontstond het idee voor een e-book.

We zijn een kleine 5 maanden verder en de boodschap van de aarde zoals die door ons is ontvangen kan verspreid worden.

We hebben er bewust voor gekozen om dit e-book op 22 april te publiceren. Dit is namelijk de Dag van de Aarde.

Er zijn veel mensen die een bijdrage hebben geleverd aan de aarde actie en/of dit e-book. Overall waar wij hulp vroegen, werd die enthousiast en belangeloos gegeven. Dit is hartverwarmend geweest. Vele bedankjes zijn dan ook op zijn plaats.

Ik kan niet anders dan te beginnen bij de ongeboren sjamaan Carlos. Zonder hem was dit boek er nooit gekomen. Hij is voor mij een voorbeeld geworden van de kracht van het individu.

Dank ook aan de grote groep Luisterkindwerkers die hebben meegedaan aan de actie van 6 januari. Zowel degenen die hun afstemming voor dit boek beschikbaar hebben gesteld als degenen die ervoor hebben gekozen dit niet te doen.

Wat bijzonder om met zovelen tegelijkertijd op de aarde af te stemmen. Bedankt ook voor alle lieve en bemoedigende e-mails die we kregen. De Luisterkind-familie is voor mij een voorbeeld van de kracht van het collectieve.

Hoe bijzonder is het als een e-book van Luisterkindwerkers een voorwoord heeft dat geschreven is door de grondlegster van de methode? Heel bijzonder!

Diana Hendriks-van Beaumont, dank je wel dat je als grondlegster van de Luisterkind Methode, zo benaderbaar bent gebleven. Dank ook voor het inzetten van je netwerk bij de 6 januari actie en de verspreiding van dit e-book.

Rianne, trainer van de Luisterkind Methode en aanvullende modules; altijd sta je voor iedereen klaar. Dank-je-wel voor je liefdevolle bijdrage.

Een aantal mensen hebben een bijdrage gestuurd in de vorm van foto's, tekeningen of een schilderij. Wij hebben hier een selectie in moeten maken, maar zijn dankbaar voor al het materiaal dat ons werd toegestuurd.

Allen hartelijk bedankt.

Nicoline Valkenburgh dank je wel voor het beschikbaar stellen van een meditatie, wat een prachtige aanvulling op dit e-book.

Renate dank je wel voor het delen van je ervaringen m.b.t. het maken van een e-book.

De tekening met de sterrenhemel en de walvis is afkomstig van Hella Maas vis Pixabay, waarvoor onze dank.

Dank ook aan Rob van Bits-n-Bones die ons vele goede tips heeft gegeven.

Misschien zijn we nog iemand vergeten te bedanken. Dat doen we dan bij deze.

Tenslotte wil ik Ank en Carrie bedanken. Ik ben heel dankbaar dat ik de afgelopen maanden op zo'n bijzondere manier met jullie heb samen mogen werken. Ikzelf onderhield de communicatie met de verschillende Luisterkindwerkers. Ank zorgde voor het redigeren en Carrie heeft het eBook samengesteld.

Anita Brouwer

Mede namens Ank van Ravenswaaij en Carrie Tresoor

[Terug naar de Inhoudsopgave](#)

Inspiratiepagina

Aardemagie-orakel

De aarde heeft voor jou vandaag een boodschap. Klik op een kaart en daarna op 'Bekijk kaart'.

<https://www.orakels.net/orakelkaarten/aardemagie-orakel>

Gaia orakel

Gaia heeft een boodschap voor jou. Klik op een kaart en daarna op 'Bekijk kaart'.

<https://www.orakels.net/orakelkaarten/gaia-orakel>

Moeder Aarde kaarten

Volgens de Amerikaans-indiaanse spirituele traditie herstelt het 'Medicijn' het contact tussen de mens en de levende natuur. De natuur als bakermat van wijsheid en helende kracht. Klik op een kaart en daarna op 'Bekijk kaart'.

<https://www.orakels.net/orakelkaarten/moeder-aarde-kaarten>

De kracht van de Aarde

Veel plaatsen op deze bijzondere planeet bevatten een energie die uitstijgt boven de werkelijke schoonheid ervan. Klik op een kaart en daarna op 'Bekijk kaart'.

<https://www.orakels.net/orakelkaarten/de-kracht-van-de-aarde>

De boodschappers van Gaia

Vraag raad aan Gaia en haar Boodschappers en krijg weer toegang tot hun wijsheid en inzichten. Klik op een kaart en daarna op 'Bekijk kaart'.

<https://www.orakels.net/orakelkaarten/de-boodschappers-van-Gaia>

Een Nieuwe Aarde

De blauwdruk voor een nieuwe samenleving, gebaseerd op spirituele waarden. Wat kunnen we zelf doen? Klik op een kaart en daarna op 'Bekijk kaart'.

<https://www.orakels.net/inspiratiekaarten/een-nieuwe-aarde>

Elohim Centre, Veelerveen, Nederland

<https://www.elohim-centre.org/moederaarde.html>

Terug naar de Inhoudsopgave

Achterflap Luisteren naar Gaia

Dit boek is niet een boek, zoals je gewend bent te lezen. Dit boek is van, voor en door de Aarde. Of, hoe ze liever genoemd wordt, omdat het haar oudste naam is: Gaia. Een boek dus, dat ons allemaal aangaat. Want hier zijn wij bij elkaar, met elkaar en voor elkaar én voor de Aarde, ons aller vriendin. Of... wat ons aller vriendin zou dienen te zijn. De Aarde gaat ons allemaal aan. Wij zouden haar eren door dit boek te lezen en de boodschappen die we eruit opmaken ter harte te nemen.

Wij, samenstellers van het boek, zijn blij te kunnen vermelden dat wij je dit eBook gratis kunnen aanbieden. Dit doen we zodat we zoveel mogelijk mensen kunnen bereiken. Dat is in het belang van ons allen.

N.B. Wij adviseren je om dit eBook in een echt PDF-leesprogramma te lezen (bijv. Adobe reader, Boeken, of iBooks). Dan kun je ook m.b.v. dit programma in het eBook zoeken op naam, onderwerp of wat je maar wilt. In deze programma's zit namelijk een gemakkelijke zoekfunctie.